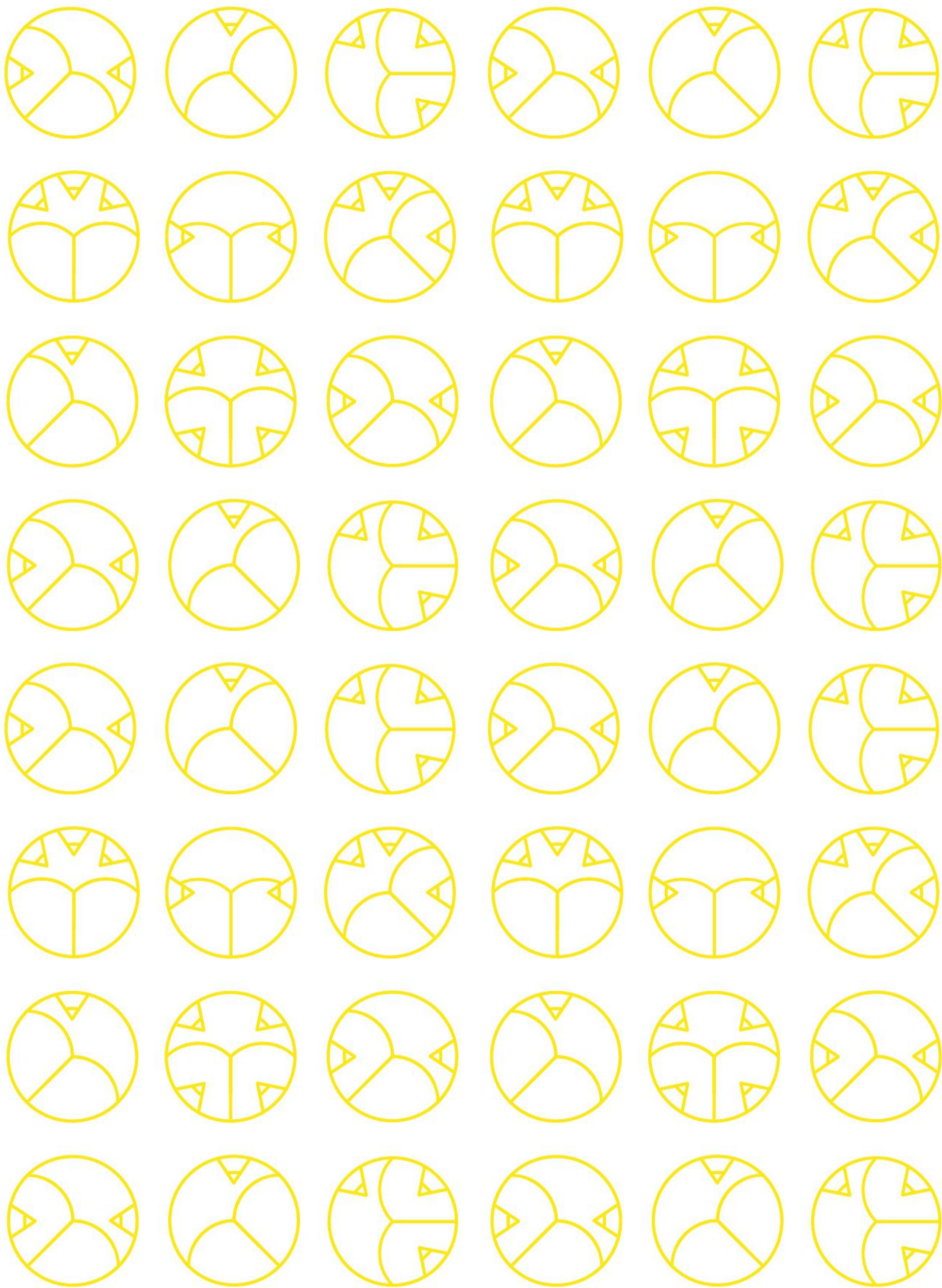
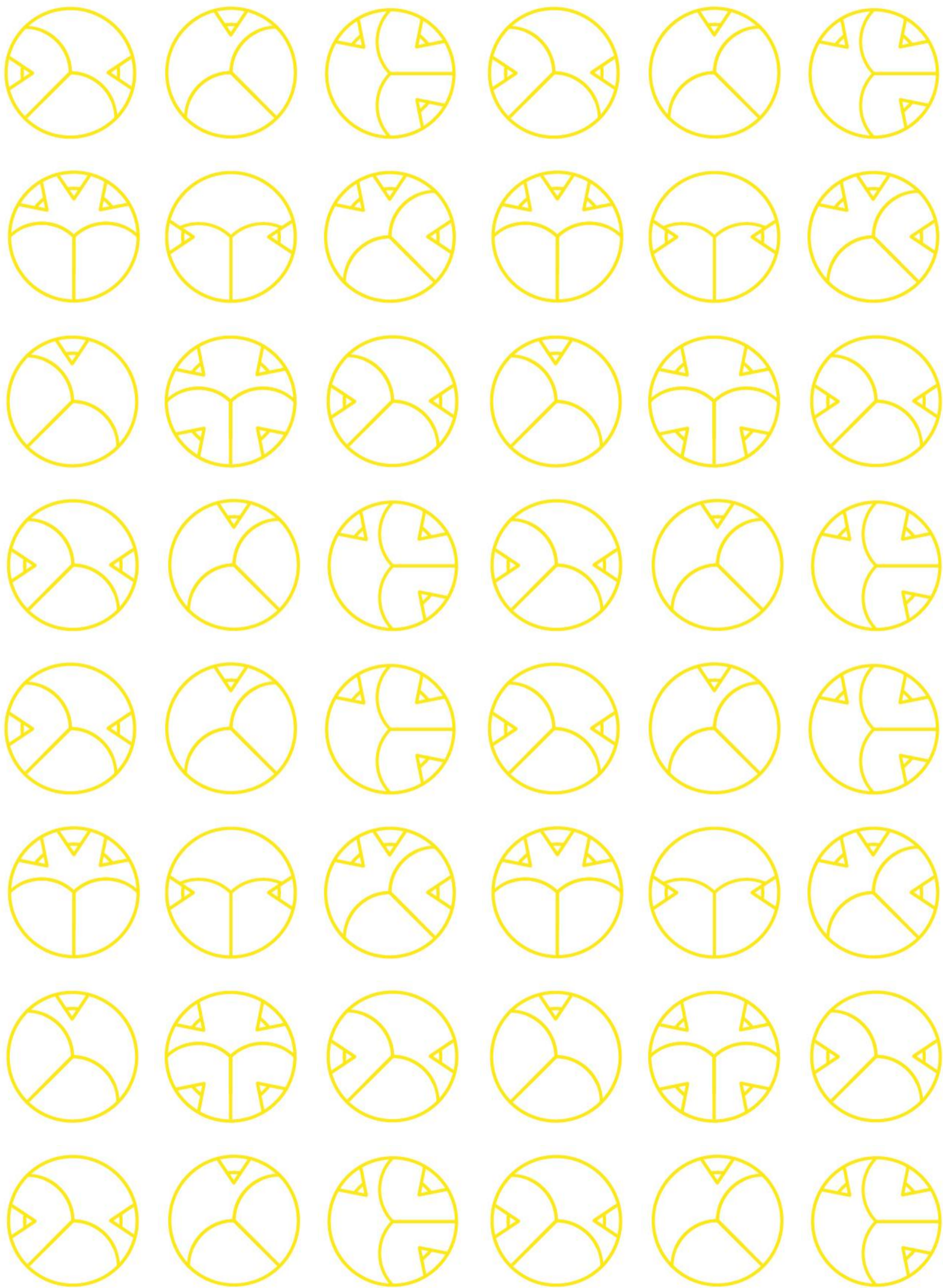

Biblio Art

Proiecte Biblioart 2015-2017

El Projecte BiblioArt, 10 anys després

Publicació del contingut de la pàgina web del Projecte Biblioart, creada l'any 2015.

Sant Gregori, novembre de 2025

Edita: Ateneu de la Vall de Llémna

Compaginació: Miquel Bohigas

Disseny del logotip i del dibuix de la contraportada: Anna Bohigas

Biblio Art

Projecte BiblioArt 2015-2017

Col·laboradors

Amb el patrocini de

METALQUIMIA

HAMELIN

Amb la col·laboració de

Forn de pa BOIX

Amb el suport de

Un projecte de

Biblio Art

El projecte

El projecte BiblioArt és una exposició col·lectiva inusual, tant per la seva conceptualització com pel format i el suport. Es tracta d'una col·lecció de quaderns originals, il·lustrats amb tècniques diverses: dibuix, collage,... per artistes plàstics que, amb la creació de gairebé 5000 obres concebudes expressament per a l'Any de les Biblioteques, donen la seva visió sobre el món dels llibres i de les biblioteques i de la creació en general. El projecte va començar el primer trimestre de 2015 amb la convocatòria dels artistes a través d'escoles d'arts i col·lectius diversos.

Fins al mes d'octubre, dibuixants, il·lustradors, dissenyadors gràfics, urban-sketchers, pintors, escultors, ... han treballat en els seus respectius quaderns per posar-los a disposició dels lectors de les biblioteques de Catalunya a partir del novembre del 2015 i fins a l'any 2016.

Llibres d'art de petit format d'artistes d'arreu que s'acosten als lectors d'arreu en un viatge bibliotecari. El projecte BiblioArt es presenta en dues exposicions de 27 i 26 quaderns originals respectivament. Cada exposició compta a més a més amb un quadern a disposició del públic perquè tothom que vulgi pugui fer la seva aportació gràfica al projecte. L'exposició està pensada perquè els lectors fullegin els quaderns lliurement a la pròpia biblioteca.

La Biblioteca Miquel Martí i Pol de Sant Gregori i l'Ateneu de la Vall de Llémena produeixen aquesta proposta per commemorar l'Any de les Biblioteques, amb la col·laboració del Servei de Biblioteques del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

L'any 2015 el Projecte Biblioart va guanyar el 1er Premi a la Creativitat dels Premis Ateneus 2015.

2015 l'any de les Biblioteques

Al llarg d'aquest any 2015 les biblioteques catalanes celebrem el nostre primer centenari, promovent diferents activitats pensades per als nostres lectors i usuaris: taules rodones, concursos literaris, reculls fotogràfics, bibliorelats, exposicions...

Activitats sobre el món del llibre i de les biblioteques que podeu consultar al web 2015 l'Any de les biblioteques.

Una de les fites de la Mancomunitat de Catalunya, nascuda l'any 1914 de la fusió de les quatre Diputacions catalanes, va ser la democratització de la cultura. Amb aquest anhel, alguns prohoms de la intel·lectualitat catalana de l'època -Prat de la Riba, Eugeni d'Ors, Pompeu Fabra, Jordi Rubió o Carles Riba, entre molts d'altres- es van proposar fer arribar la cultura a cada racó del nostre territori.

En pocs mesos de diferència sorgeixen l'Institut d'Estudis Catalans, la Biblioteca de Cata-

lunya i la Xarxa de Biblioteques Populars de la Mancomunitat. Ben aviat aquesta darrera institució va necessitar persones qualificades per gestionar les biblioteques, naixent així, ara fa 100 anys, l'Escola Superior de Bibliotecàries, una oportunitat de primer ordre per a moltes dones que d'aquesta manera varen tenir la possibilitat d'escollir el seu propi camí professional i aconseguir un treball digne i un futur respectable.

La llavor de l'Escola ha perdurat fins als nostres dies i, fins i tot en temps difícils, sempre ha treballat per portar la cultura a tots els racons de Catalunya, fent país, cohesionant la població, prenent iniciatives, adaptant-se a les necessitats de l'entorn. Aquest any 2015 és un bon moment per fer avaluació d'aquests primers 100 anys i fer palès, una vegada més, que la suma de petites accions fa un TOT molt gran... que és justament el que hem aconseguit des del món bibliotecari.

Biblioteca Miquel Martí i Pol

Ara fa 100 anys, amb l'afany d'acostar la cultura a tots els racons del país, el president de la Mancomunitat, Prat de la Riba va proposar: *“Que no hi hagi ni un sol Ajuntament de Catalunya que deixi de tenir, a part dels serveis de policia, la seva escola, la seva biblioteca, el seu telèfon i la seva carretera”*. Van haver de passar gairebé 75 anys perquè aquella proposta, a part dels serveis de policia, es fés del tot realitat al nostre poble. En efecte, el març del 1989 es va inaugurar la Biblioteca de Sant Gregori, que l'any 1993 fou batejada amb el nom del poeta Miquel Martí i Pol. El maig de 2013, la biblioteca es va traslladar a l'actual edifici. Des dels seus inicis la Biblioteca Miquel Martí i Pol ha treballat per satisfer les demandes de la població, en col·laboració amb les entitats del poble i de la Vall de Llémena, i amb el suport de l'Ajuntament de Sant Gregori. Des de la seva responsabilitat, les bibliotecàries s'han esforçat sempre per adaptar la biblioteca a un entorn que canvia contínuament i, en tot moment, han bregat per trobar solucions a les necessitats culturals

plantejades pels seus convilatans.

És en aquest sentit, i en el marc de la celebració de l'Any de les Biblioteques, que la Biblioteca Miquel Martí i Pol ha impulsat el Projecte BiblioArt, per donar visibilitat a una iniciativa cultural que, partint d'una idea manlevada remotament dels Estats Units (Sketchbook Project), pretén fer arribar el treball d'amics i artistes a les biblioteques de Catalunya.

Un projecte gràfic d'amplitud de mires, obert a tots els col·laboradors que hi han volgut participar de forma desinteressada. Un projecte eclèctic on hi tenen cabuda tots els estils i maneres de fer. Un espai de creació lliure, en definitiva, pensat perquè els lectors de les biblioteques puguin celebrar aquest centenari gaudint de creacions gràfiques originals, tranquil·lament asseguts en una butaca de la seva biblioteca preferida.

Una proposta que també vol posar en evidència que la imaginació i l'evolució del món bibliotecari, més enllà d'aquests 100 anys, és un fet imparabile.

Ateneu de la Vall de Llémèna

Des dels seus inicis, els ateneus populars i les biblioteques han estat vinculats molt estretament, compartint l'interès per difondre la cultura i millorar la formació de la població.

L'Ateneu de la Vall de Llémèna porta gairebé vint-i-cinc anys acompanyant la societat i la cultura de la vall, amb la voluntat de ser present en el debat intel·lectual i de participar activament en la promoció i el desenvolupament del territori.

L'Ateneu de la Vall de Llémèna va nèixer a redòs de la Biblioteca de Sant Gregori, i és per això que les dues entitats sempre han col·laborat en tota mena de projectes culturals. És el

cas del Club de Lectura de l'Ateneu que es reuneix periòdicament a la Biblioteca. O la maqueta de la Vall, propietat de l'Ateneu i que està exposada a la Biblioteca en un lloc preferent. Respecte al Projecte BiblioArt, alguns membres de l'Ateneu s'hi han implicat molt activament des del primer moment, i aquesta web n'és una mostra. D'altra banda, quan ha convingut l'Ateneu ha cedit la seva seu, a l'antiga rectoria de Cartellà, per organitzar trobades i activitats relacionades amb el projecte.

Amb aquesta col·laboració, l'Ateneu de la Vall de Llémèna vol aportar el seu granet de sorra per celebrar l'Any de les Biblioteques.

Federació
d'Ateneus
de Catalunya

Premis Ateneus 2015

Els Premis Ateneus són els guardons que la Federació d'Ateneus de Catalunya convoca anualment, des de l'any 1989, amb l'objectiu de reconèixer la creativitat, l'originalitat, la qualitat i l'esforç que fan les diferents associacions culturals, les persones, les empreses i els mitjans de comunicació del país per promoure la cultura i l'associacionisme cultural.

Els guardons s'adrecen a totes les entitats sense ànim de lucre que presenten propostes de projectes de qualitat en alguna de les categories proposades. L'entitat premiada rep un reconeixement i una dotació econòmica que promou la continuïtat i/o innovació en els seus projectes.

L'any 2015, el Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC) ha acollit el lliurament dels Premis Ateneus 2015. En la seva vint-i-sisena edició, el certamen impulsat per la Federació d'Ateneus de Catalunya (FAC) dona visibilitat al moviment associatiu en una nit de gala. Els guardons reconeixen la tasca duta a terme per

les entitats i associacions de Catalunya al llarg de l'any en set categories diferents.

Amb 58 candidatures presentades en aquella edició, el **Projecte Biblioart** va guanyar el **1er. Premi a la Creativitat Artística**.

Premis Ateneus
2015

1er Premi
Creativitat artística

Biblio Art

Dia Internacional de l'Art

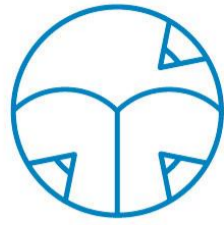
Amb el propòsit d'acostar les diferents formes d'expressió artística a la ciutadania, l'any 2011 la UNESCO va declarar oficialment el 15 d'abril Dia Internacional de l'Art, per commemorar el naixement de l'artista renaixentista Leonardo da Vinci (15/04/1452). A les nostres comarques, la iniciativa s'ha vingut celebrant des del 2011 amb la participació i col·laboració d'associacions, entitats, institucions, agents culturals i artistes de les comarques gironines.

El dissabte 8 d'abril de 2017 vam celebrar el Dia Internacional de l'Art amb una trobada del col·lectiu a la Biblioteca de Sant Feliu de Guíxols.

El 14 d'abril de 2018, coincidint amb la celebració del Dia Internacional de l'Art, vam donar per acabat el Projecte Biblioart. Aquell dia, al Centre Cívic Ter de Girona es van poder veure per darrera vegada tots els quaderns del projecte, que en finalitzar l'acte foren retornats als autors. Paral·lelament, a l'auditori del centre cívic hi va haver una mostra de treballs de diversos autors relacionats amb el projecte.

Cartells del Dia Internacional de l'Art 2017 i 2018

Biblio Art

Projecte IN MURAL

Del 2 de novembre al 15 de desembre de 2016, el col·lectiu Projecte Biblio-art va participar a l'espai Artisteja, de la Biblioteca Carles Rahola de Girona, amb IN MURAL, proposta participativa per a un mural interior. El dia 28 d'octubre els mem-

bres del col·lectiu van plantar les siluetes al mur de l'espai Artisteja, i a partir del dia 2 de novembre les siluetes foren el suport d'un mosaic de 120 peces que el públic havia d'omplir amb les seves creacions.

Fotografies

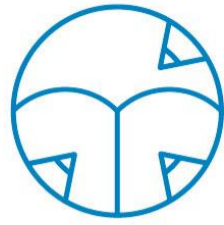
Programació

Expo A (Quaderns 1 a 26)

- 06-11-2015: Inauguració a la Biblioteca Miquel Martí i Pol (Sant Gregori)
- 01-11-2015 a 30-11-2015: Biblioteca Miquel Martí i Pol (Sant Gregori)
- 11-01-2016 a 02-02-2016: Biblioteca Municipal de Celrà
- 04-02-2016 a 26-02-2016: Biblioteca Lluís Barceló i Bou (Palamós)
- 29-02-2016 a 21-03-2016: Biblioteca Fages de Climent (Figueres)
- 23-03-2016 a 14-04-2016: Biblioteca Municipal Sant Hilari Sacalm
- 18-04-2016 a 10-05-2016: Biblioteca Lambert Mata (Ripoll)
- 12-05-2016 a 03-06-2016: Biblioteca Modest Salse i Camarassa (Hostalric)
- 07-06-2016 a 29-06-2016: Biblioteca Municipal de Cassà de la Selva
- 01-07-2016 a 26-07-2016: Biblioteca Joan Rigau i Sala (Vidreres)
- 27-07-2016 a 29-08-2016: Biblioteca Iu Bohigas (Salt)
- 01-09-2016 a 23-09-2016: Biblioteca Ramon Vidal (Besalú)
- 26-09-2016 a 18-10-2016: Biblioteca Pere Caner (Calonge)
- 20-10-2016 a 11-11-2016: Biblioteca Emilia Xargay (Sarrià de Ter)
- 15-11-2016 a 12-12-2016: Biblioteca Carles Rahola (Girona)
- 14-12-2016 a 09-01-2017: Biblioteca Joan Vinyoli (Santa Coloma de Farners)
- 11-01-2017 a 02-02-2017: Biblioteca Ramón Bordas i Estragués (Castelló d'Empúries)
- 06-02-2017 a 28-02-2017: Biblioteca Pública de Banyoles
- 29-03-2017 a 24-04-2017: Biblioteca Octavi Viader i Margarit (Sant Feliu de Guíxols)
- 04-07-2017 a 27-07-2017: Biblioteca Francesc Balagué (Sant Jaume d'Enveja)
- 29-07-2017 a 29-08-2017: Biblioteca Municipal de Masdenverge
- 31-08-2017 a 27-09-2017: Biblioteca Comarcal Sebastià Juan i Arbó (Amposta)
- 29-09-2017 a 16-10-2017: Biblioteca Pública Manel Pérez Bonfill (Campredó)
- 18-10-2017 a 06-11-2017: Biblioteca Municipal l'Ampolla
- 08-11-2017 a 29-11-2017: Biblioteca Popular d'Ulldecona
- 01-12-2017 a 28-12-2017: Biblioteca Marcel·lí Domingo (Tortosa)
- 30-12-2017 a 24-01-2018: Biblioteca Pública Comarcal de Móra d'Ebre
- 21-01-2018 a 15-02-2018: Biblioteca Municipal Dolors Cabré (Riba-Roja d'Ebre)
- 16-02-2018 a 05-03-2018: Biblioteca Artur Bladé i Desumvila (Flix)
- 06-04-2018 a 14/04/2018: Biblioteca Antònia Adroher (Girona)

Expo B (Quaderns 28 a 51)

- 6-11-2015: Inauguració a la Biblioteca Miquel Martí i Pol (Sant Gregori)
- 1-11-2015 a 30-11-2015: Biblioteca Miquel Martí i Pol (Sant Gregori)
- 1-03-2016 a 20-03-2016: Biblioteca Pública de Vila-seca
- 25-03-2016 a 24-04-2016: Biblioteca Pública Terra Baixa (El Vendrell)
- 30-04-2016 a 20-05-2016: Biblioteca Antoni Gaudí (Riudoms)
- 27-05-2016 a 19-06-2016: Biblioteca Pere Anguera (Reus)
- 25-06-2016 a 19-07-2016: Biblioteca Central Xavier Amorós (Reus)
- 26-07-2016 a 22-08-2016: Biblioteca Municipal de La Nou de Gaià
- 30-08-2016 a 20-09-2016: Biblioteca Pública de Torreforta (Tarragona)
- 27-09-2016 a 23-10-2016: Biblioteca Municipal Marta Mata (Cunit)
- 30-10-2016 a 20-11-2016: Biblioteca Minicipal Joan Manresa (La Riera de Gaià)
- 28-11-2016 a 28-12-2016: Biblioteca Pública de La Selva del Camp
- 04-04-2017 a 24-04-2017: Biblioteca Pública Maria Barbal (Tremp)
- 25-04-2017 a 12-05-2017: Biblioteca Municipal la Pobla de Segur
- 03-06-2017 a 30-06-2017: Biblioteca Sant Agustí (La Seu d'Urgell)
- 25-09-2017 a 13-10-2017: Biblioteca Josep Lladonosa i Pujol (Alguaire)
- 04-12-2017 a 29-12-2017: Biblioteca Salvador Espriu (Linyola)
- 06-04-2018 a 14/04/2018: Biblioteca Antònia Adroher (Girona)

Biblio Art

Artistes participants

Miquel Bohigas Costabella

Pep Caballé Llobet

Antoni Castaño Muñoz

Laura Bohigas Vendrell

Josep Bamala Borrueu

Concepció Morera Jordan

Ma. Rosa Sánchez

Irma Julià

Lluïsa Giménez Duch

Manel Bielsa Martín

Jordi Camós Marcè

Víctor Morcillo Vegas

Xavi Vegas Vidal

Anna Bohigas Vendrell

Tònia Bauçà

Joan Colomer Valls

Fina Morera

Miquel Carreras

Berta Llenas Casellas

Núria Batllori Guardiola

Catherine Glesson

Montserrat Fando Mestre

Clàudia Carabellido Noguer

Marc Vilalta Soler

Mechu López

Gemma Llopart

Núria Aguiló Sampelayo

Felipe de Leonardo Fígols

Fabià Sans Roset

Kevin Sabariego

Núria Llosas

Juanita Sierra

Núria Milà

Rebeca Díaz Gallegos

Fabio Castro Jiménez

Minerva Aurora Ciruela

Juana Maria Delgado (Juma)

Girona Urban Sketchers

Lluís Pradas Amat

Jaume Coll

Joan Escribà Serra

Roberto Pla Aragonés

David Pradas Ruiz

Montserrat Mallorquí Ribas

Titon Frauca

Ferran Blancafort Aliguer

Natàlia Isern Planas

Elisabeth Sánchez Garzón

Joan Rimblas Safont-Trias

Carla Valencia Padín

Moni Mbarki

Miquel Bohigas Costabella

Fa gairebé cinquanta anys que dibuixo i a vegades encara em pregunto perquè. Ja t'ho dic: cada dibuix és fruit de l'anterior i alhora la llavor del següent. I pel que sembla, això no hi ha qui ho aturi.

SILENCI

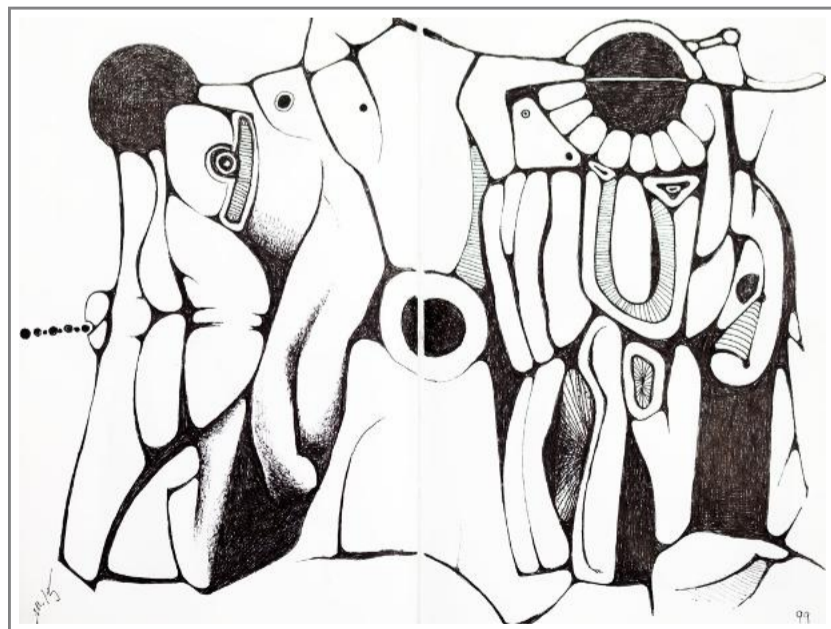
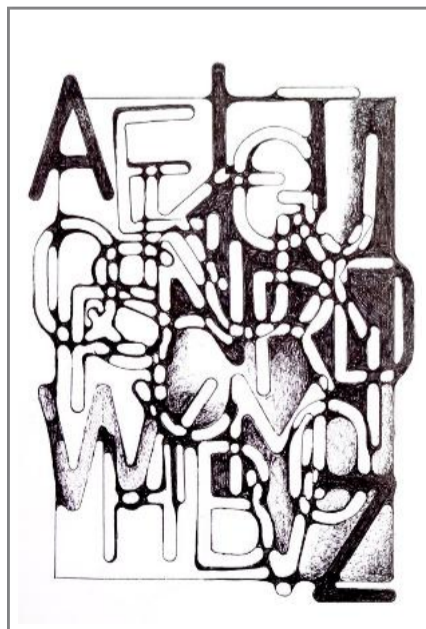
"És possible que el dibuix sigui la temptació més obsessiva de l'esperit."

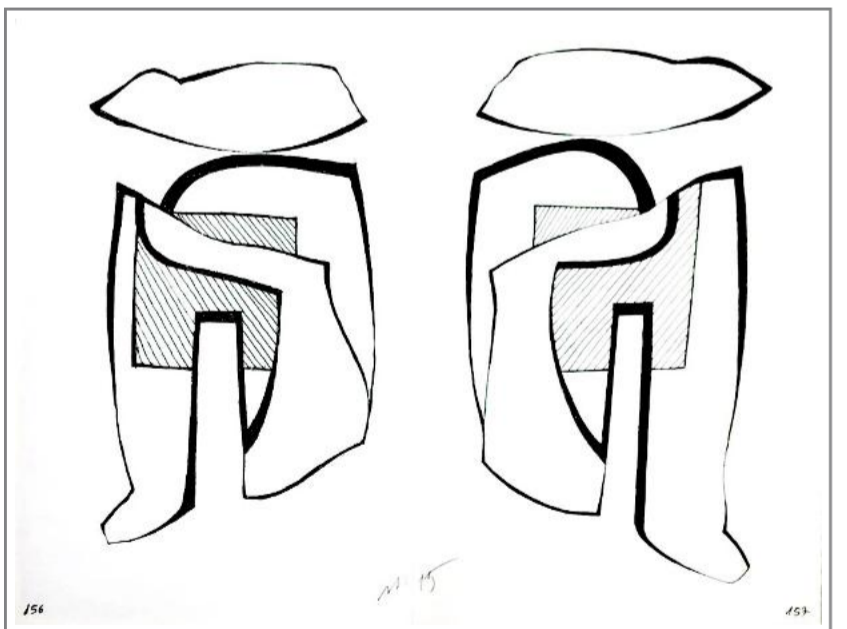
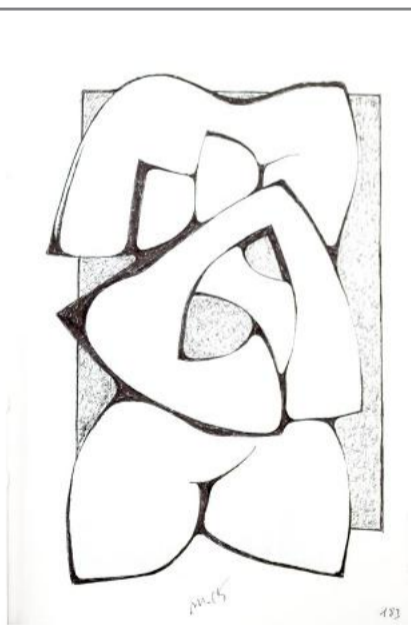
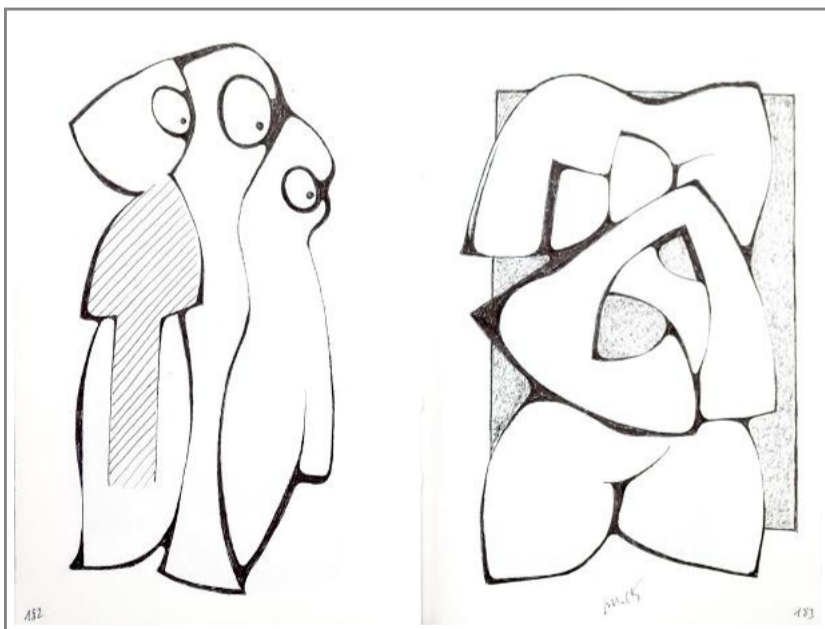
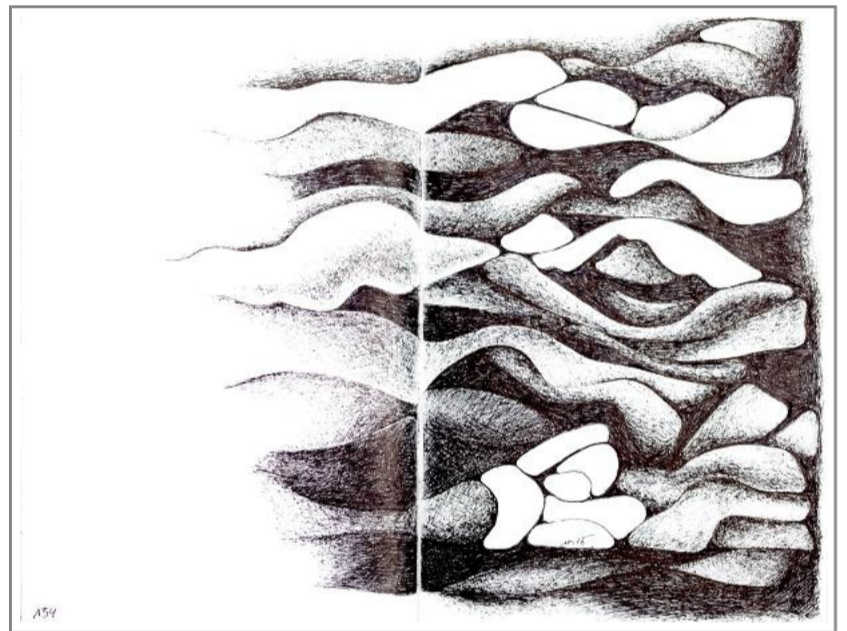
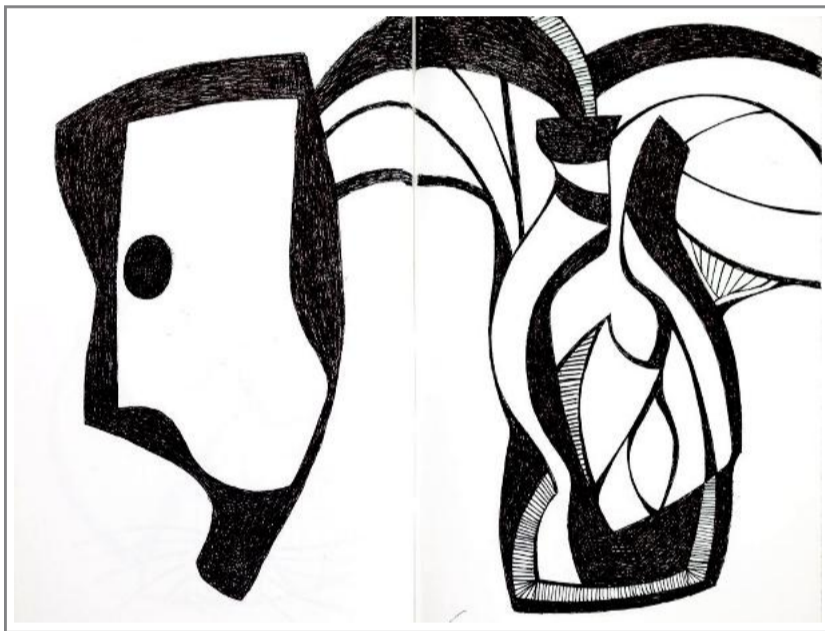
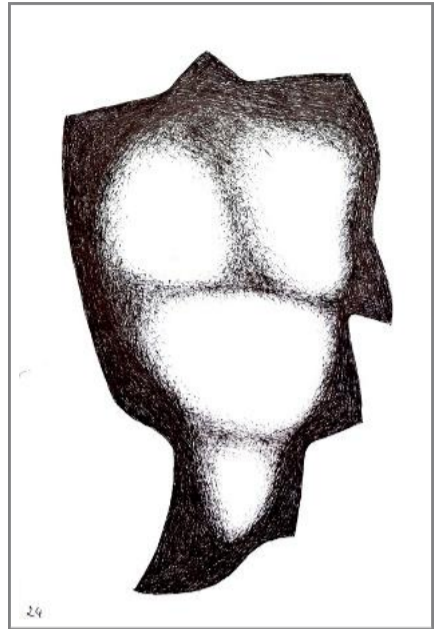
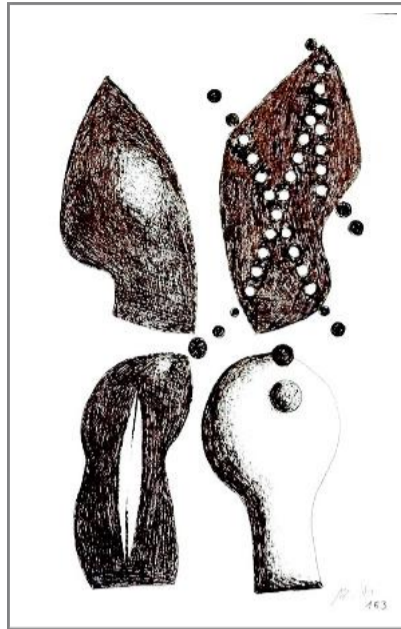
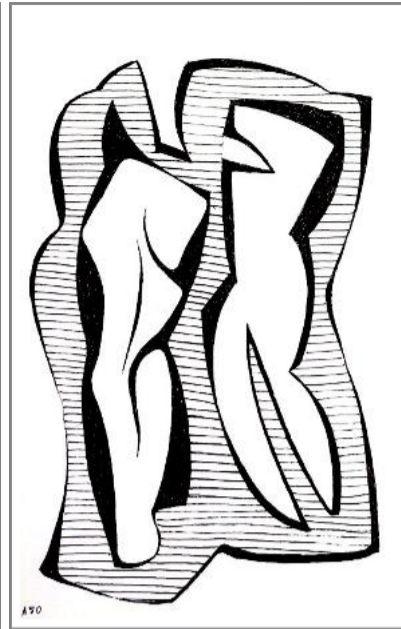
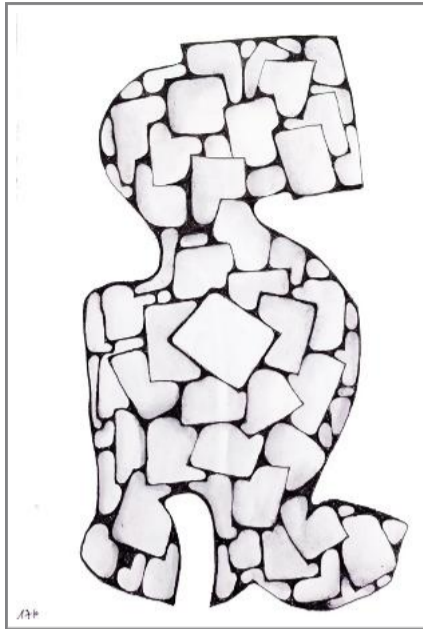
Paul Valéry

En aparença, els dibuixos d'aquest quadern no tenen cap relació ni amb els llibres ni amb les biblioteques. Però l'autor ho nega rotundament: *"Tots els dibuixos han vist la llum envoltats de llibres, a la biblioteca de casa"*.

Per si amb això no n'hi hagués prou, en Miquel és fill de l'Iu Bohigas, el mestre de català saltenc que dona nom a la Biblioteca Pública de Salt.

Dels dibuixos d'en Bohigas, un dibuixant que col·lecciona els bolígrafs gastats en el dipòsit d'una vella cafetera, poca cosa en podem dir, però segur que estarà molt content si escoltes tranquil·lament els seus dibuixos en el silenci d'una biblioteca.

Pep Caballé Llobet

Fa molts i molts anys que vaig omplint planes i més planes de tipografies i, ara, poc a poquet, del llibre dibuixat.

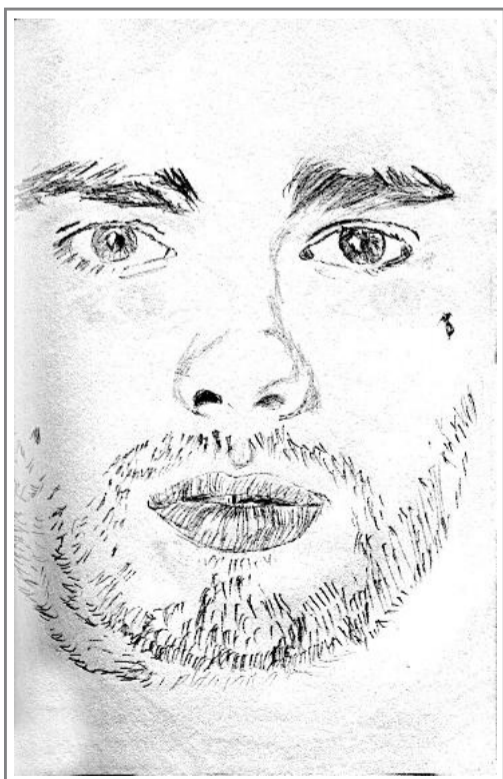
FLIP BOOK

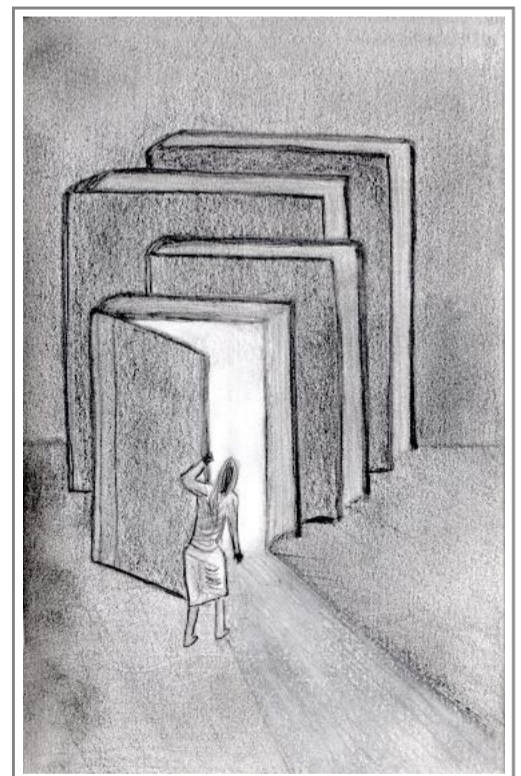
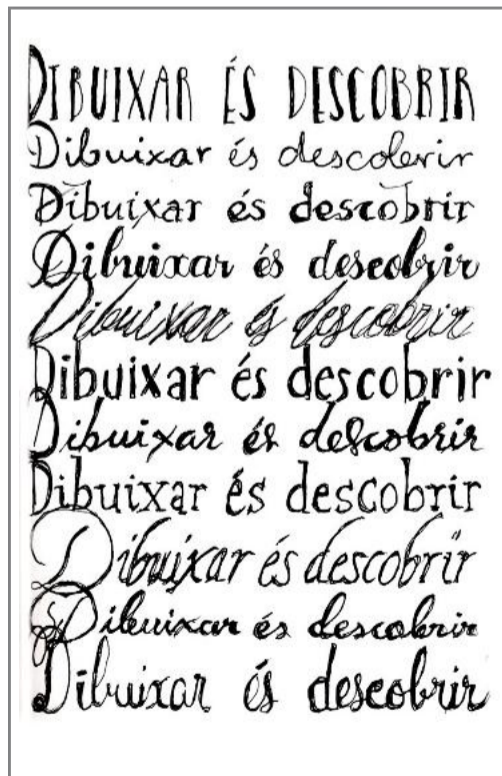
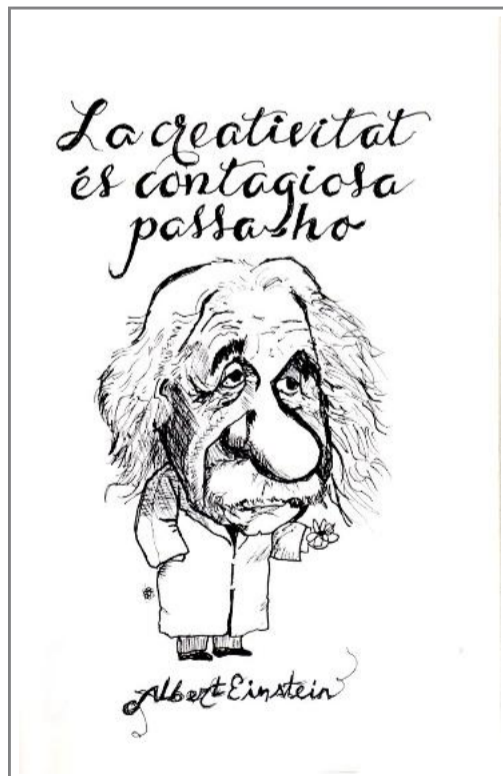
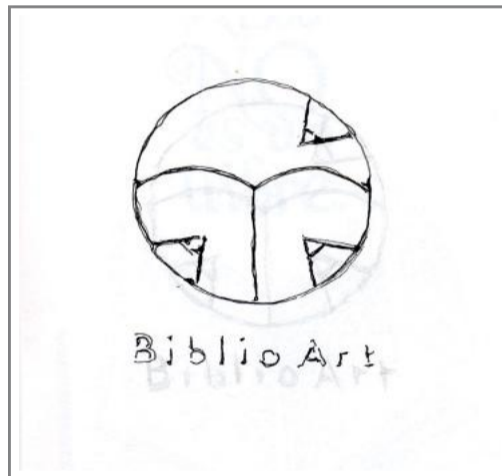
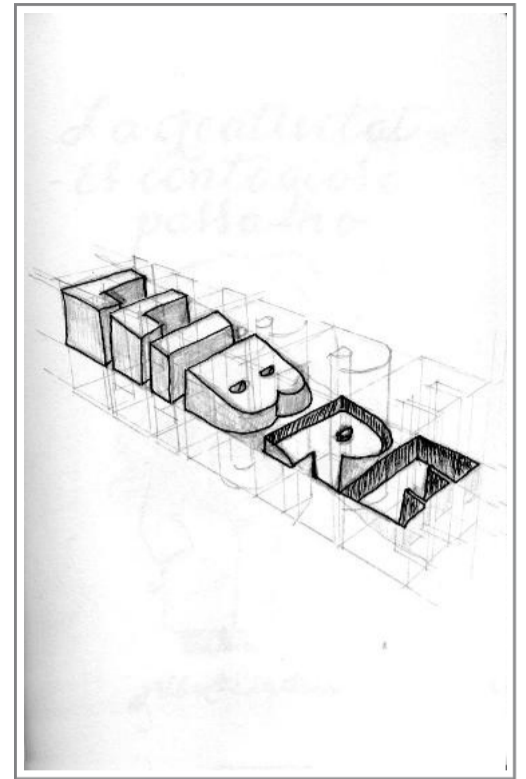
"Cada marca que fem en el paper és una pedra passera des de la qual se salta a la següent i així fins que hàgim creuat el tema dibuixat com si fos un riu..."

John Berger

El quadern d'en Pep Caballé no és un quadern com qualsevol altre. És un quadern dinàmic, anti-estàtic, cinematogràfic, ...

En efecte, després de deixar constància de què és un llibre i de què no ho és, en Pep ens mostra una pel·lícula de dibuixos animats on la imaginació mira d'atrapar les lletres efímeres d'un llibre encara per escriure. Almenys això és el que sembla!

Antoni Castaño Muñoz

Escultor. Exposicions individuals i col·lectives a: Girona, Sabadell, Sant Gregori, Salt, Palafrugell.

Participant a Girona Temps de Flors, amb PBC Plàstics, durant 11 anys.

Estudiant d'escultura i dibuix a l'Escola Municipal d'Art de Girona (La Mercè) i a l'Escola d'Art de Salt.

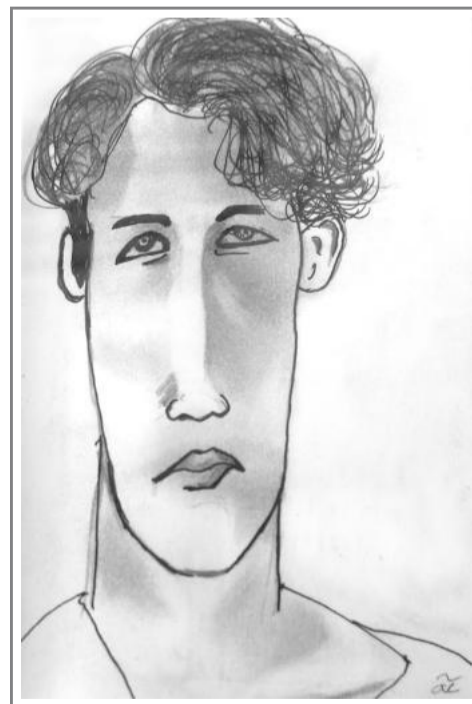
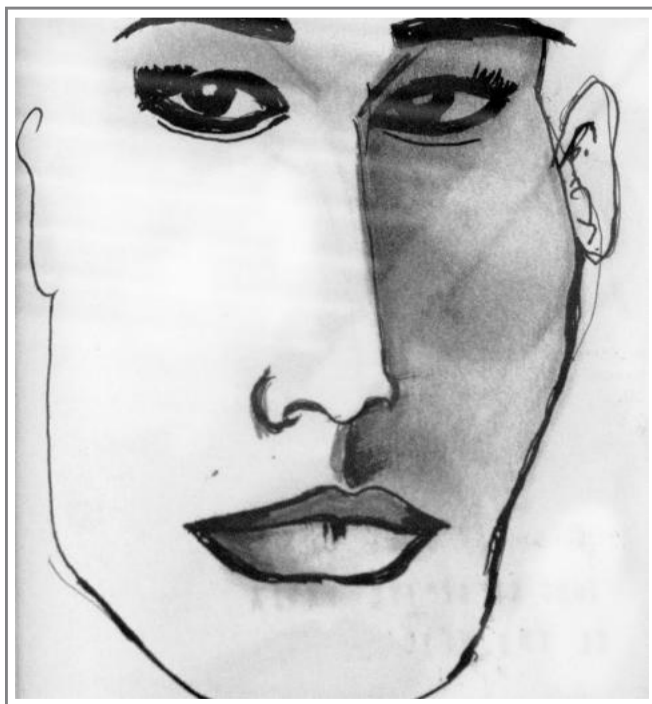
EL TEMPS PERSISTEIX, EL MOVIMENT CANVIA

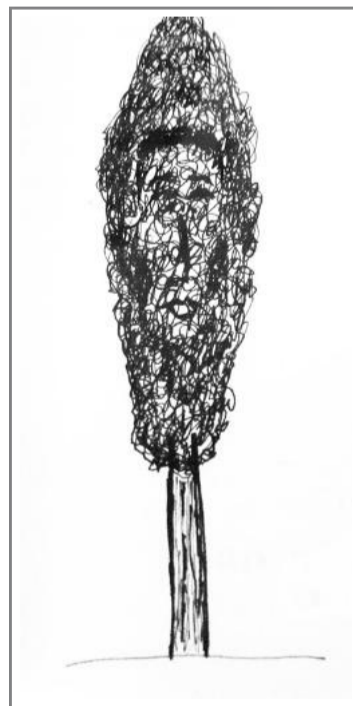
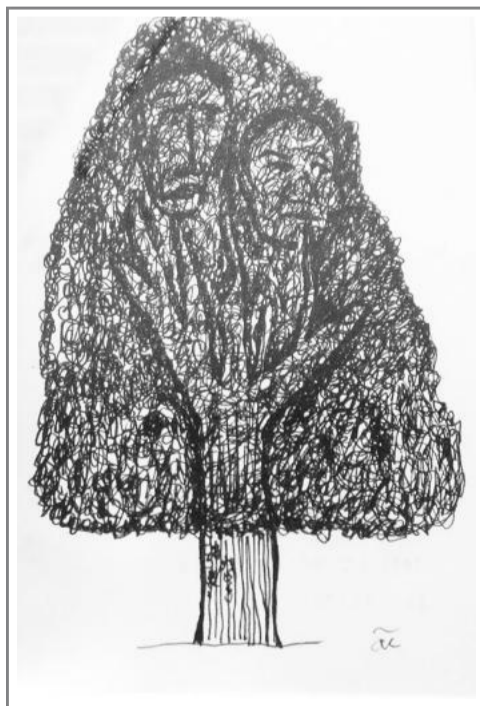
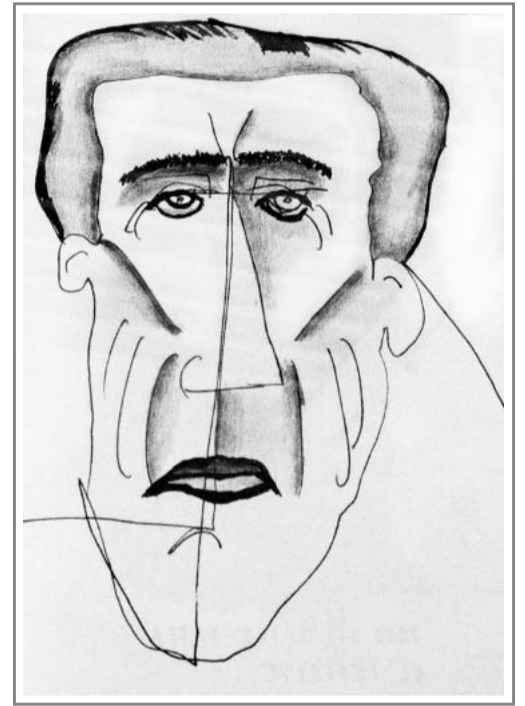
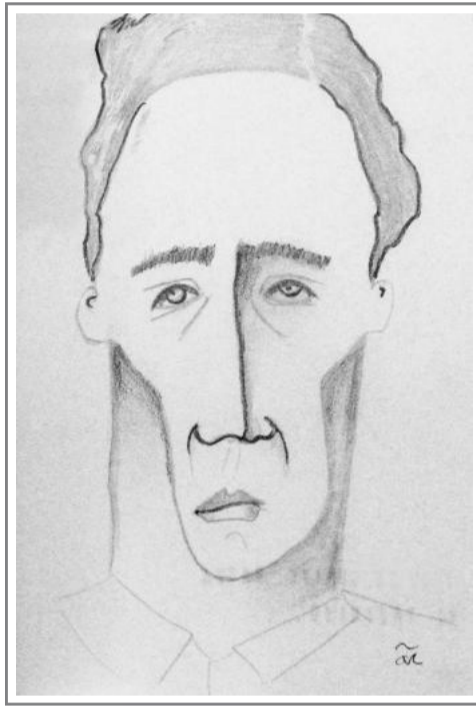
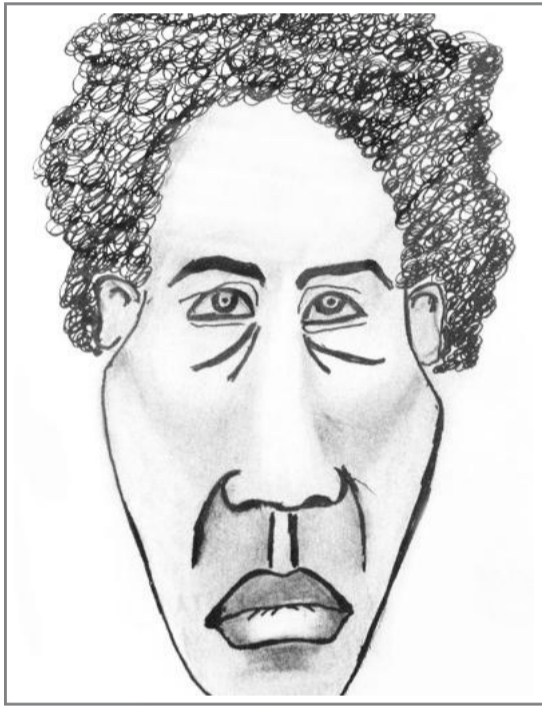
“Todo ocurre siempre y nunca, todo se repite hasta el infinito y de forma irrepetible”

Danilo Kis

L'Antoni Castaño és escultor, d'aquells que piquen pedra, dels que modelen amb fang. L'Antoni Castaño és escultor, d'aquells que piquen pedra, dels que modelen amb fang. L'Antoni Castaño és escultor, d'aquells que piquen pedra, dels que modelen amb fang. L'Antoni Castaño és escultor, d'aquells que piquen pedra, dels que modelen amb fang. L'Antoni Castaño és escultor, d'aquells que piquen pedra, dels que modelen amb fang...

Tot es repeteix fins a l'infinit.

Laura Bohigas Vendrell

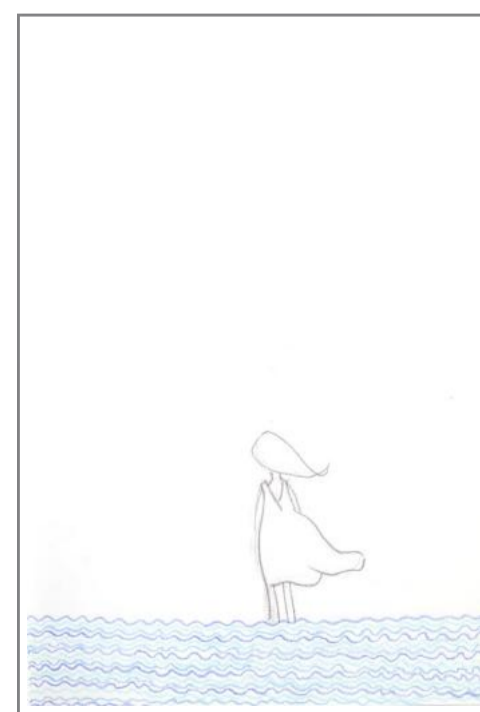
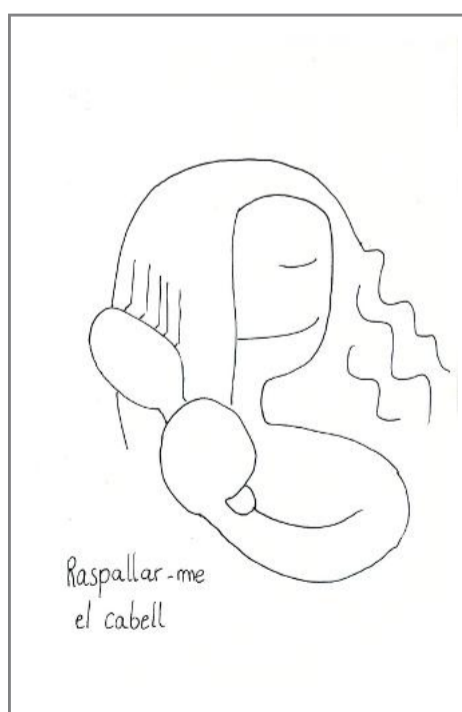
He estudiat filologia eslava i una mica d'arquitectura, he passat uns mesos vivint en pisos soviètics i ara explico el mètode d'elaboració del cava. Aviat faré trenta anys i només he tingut dos biquinis.

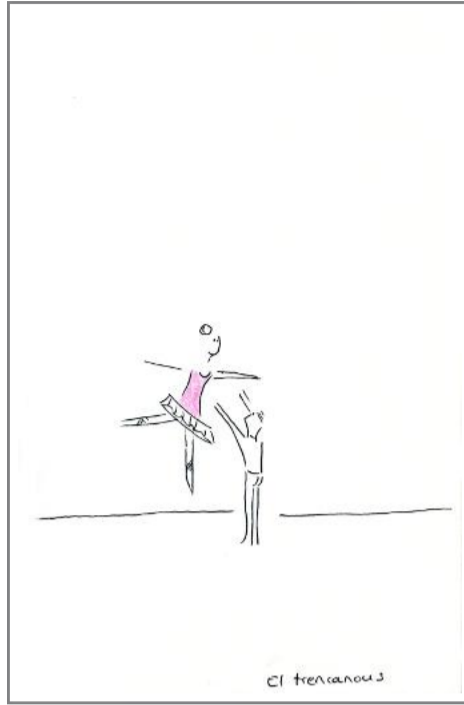
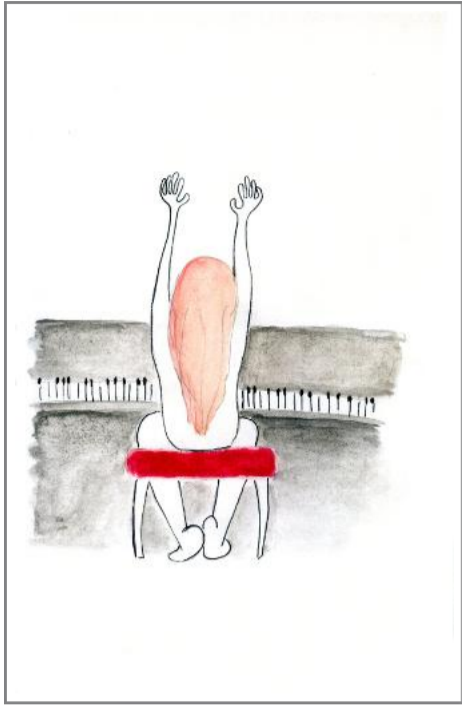
Escric més que no dibuixo, però com que últimament llegeixo més que no escric, he decidit tornar a dibuixar.

TOT DE COSES QUE M'AGRADEN

Des d'un conegut cartell de Ródtxenko on una noia crida "Llibres!", fins al record d'una escena de la seva infància, on la Laura es dibuixa llegint contes, en aquest quadern l'autora ens descobreix les seves preferències literàries, i també les no literàries. Els seus autors preferits, llibres que li han agradat, i també les persones que estima, les sensacions que l'estimulen, les experiències que l'han fet créixer, un poema de l'avi...

Amb un dibuix net i clar, sense pretensions, la Laura ens presenta, senzillament, les coses que li agraden. Saps què vull dir?

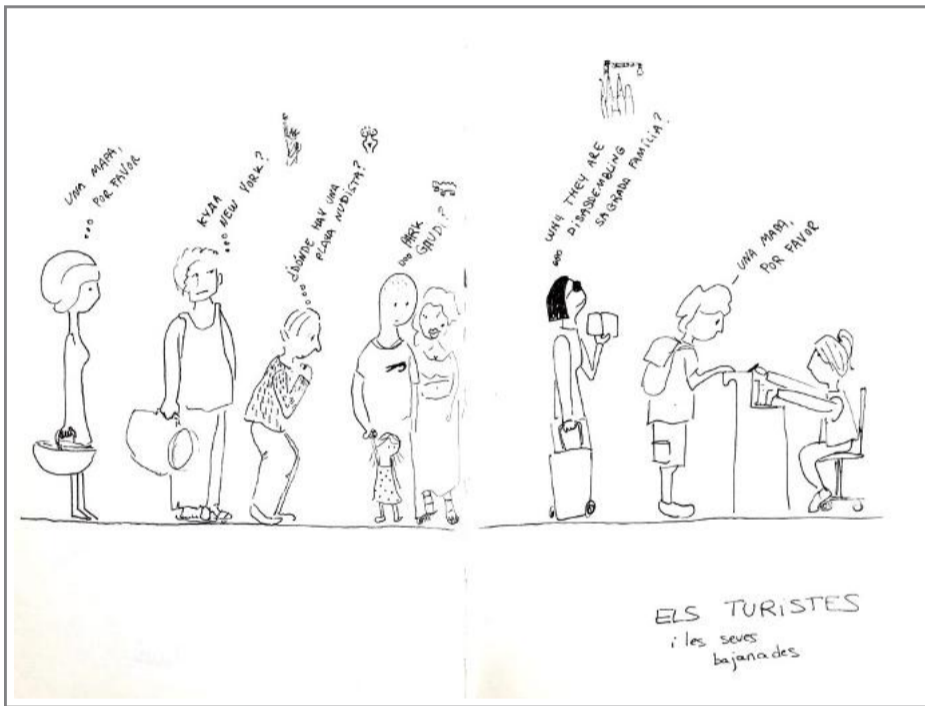

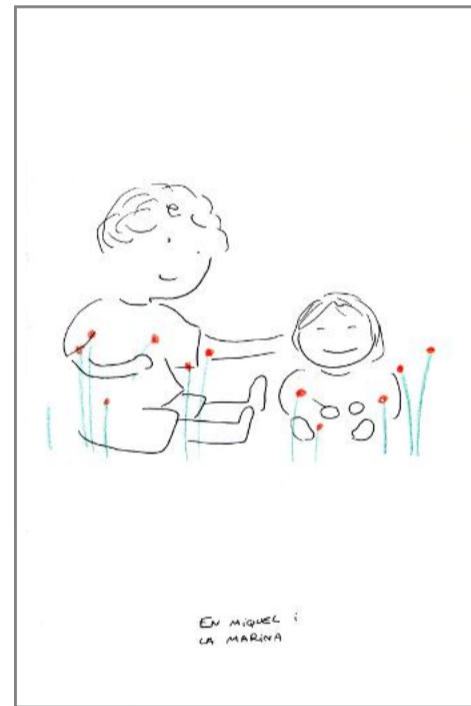
el trencanous

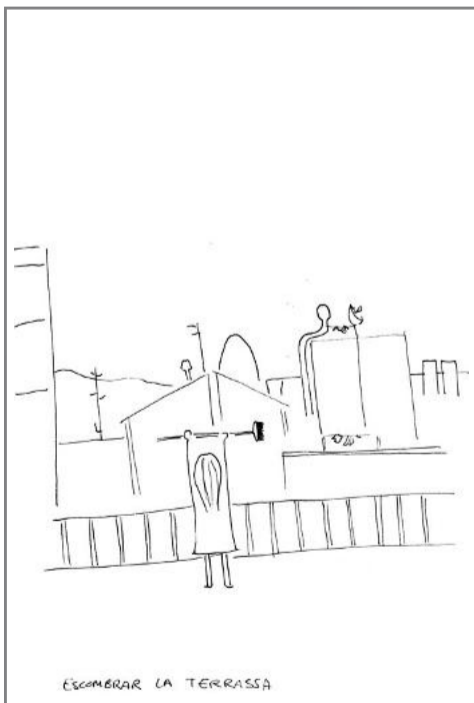
els meus inicis

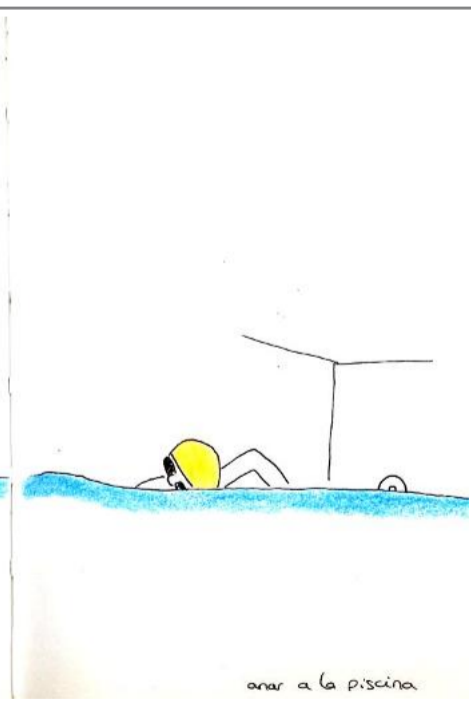
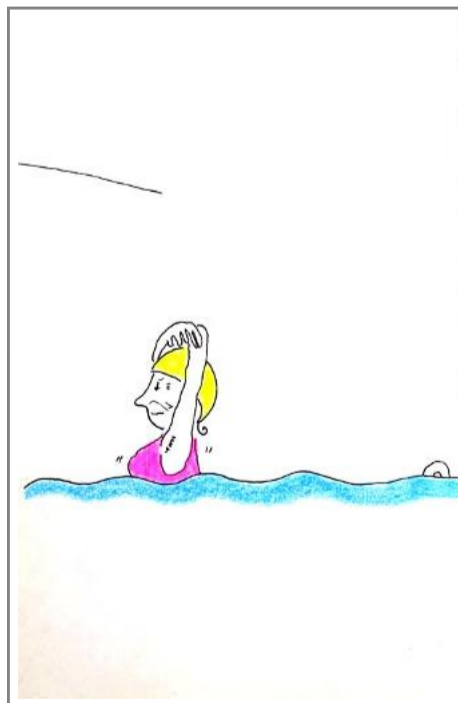
ELS TURISTES
i les seves bajanades

En MIGUEL i
LA MARINA

ESCOMERAR LA TERRASSA

anar a la piscina

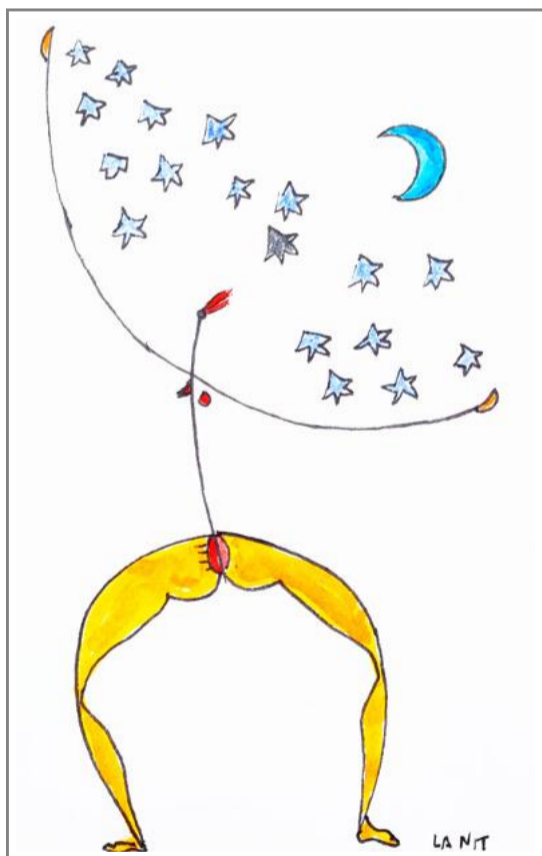
Josep Bamala-Borrueu

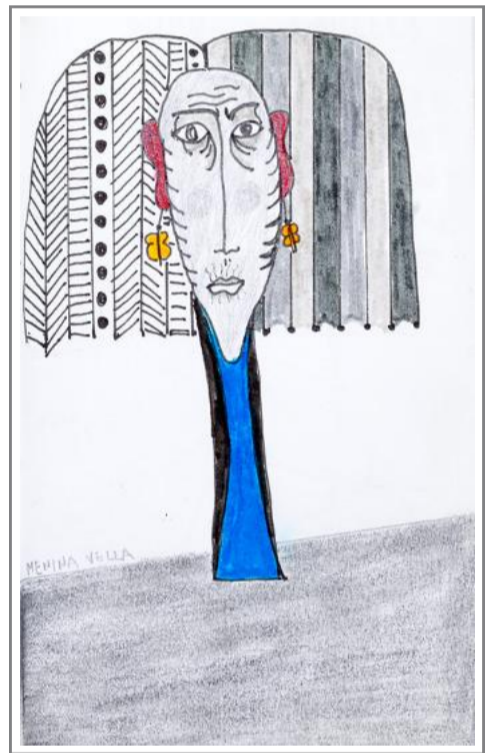
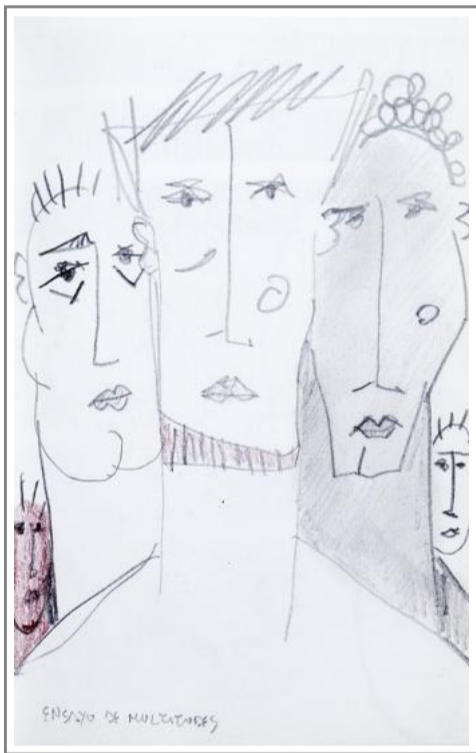
Faig fins al final el màxim que puc fer

ROSTRES DE LA MEDITERRÀNIA

Aquest és un quadern compartit amb Maria, Maribel, Teo, Glòria, Sandra, Marcos, Tixar i Lite. Diversitat d'estils i de llenguatges en un llibre d'imatges verges, de mots salvatges, de missatges ferotges . O bé, un llibre d'imatges salvatges, de mots ferotges i de missatges verges. O bé...

I d'interpretació lliure, ben lliure: rostres mediterranis, mediterranis retrats, màscares mediterrànies, mediterrànies paraules...

Concepció Morera Jordan

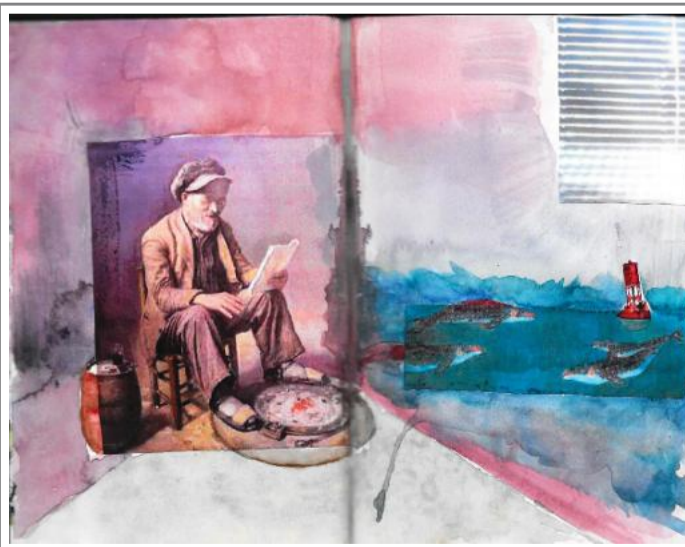
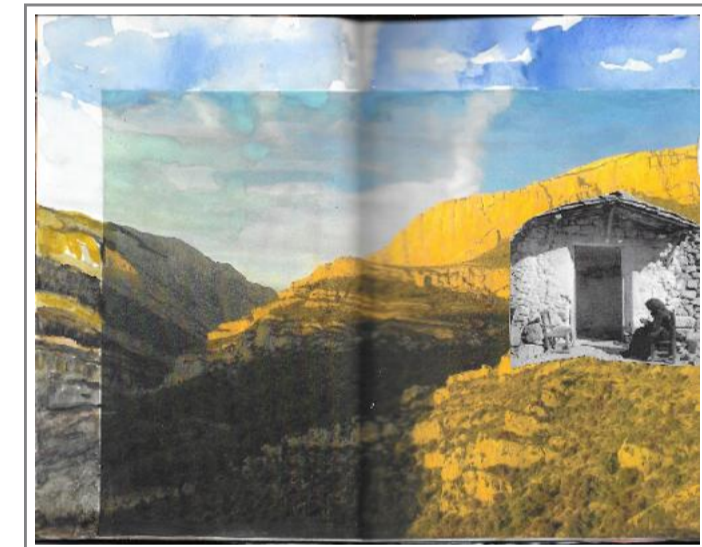
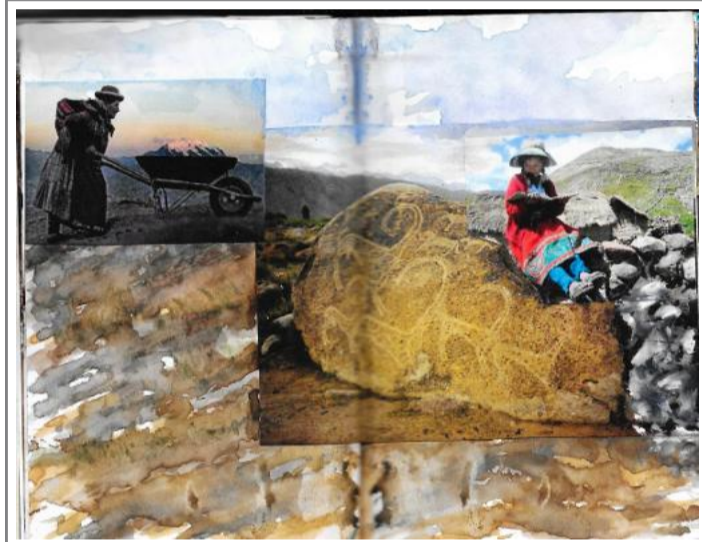
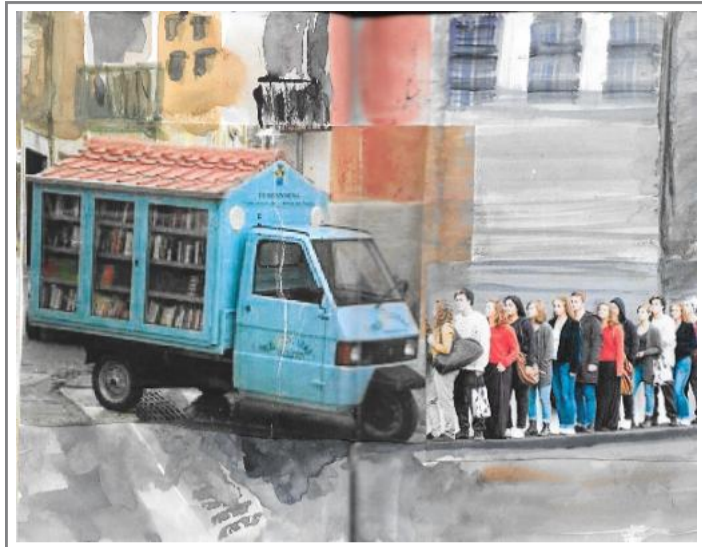
M'interessa el dibuix o qualsevol altra eina que capta el moment... i el tradueix a una imatge que es pot mirar, manipular, enviar, compartir, modificar, etc.

QUOTIDIANITAT

Amb collage i tècniques diverses, he anat trobant instants... dels llibres: en la meva vida, en les biblioteques, en els carrers, arreu del món, arreu del temps, en la natura viva, en la natura morta, en el moment que passa i en el que perdura.

Retallar, enganxar, pintar. Amb aquestes tres accions la Concepció ha construït un món on la realitat és només el punt de partida per arribar a una altra realitat imaginada, desbordant i enriquidora: la seva realitat. La Concepció omple les pàgines de color i de vitalitat i ens transporta a una nova interpretació dels fets quotidians que, per obra i gràcia de l'autora, esdevenen extraordinaris. Com ho és el seu quadern, el més voluminós de la col·lecció.

Ma. Rosa Sánchez

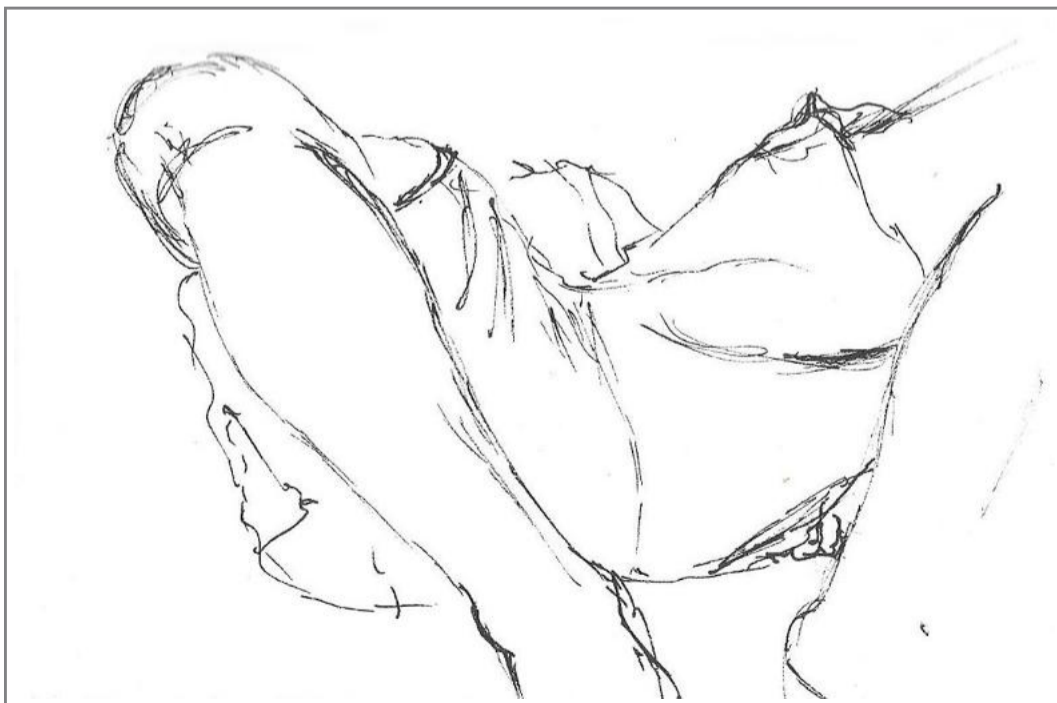
Pinto i dibuixo des de petita, l'espontaneïtat, en l'impuls de dibuixar o pintar el que veig, el que sento, una sensació que em crida l'atenció. No m'importa utilitzar diferents tècniques o eines per traslladar plàsticament allò que vull mostrar.

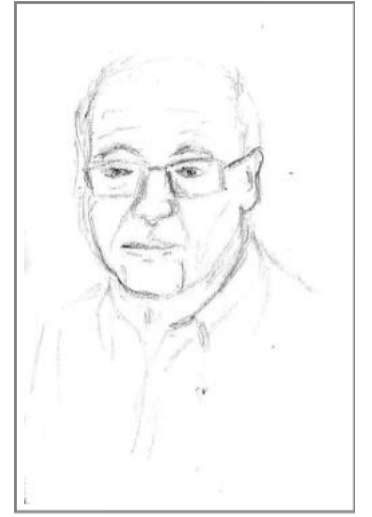
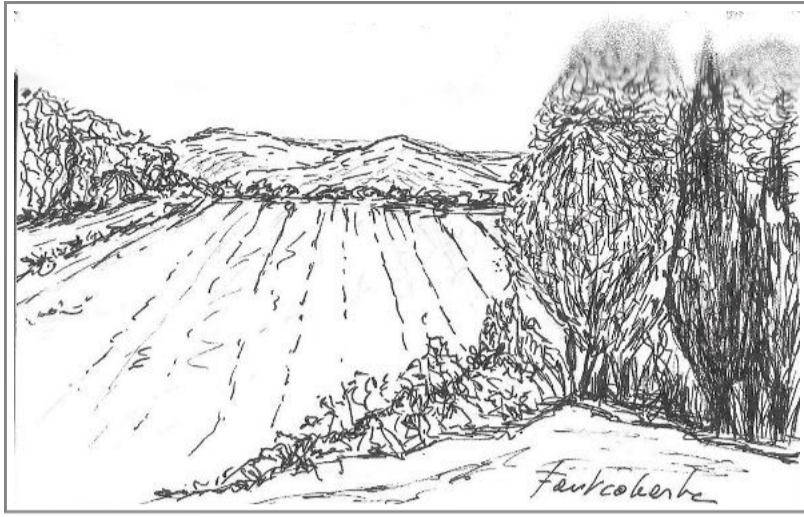
CAPTURES

“Altra vegada les primeres fulles virginalment es van obrint a l'aire: tàcites veus petites de vida, màgic impuls que es dilueix en èxtasi.”

Abril. Joan Vinyoli

En aquest quadern la Ma. Rosa, de mirada inquieta i presta, ens presenta una col·lecció de dibuixos de traç natural i espontani, amb la frescor i la vitalitat pròpies d'aquelles persones que, com la Ma. Rosa, tenen la necessitat de recrear negre sobre blanc, i també en colors, allò que veuen i senten, no importa on siguin ni la situació en què es trobin. N'és un bon exemple una de les imatges d'aquesta galeria, capturada a la sala d'urgències d'un hospital.

Irma Julià

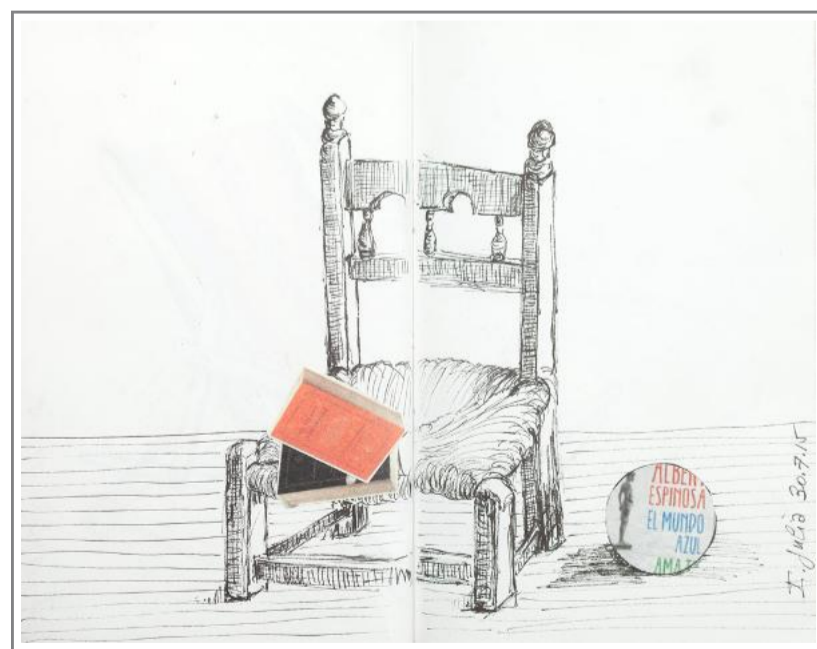
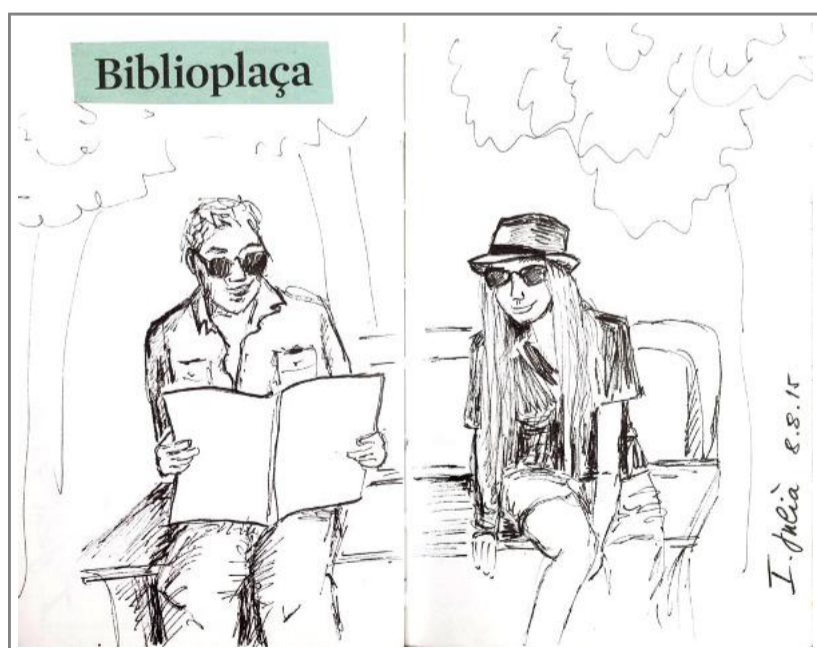
Arterapeuta Gestalt. Artista plàstica. Actualmente en cursos de EMA.
Miembro del colectivo “Perdidos en el D’espacio” y ” L’Esboç Grup”

TODO COMENZÓ EN UN SOLSTICIO DE VERANO

“Porque he comprendido mi misión de ser creadora, de alfarera de mi tiempo que es el tiempo nuestro...”

Gioconda Belli

Dibuixos, collages, monotips, aquarel·les... totes les tècniques són bones per expressar la devoció i el respecte que l’Irma té per l’escriptura, per la poesia, per la literatura en definitiva. Un diari que comença el mes de juny a l’escola de dansa de Celrà i que es clou a finals d’agost, després de visitar racons íntims, passatges literaris, records inesborrables...

Lluïsa Giménez Duch

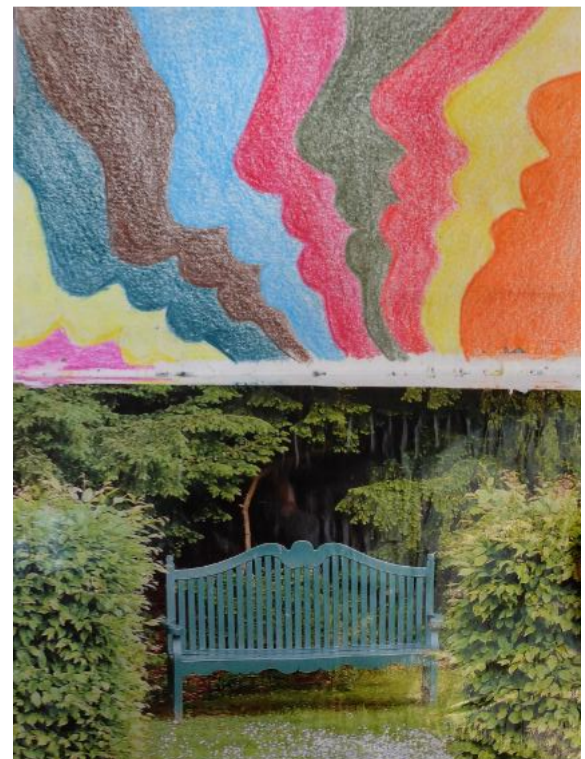
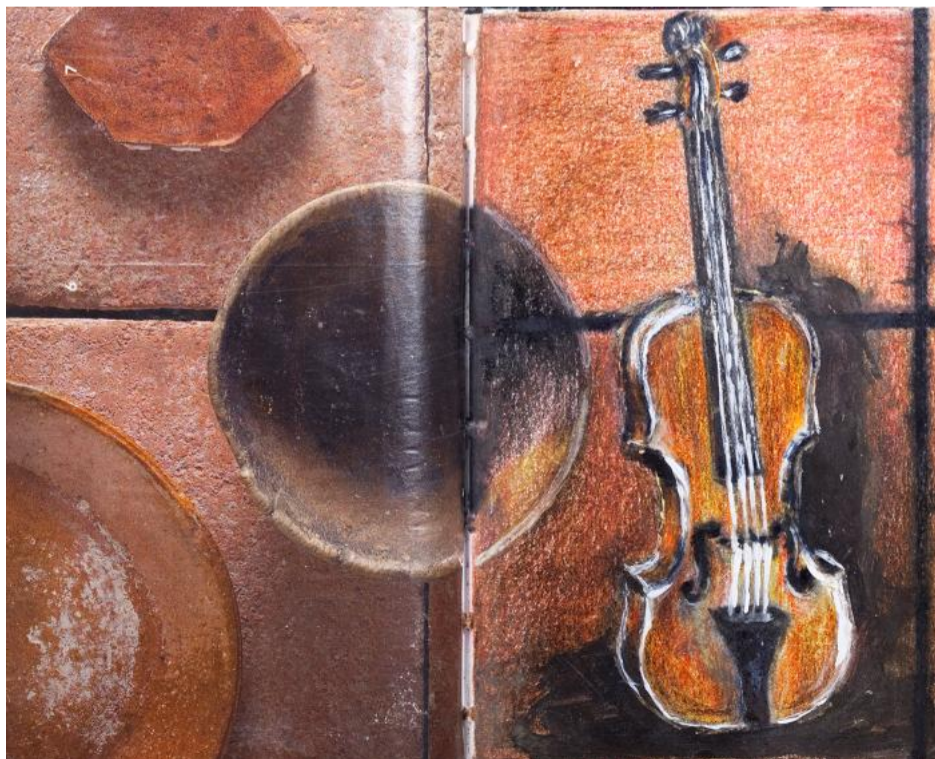
Co-fundadora de Perdidos en el d'Espacio

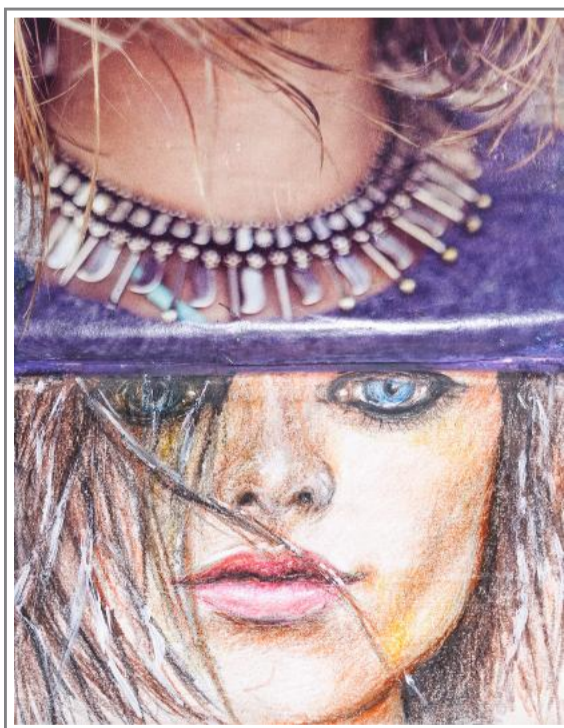
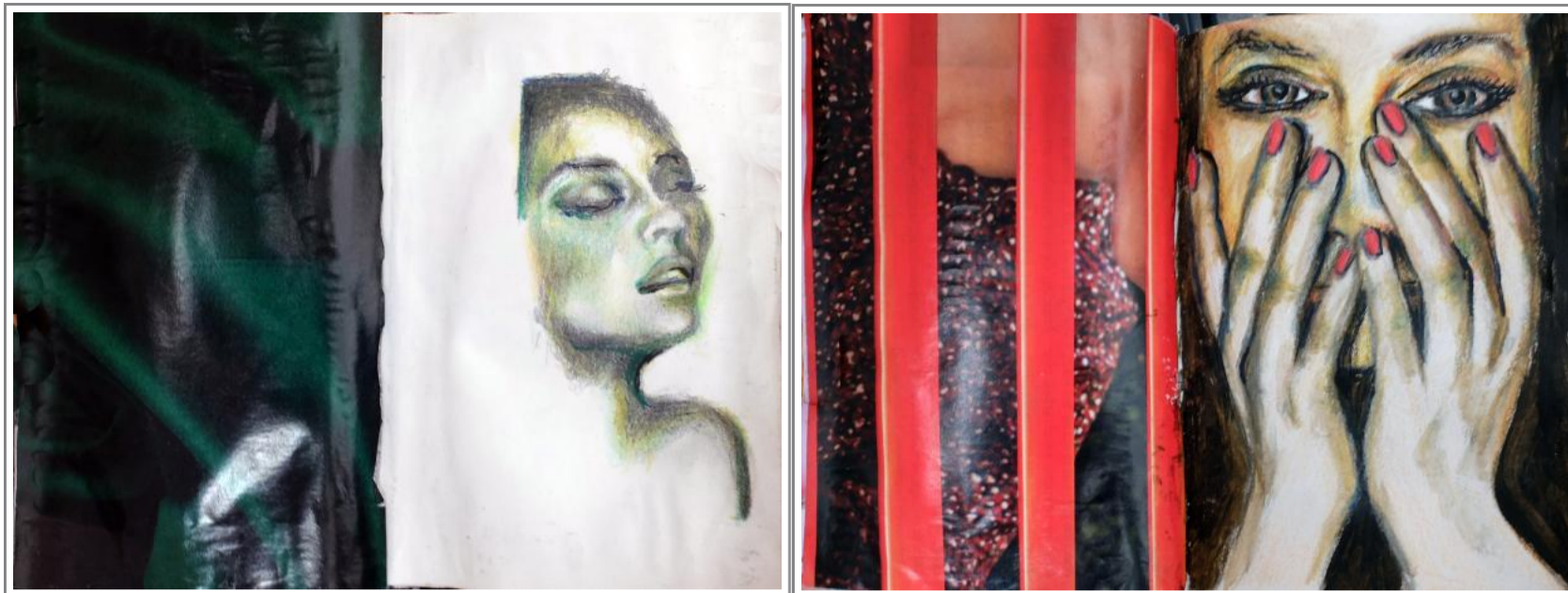
DRINGAR

És la combinació, acció de combinar cadascun dels diferents grups que es poden formar amb certs elements i finalitat. Combinar, posar de manera que formin un conjunt harmònic i que produeixin un determinat efecte, una espècie d'imatge mental, l'aparença sensible de les coses, espècies intel·ligibles a una altra concepció nominada gènere amb llestesa i previsió, dolenteria, casta, barroc, angèlica, enemic, aclaridor, afinitat, liberal...

Dringar, segons el diccionari, significa produir un so agut i suau amb un objecte de metall o de vidre. I això és el que fa la Lluïsa Giménez amb les seves combinacions d'imatges, plenes de sensualitat i misteri: fa dringar la nostra imaginació, com si ens anés donant petits copets a la memòria per arrancar-nos records suaus i aguts a cada pàgina.

Quan ens va lliurar el quadern, la Lluïsa ens va confessar que “cada doble pàgina és una història que el lector ha de descobrir i tot el quadern esdevé alhora una altra història global”.

Manel Bielsa Martín

Nascut a Sants BCN 1953. Resideix a Girona des del 1983.

Escultura , pintura, dibuix, fotografia, performance, gravat, compartidor cultural.

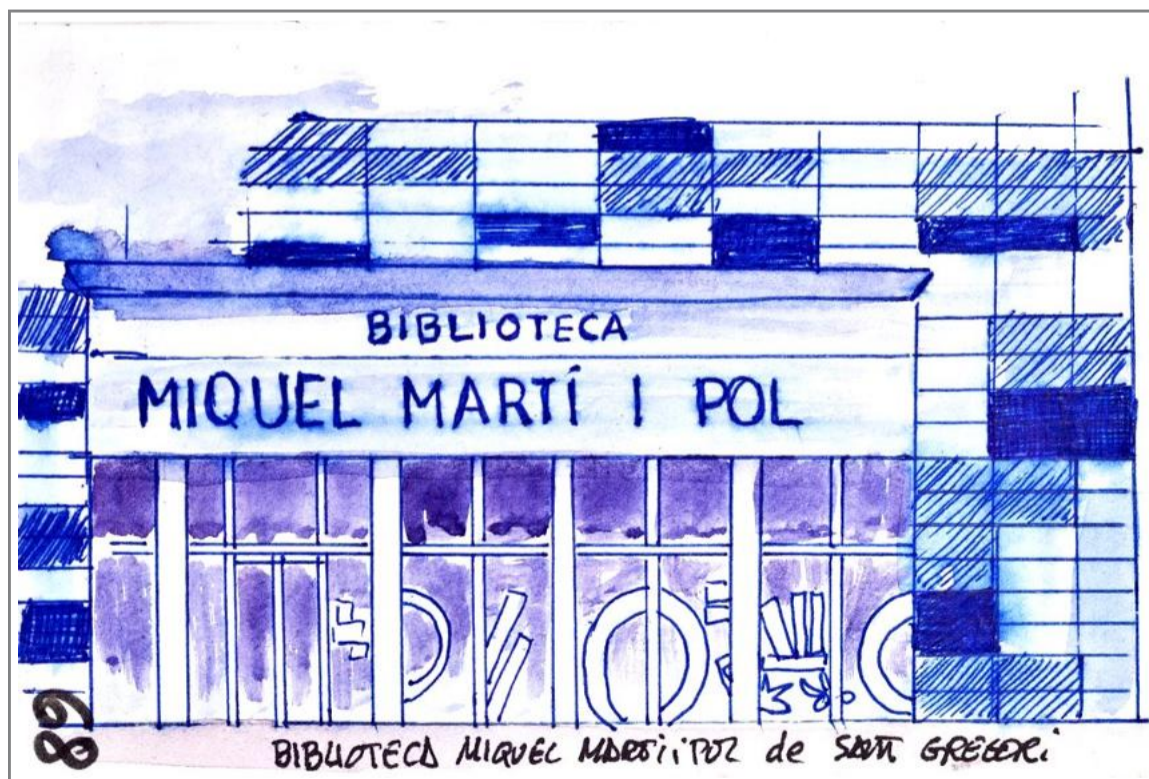
President de l' associació A d'art

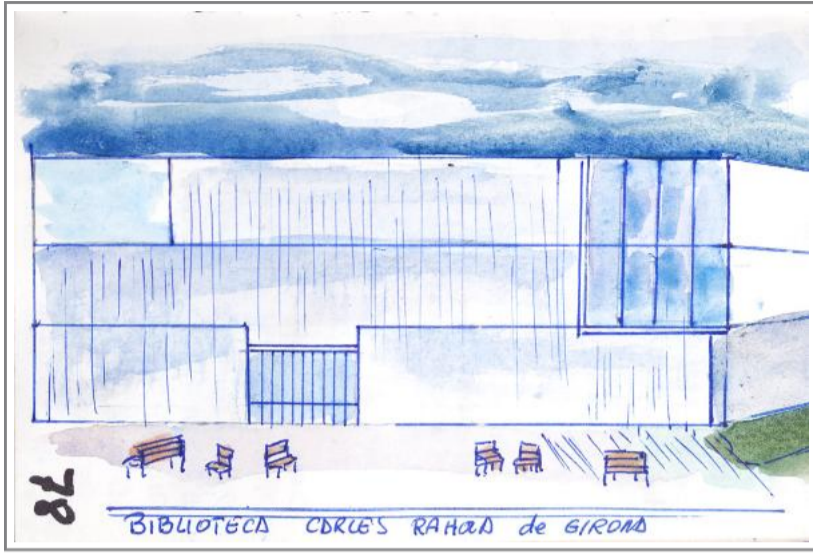
Co-fundador de Perdidos en el d'Espacio (2005).

FINESTRES, PORTES, EDIFICIS, ESCRIPURA, LLIBRES I BIBLIOTEQUES

En el seu afany per difondre la cultura com sigui, en Manel Bielsa ha fet un quadern atapeït d'il·lustracions i de textos explicatius.

En Manel, que s'ha documentat a consciència per fer aquest treball, ha recorregut el país amb el seu quadern recollint-hi portes i finestres, edificis, detalls arquitectònics i, sobretot, biblioteques de les nostres comarques. Cada dibuix ve acompanyat d'una informació exhaustiva, tan precisa com interessant.

78

BIBLIOTECA CDRLES RAHON de GIRONA

LIVRES, PORTA BLAVA.

29

HOSTELRIE BURJA de MROUS

31

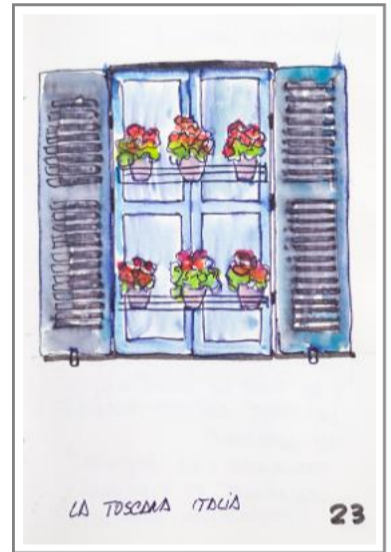
62

BIBLIOTECA MERCÈ RODRERA de PLATJA d'ARD any 2001

"TOUS LES JOURS
DANS
FINESTRA de
CULLOTRA
Manera

4

LA TOSCANA ITALIA

23

86

BIBLIOTECA DE CALDES DE MANDRELLA

FINESTRA del MARROC

16

Jordi Camós Marcé

Sempre he tingut interès per la pintura i no sempre li he pogut dedicar temps. Vaig fer un curs d'oli i posteriorment vaig fer un any d'aquarel·la a l'Agrupació d'Aquarel·listes de Catalunya.

Des del 2009 que vaig deixar el món laboral li dedico moltes hores pintant aquarel·la a l'aire lliure.

Amb aquest quadern intento explicar amb petites notes i apunts la meva manera de veure i treballar l'aquarel·la.

NOTES I APUNTS

“El pintor no ha de pintar allò que veu, sinó allò que serà vist”

Paul Klee

Ja feia dies que en Jordi Camós ens anava enviant imatges del seu quadern “Notes i apunts” i, ateses les expectatives, esperàvem amb fruïció poder-lo fullejar. Per fi, quan el va portar a la Biblioteca, vam poder contemplar, encisats, unes aquarel·les exquisides, d'aquelles que creen addicció!

Certament no hi trobareu llibres ni biblioteques en aquest quadern, però on millor gaudir d'un bon llibre que davant d'un dels paisatges que en Jordi Camós tan bé sap plasmar. I qui no fruiria, en una biblioteca, d'aquests delicats paisatges de la nostra terra?

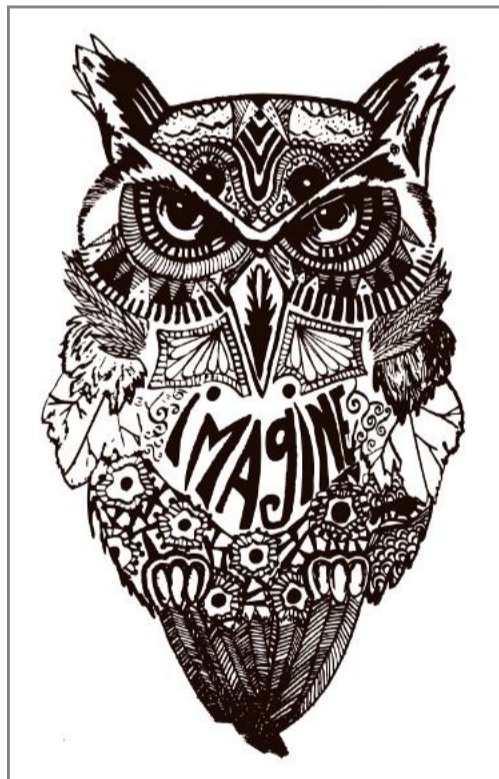

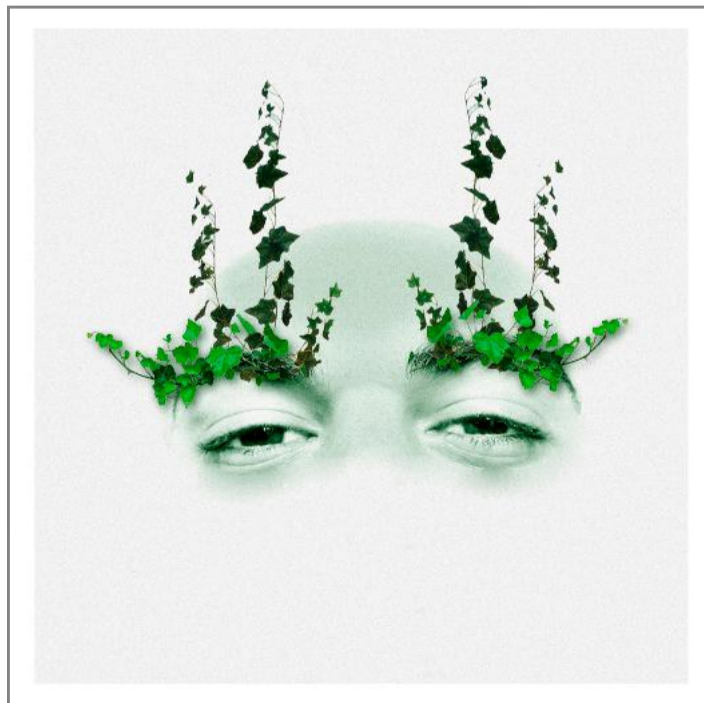
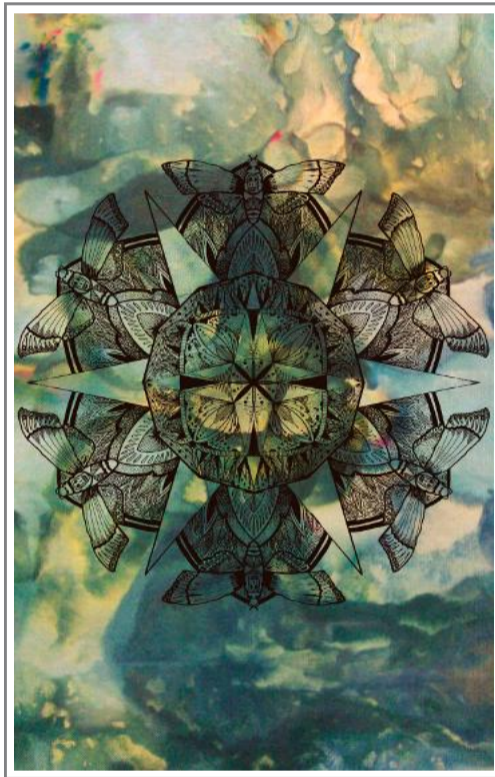
Víctor Morcillo Ribas

Fer un apunt biogràfic de la meva persona no és fàcil, ja que encara em pregunto qui sóc i que faré dins d'aquesta existència.

VOLUPTUOSIDAD

Voluptuositat: qualitat de voluptuós. Complaença en els delits sensuals. Gran plaer de l'ànim o dels sentits. Aquest és el quadern d'en Víctor, amb imatges que són un plaer per a la vista, sí, però que també tenen un component de melancolia, de romanticisme tal vegada. En definitiva, imatges extretes de l'arxiu emocional de l'autor per a gaudi del personal.

Xavi Vegas Vidal

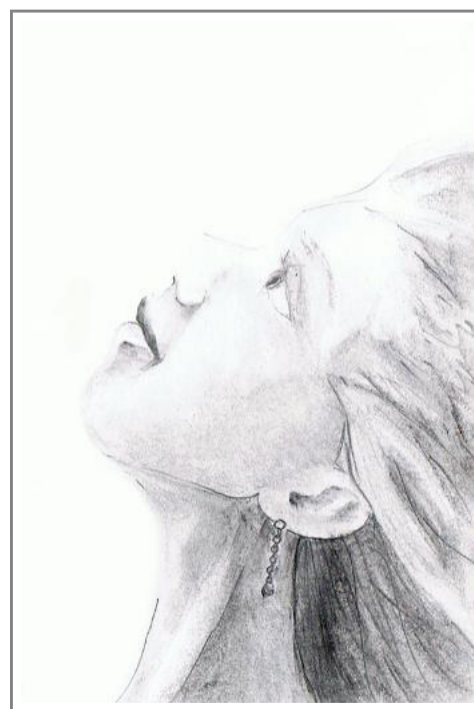
Doncs bé, jo som un Maonès de trenta-tres anys ja, a qui sempre li ha agradat molt dibuixar i ho fa des que té record. No tenc altra formació, ni en dibuix ni en pintura, més que la pràctica, la paciència i la curiositat. Així que he provat totes les tècniques que he pogut. Ara mateix però, són els dibuixos digitals i el 3D els que ocupen es meu cap.

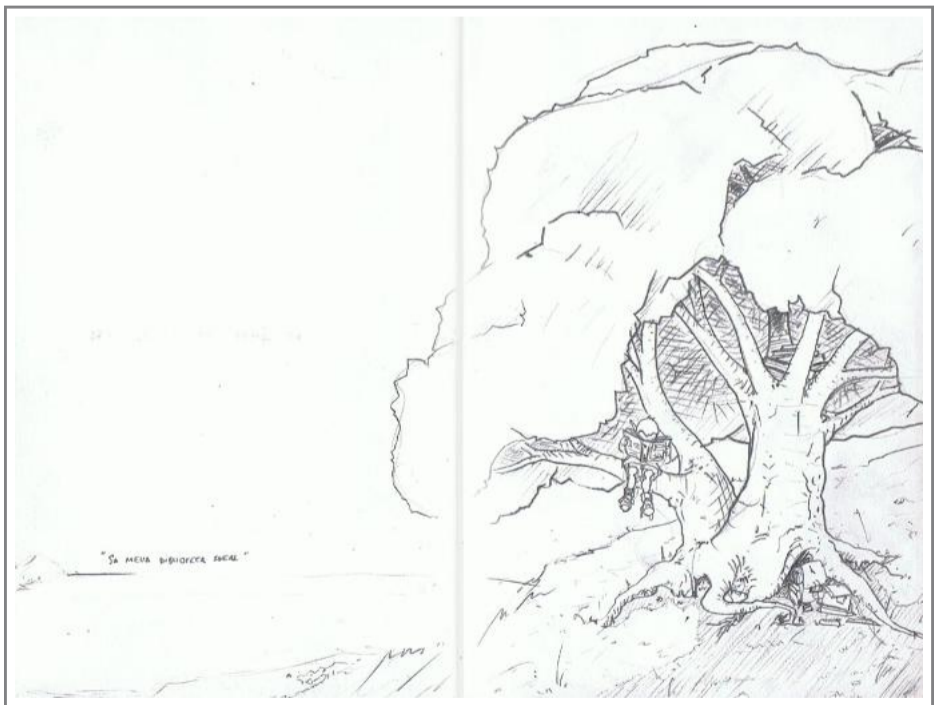
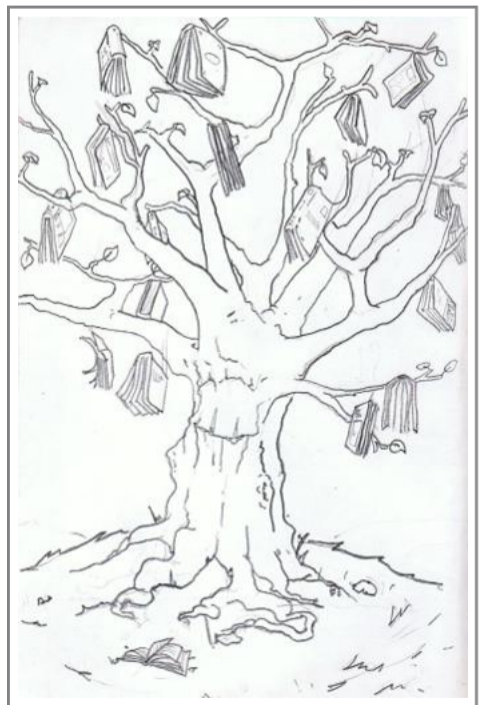
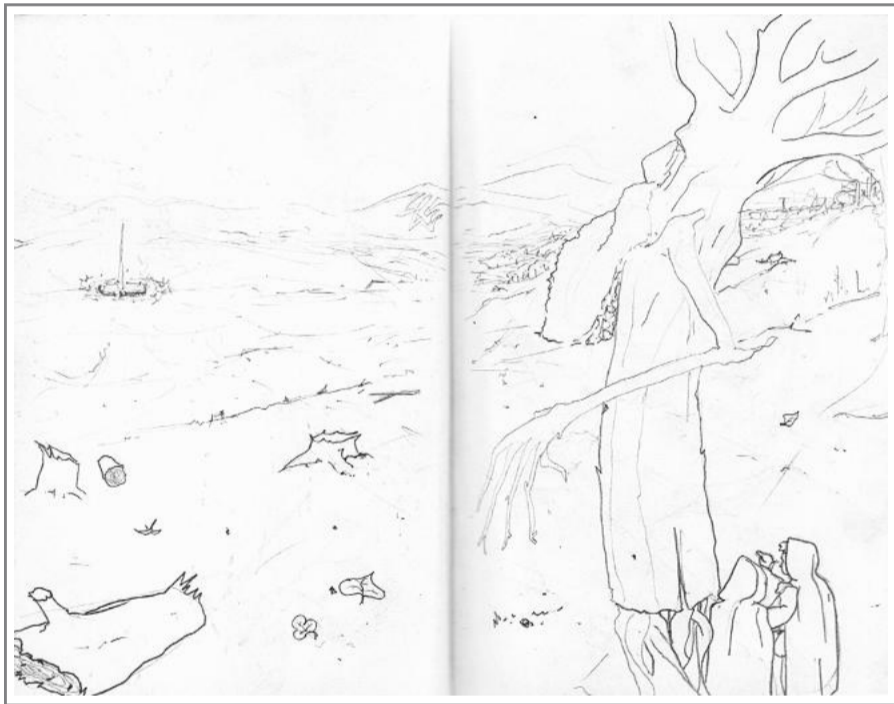
Tot i ser autodidacte, he tingut la sort de treballar amb grans professionals del disseny i les arts que no han fet res més que fer-me entusiasmar més encara per un món que, com el dels escriptors, plasma una idea i la transporta als altres. Un ensenya allò que ens recorre per dins.

INSPIRE, EXPIRE

*“E pux ix de lo gran llach blanc”
(i va sorgir del gran llac blanc)*

“He fet aquest quadern amb la idea del llac blanc que, per a mi, representa l’enfrontament de l’artista amb el paper encara per dibuixar o pintar... de fet, per decidir. Com fer sorgir la creativitat”. Amb aquestes paraules en Xavi ens introdueix al seu quadern de dibuixos, inspirats tant en la literatura clàssica com en còmics contemporanis o en llegendes de la seva estimada illa de Menorca.

Anna Bohigas Vendrell

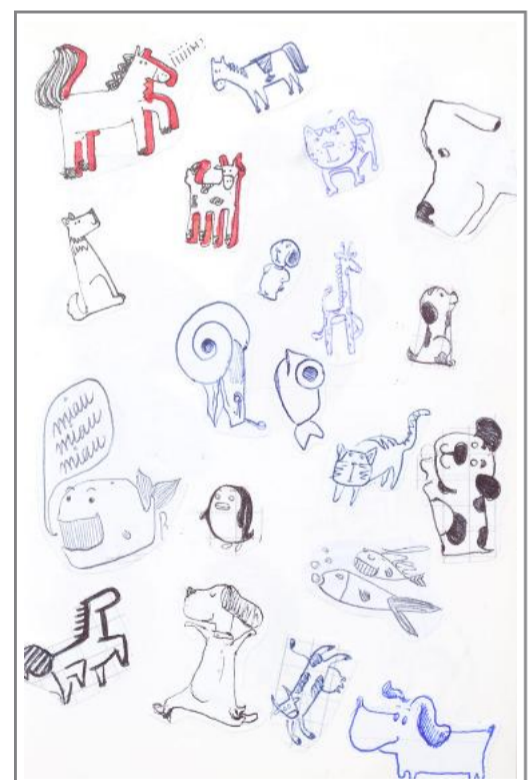
Tinc 24 anys però fa mesos que em penso que ja en tinc 25.

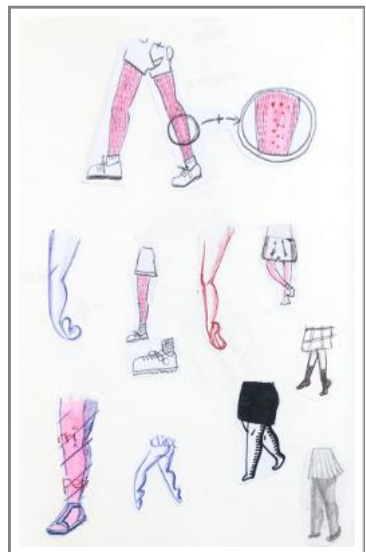
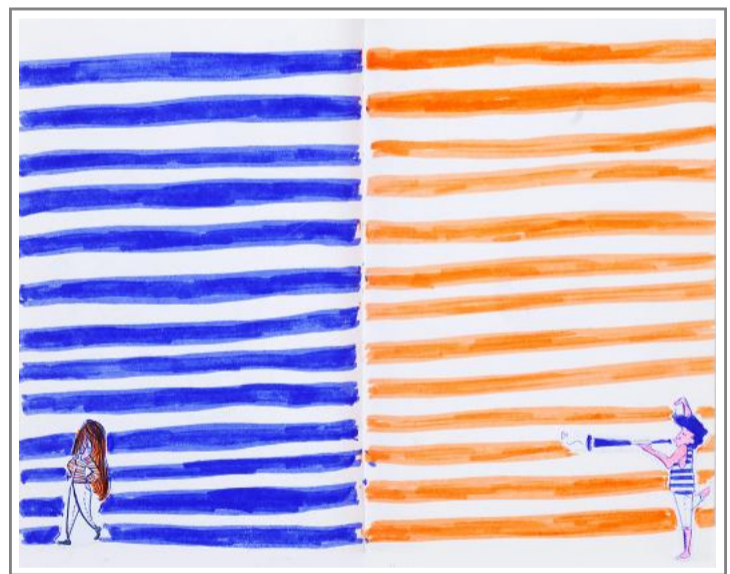
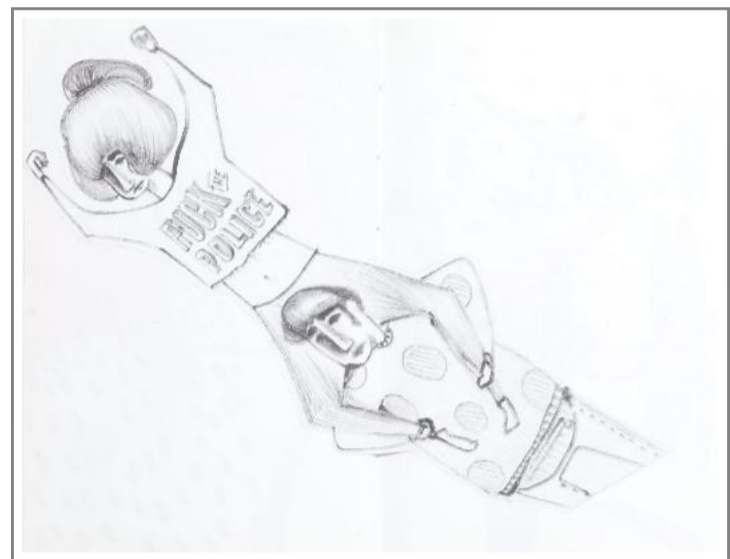
Dibuixo poc i guixo molt, per tot arreu, des de sempre.

INVENTARI

L'inventari de l'Anna és un recull d'imatges retallades de mil i un quaderns, ben ordenades i classificades: les trivialitats de cada dia.

En aquesta col·lecció d'il·lustracions importades no hi poden faltar els ciclistes que l'Anna es troba quan va a la feina, o els companys del gimnàs fent estiraments. També hi podem trobar rostres estupefactes, cares somrients, animalons divertits, rètols urbans i urbanes situacions. Fins i tot un jove eixerit que menja un plàtan!

Tònia Bauçà

Tot va començar fa més de deu anys, amb la dibuixant Meri Gil, com a guionista de còmic. Els anys 2003 i 2004 vam guanyar el segon premi del Concurs de Tires Animades de Cine NIC Ciutat de Girona, i l'any 2006, el primer premi del Memorial Adrià Blasco de còmic de l'Escola. Aquests premis ens van permetre conèixer Quim Bou, amb qui vaig fer classes de còmic, i conèixer altres autors i autores, amb els quals vam formar el col·lectiu 4 Rius de Tinta.

Sóc alumna de l'Escola Municipal d'Art de Celrà, amb el pintor Joan Colomer de professor. A l'última edició del Concurs de Pintura Ràpida de Celrà vaig guanyar el premi al millor artista de l'Escola.

Des de fa cinc anys il·lustro el butlletí d'apunts lingüístics "Saps què?"

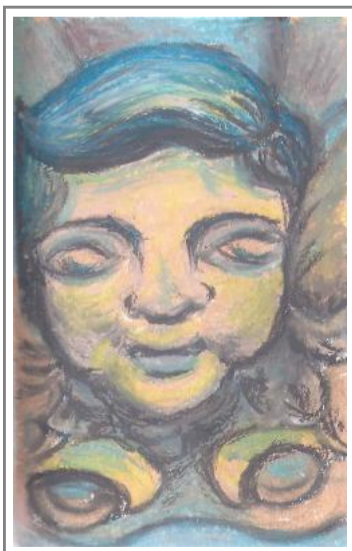
ESTIU 2015

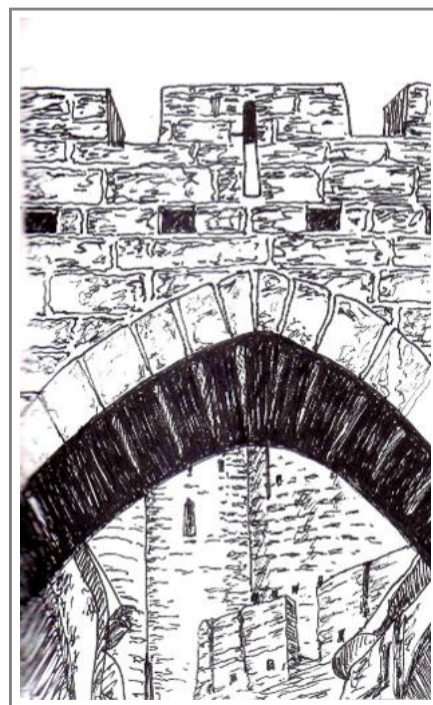
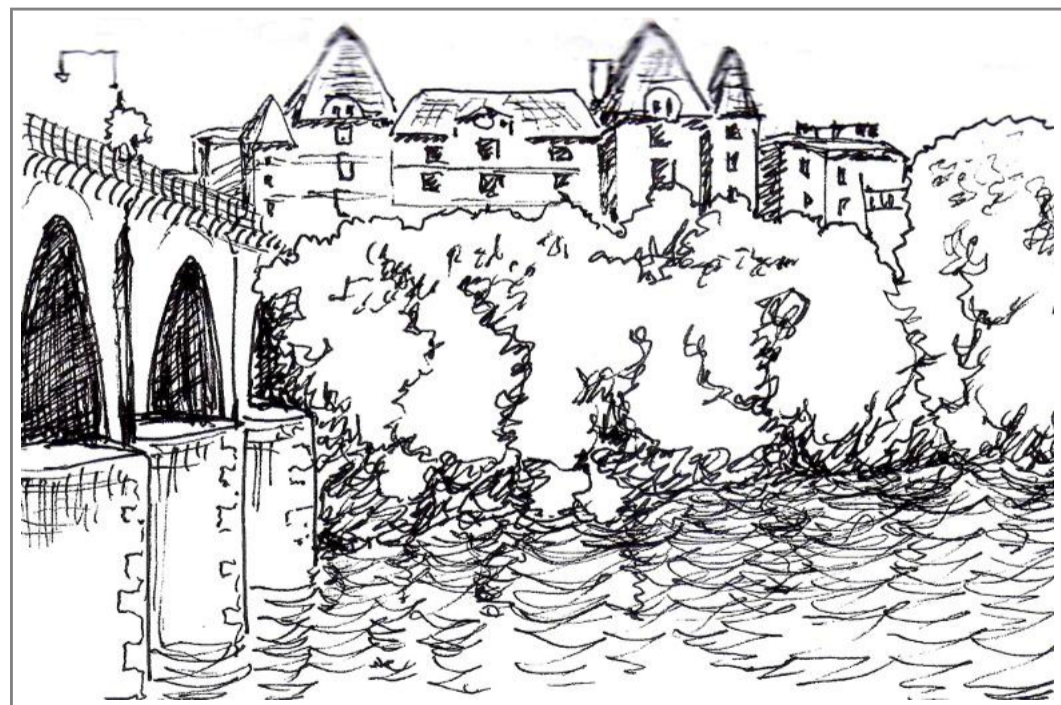
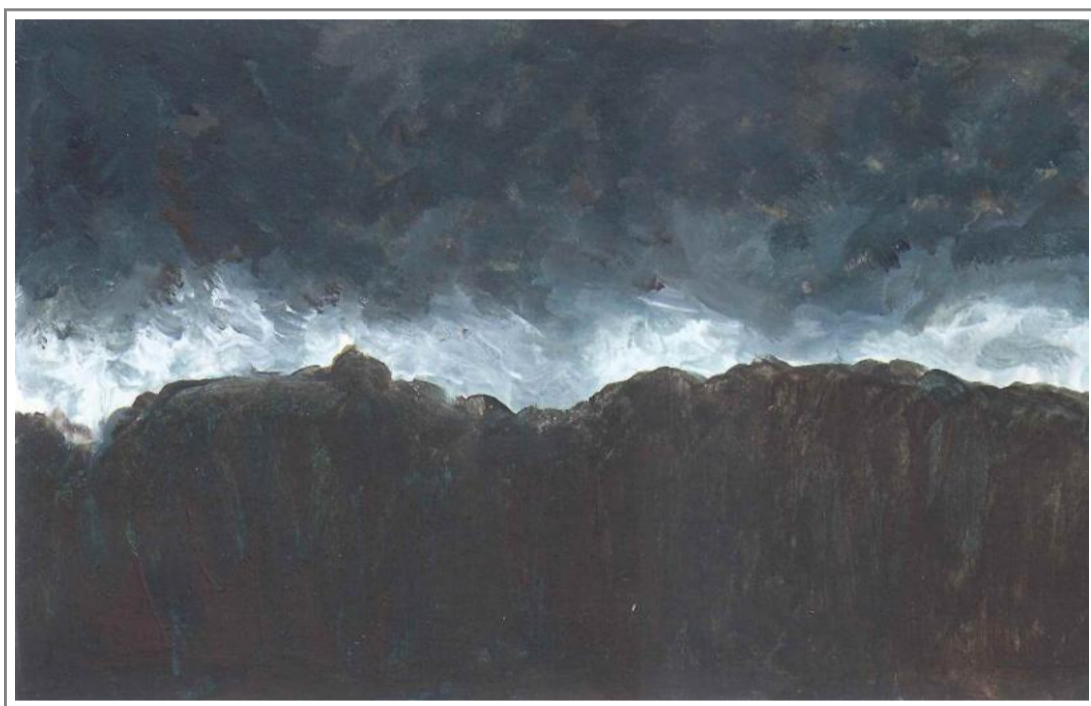
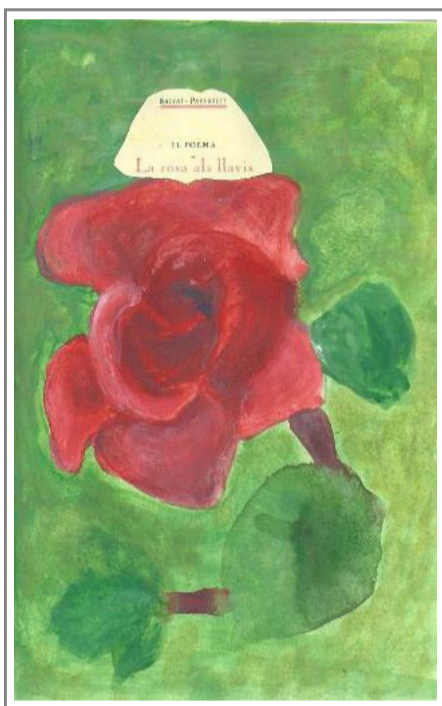
"El temps [...] ara s'eixampla en hores llargues, es dilata i s'aprofundeix"
"Verd aigua" de Marisa Madiari

Al començament del llibre, l'autora ha escrit:

"Ara mateix no sé si serà un estiu diferent de qualsevol altre. Sí que serà, però, un estiu en què el temps s'eixamplarà a base de moltes lectures i experiències íntimes, fruit d'un treball conscient per fer d'aquest període un espai de temps feliç i profitós."

Certament aquest estiu la Tònia ha treballat de valent. Amb una versatilitat engrescadora, ha omplert el seu quadern de dibuixos, collages, pintures, il·lustracions i textos extrets dels seus llibres preferits, per fer-nos passar un temps feliç i profitós tot gaudint de la seva obra.

Joan Colomer Valls

Fill de família d'artistes, vaig decidir dedicar-me plenament al món de la pintura havent acabat els estudis de Filosofia i Lletres.

Des del 1995 exposo habitualment a EEUU, on em representen una vintena de galeries.

QUADERN D'ESTIU

La mirada crea la forma; la forma pintada és l'artista fet estil.

“La memòria feta forma”. Amb aquestes paraules en Joan Colomer encapçala el seu quadern d'estiu. Un quadern per gaudir de la pintura (fins i tot es pot sentir l'olor de la pintura a l'oli) i del paisatge. Perquè en aquest cas pintura i paisatge són indistingibles. Paisatges de la costa mediterrània i també de l'interior: el cap de Creus, Calella, Llançà, Sardenya... l'estany de Banyoles, la Garrotxa, l'Empordà.

Fullejar aquest quadern en una biblioteca, envoltats de llibres, és com emprendre un viatge amb la millor de les companyies.

Fina Morera

La mirada ampla i la curiositat per tot allò que m'envolta, m'ha invitat desde sempre, a l'acte artísticocreatiu a través la pintura i de l'escriptura. Faig de la meva relació amb els materials, els colors, les formes i tot allò que pugui arribar-me pels sentits, un mitjà per investigar, reflexionar i gaudir de la vida i deixo que el cos, la ment i les emocions en participin.

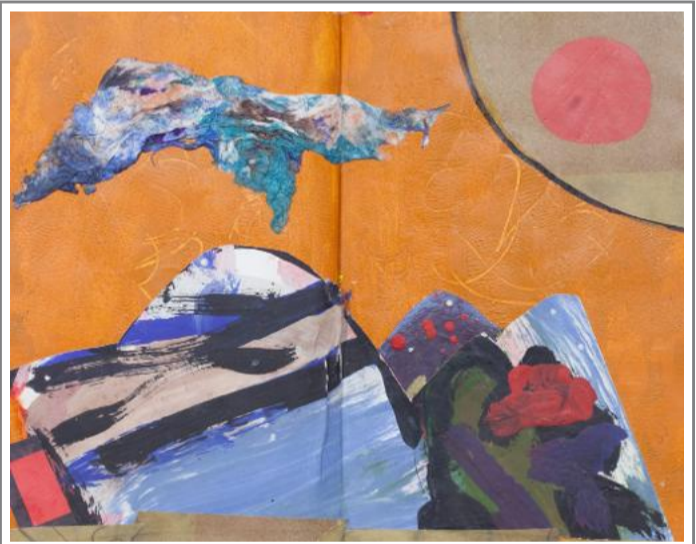
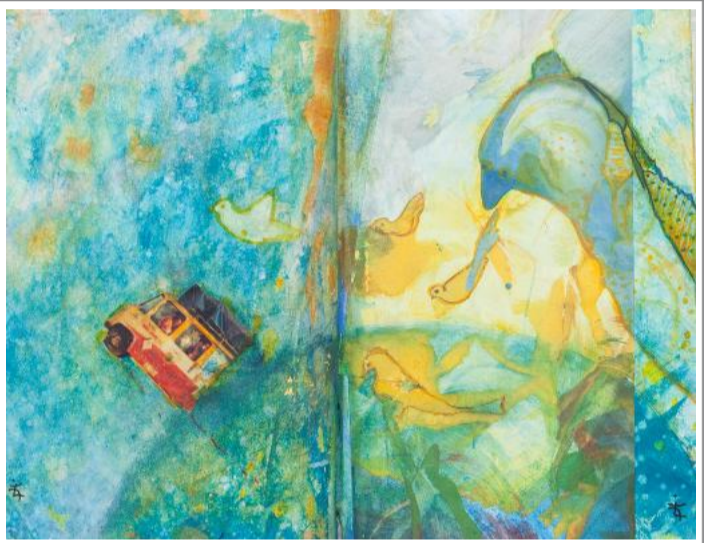
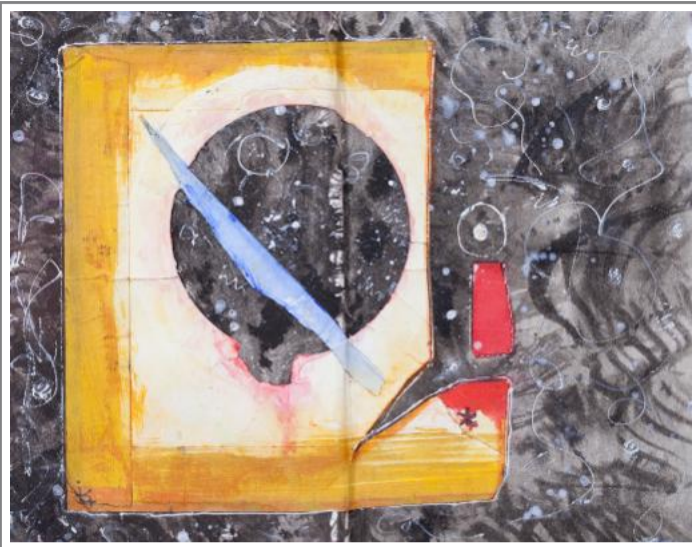
NOMÉS MIRA. FORMES I COLORS. MIL I UNA HISTÒRIES

Només mira! Ja fa molt temps, un espai buit i infinit es va contemplar a si mateix. Així va començar la Creació. Va fer néixer formes i colors. Així ho fa el Creador. Més tard la gent forma la paraula. Així es fan les històries contades. Mira, imagina, crea i conta contes!

“La mirada àmplia i la curiositat per tot allò que m'envolta m'ha invitat des de sempre, a l'acte artísticocreatiu a través de la pintura i de l'escriptura. Faig de la meva relació amb els materials, els colors, les formes i tot allò que pugui arribar-me pels sentits, un mitjà per investigar, reflexionar i gaudir de la vida i deixo que el cos, la ment i les emocions en participin.”

El quadern de la Fina és cruixent com el pa acabat de sortir del forn, delicat i ferm alhora com el plançó que creix sense destorb, d'uns colors i unes textures sorprenents i temptadores, amb formes abstractes o figuratives, tant se val. En definitiva, un gran petit llibre d'artista que ens convida a imaginar i a crear amb llibertat.

Miquel Carreras

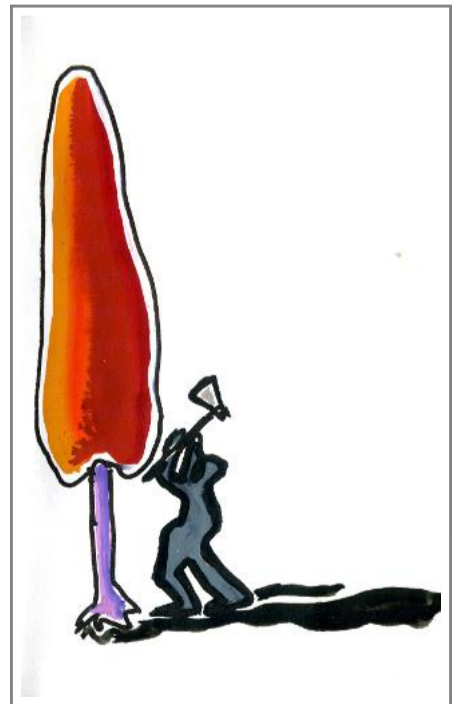
ÈUQ REP?

Amb un dibuix senzill, rotund i molt eficaç, en Miquel ens presenta la seva visió crua i realista de la història i l'evolució del llibre, des del seu origen més orgànic i vital fins a la situació actual, amb els llibres electrònics virtuals.

Una història plena de manipulacions i censures, però també d'imaginació i de llibertat creativa, com la del mateix Miquel.

Mirar la galeria d'imatges del quadern és un primer pas per conèixer aquesta història, però fullejar-lo tranquil·lament en una biblioteca és, sens dubte, la millor opció.

Berta Llenas Casellas

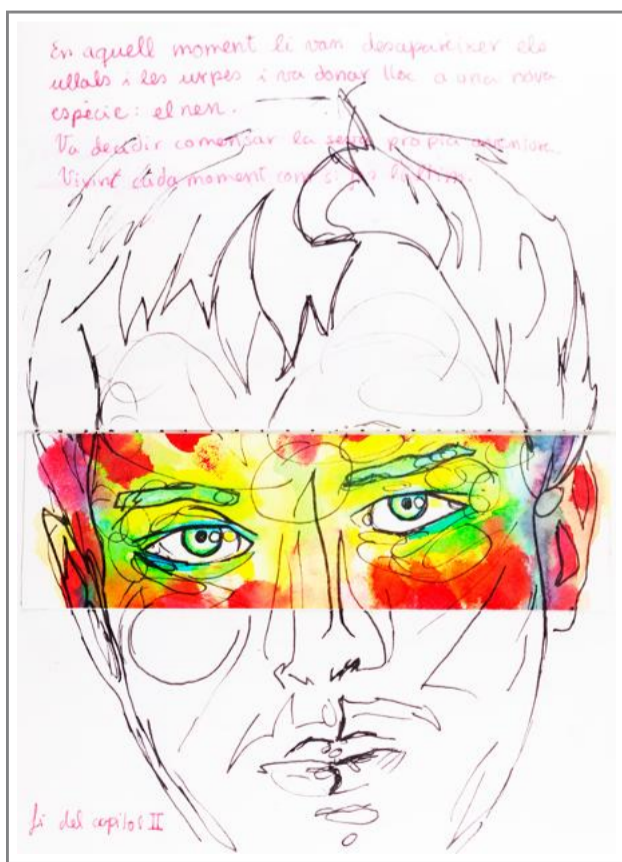
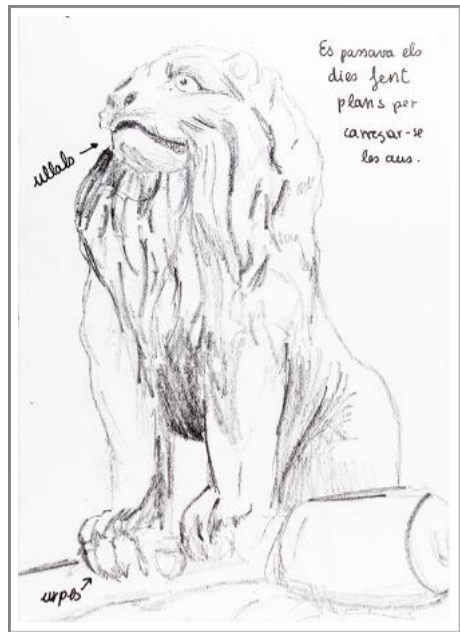
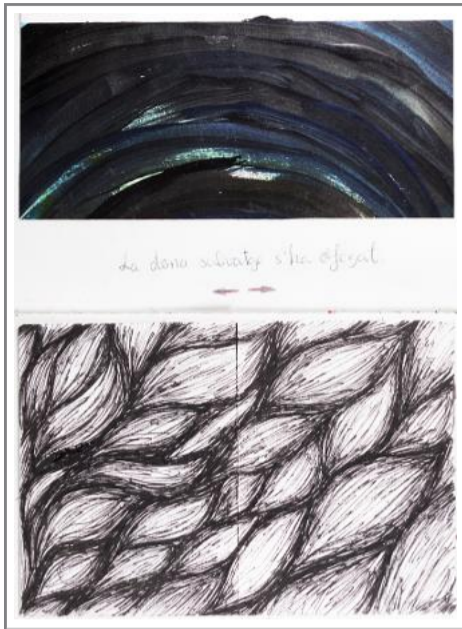
Sóc una jove artista de Girona de tota la vida. Estic estudiant Enginyeria industrial a la UdG. M'encanta dibuixar, pintar, fer manualitats, crear i experimentar en general. Des de petita, entre els estudis, la natació i el cau (Minyons Escoltes i Guies), no he tingut gaire temps per formar-me en el camp de l'art, però sempre he anat fent cosetes. I quan tinc una mica de temps lliure no dubto a omplir el meu estudi de pintures, retalls, gots amb aigua bruta, ceres, etc.

EL LLIBRE DE L'ERMOT

Dibuixar és com treure una línia a passejar, mai saps on anirà a parar

Amb unes il·lustracions d'un estil i uns colors característics, Berta Llenas ens transporta a un món irreal de la mà de la màgia i de la imaginació. Diu l'autora que no ha tingut gaire temps per formar-se en el camp de l'art, però ningú no ho diria després de llegir "El llibre de l'Ermot", una història gràfica on un dromedari es torna lleó per esdevenir finalment un nen.

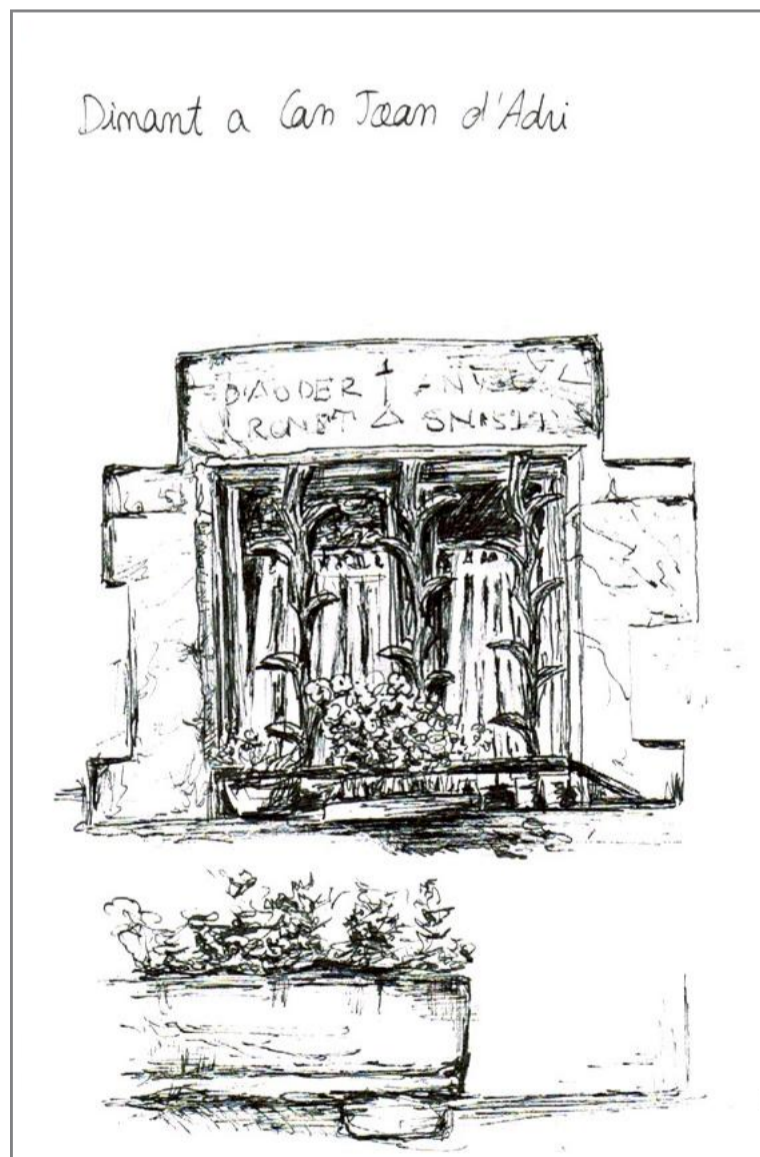
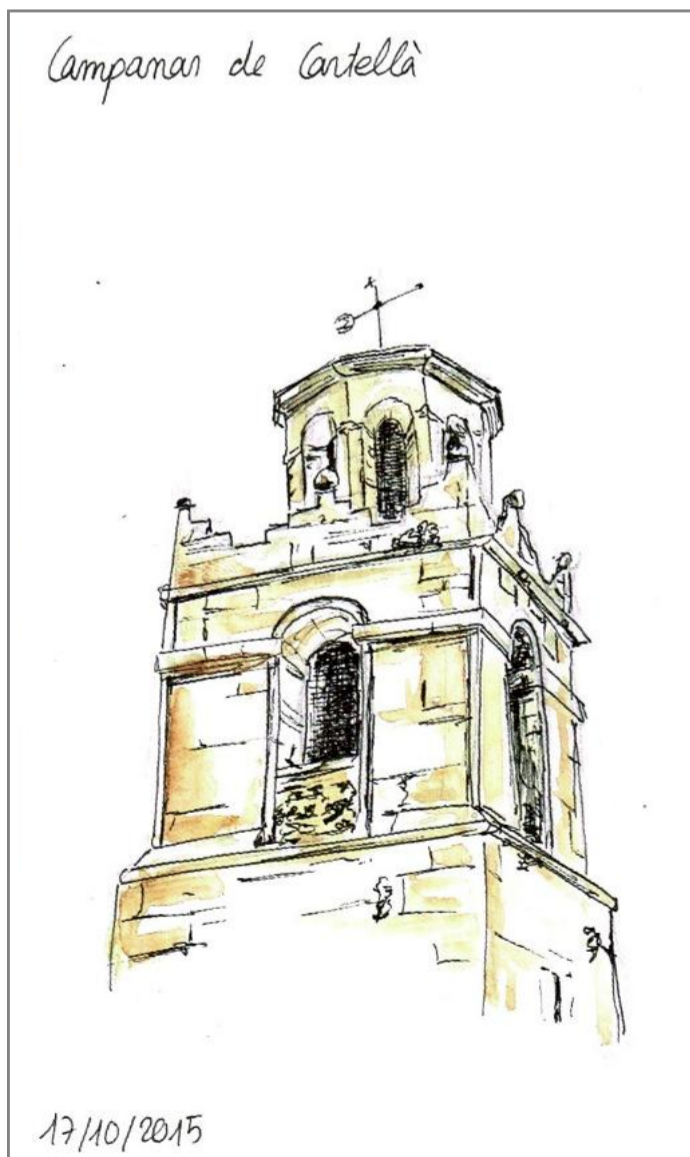
Núria Batllori Guardiola

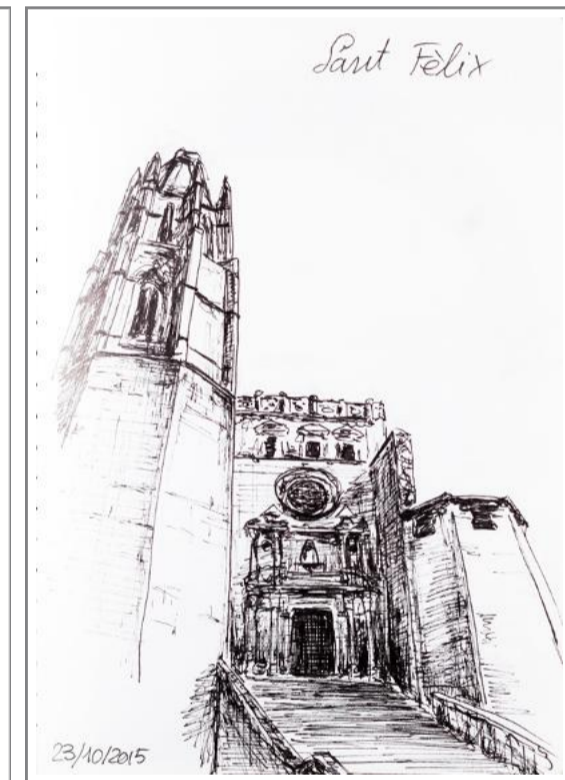
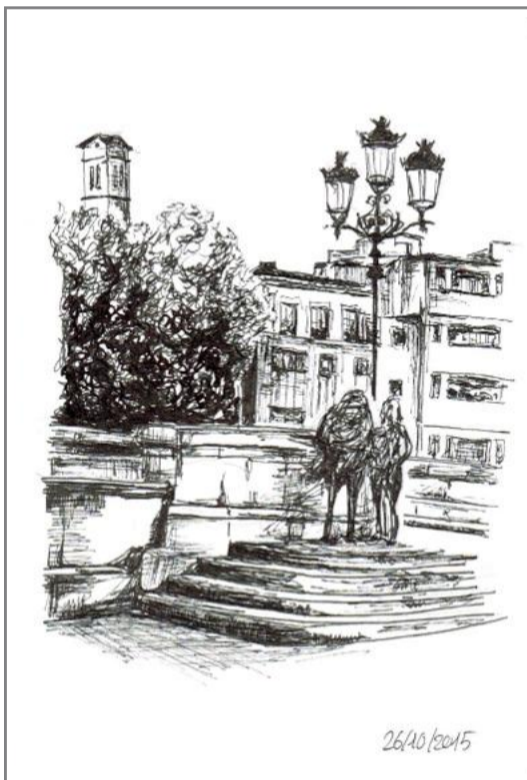
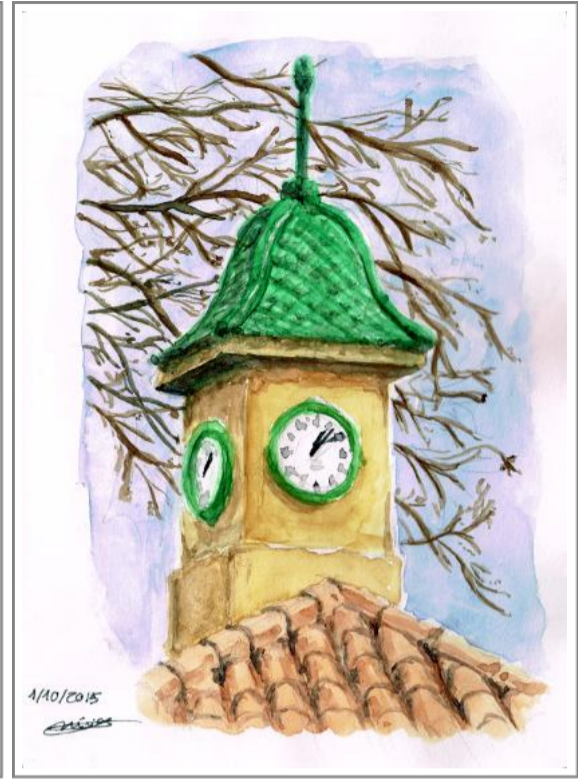
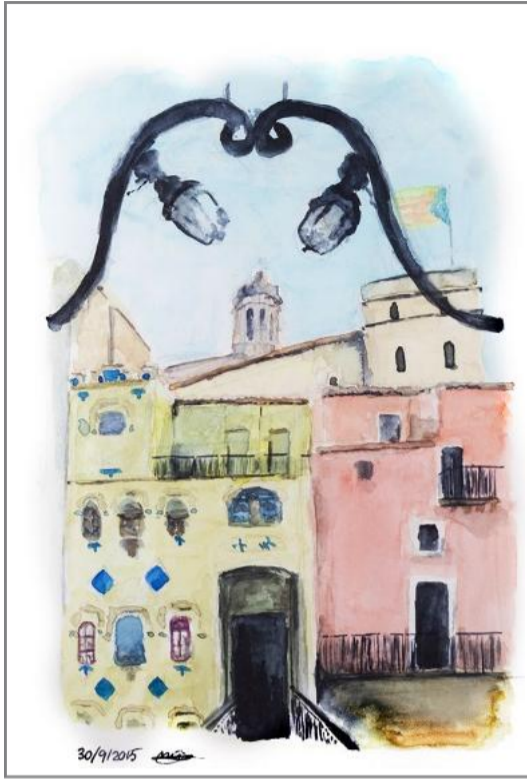
Tinc vint anys i moltes inquietuds. Estic estudiant Enginyeria Industrial i ADE. Tot i que dibuixo des de ben petita, no tinc formació. El dia que tinc una estona per mi, m'enduc el bloc i sec per algun indret de Girona, la meva ciutat, per portar al paper el que veig. Des que vaig conèixer els Urban Sketchers el dibuix és encara més present a la meva vida.

TINC PAPER I LLAPIS

“I és que tornar sempre és la millor part de l'aventura!”

La Núria és jove, li agrada dibuixar i li agrada Girona. I, és clar, li agrada dibuixar la seva ciutat: ponts, campanars, arcades, cap racó li passa per alt. I a vegades, mentre dibuixa i pren un cafè, no dubta a sucocar el pinzell a la tassa i en un tres i no res et pinta amb cafè la torre de Carlemany.

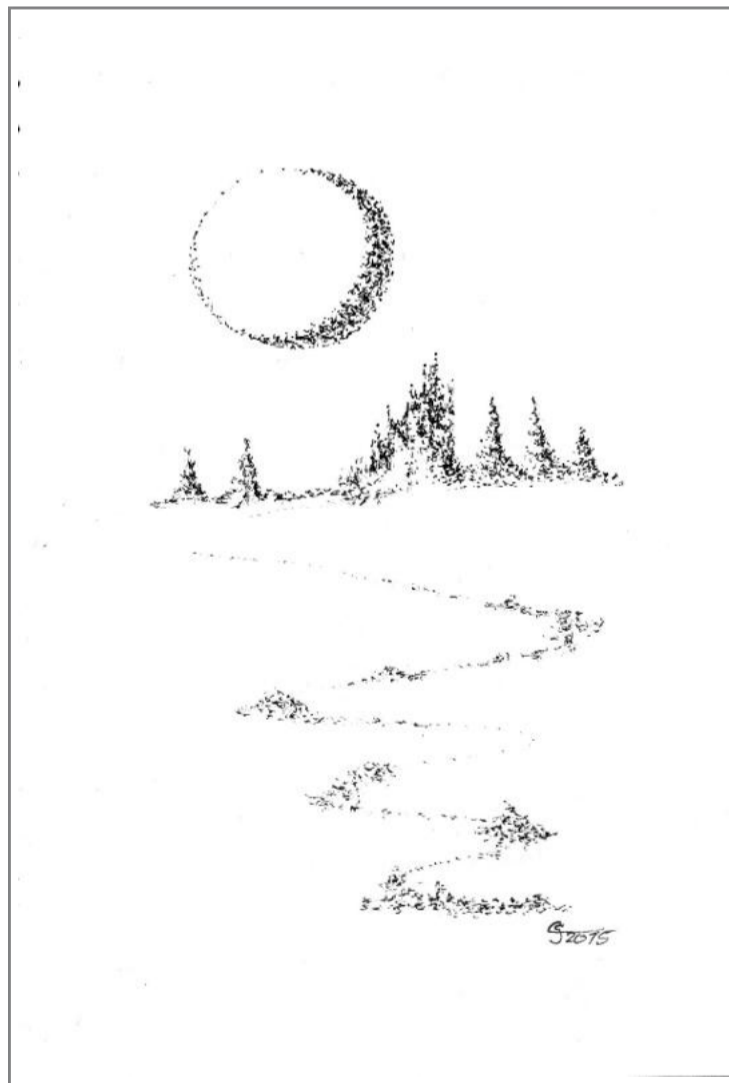
Catherine Gleeson

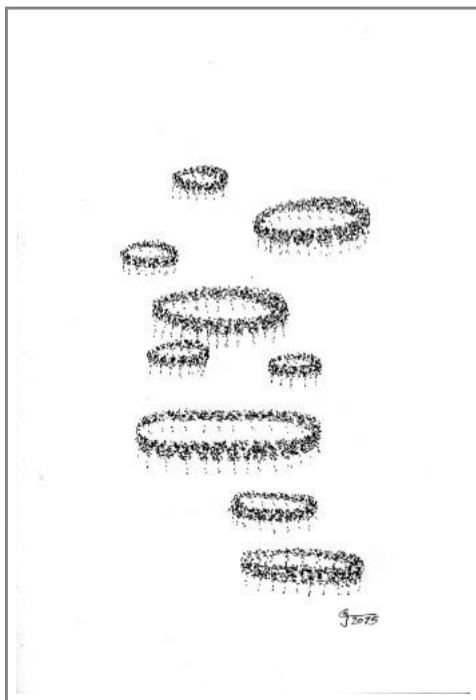
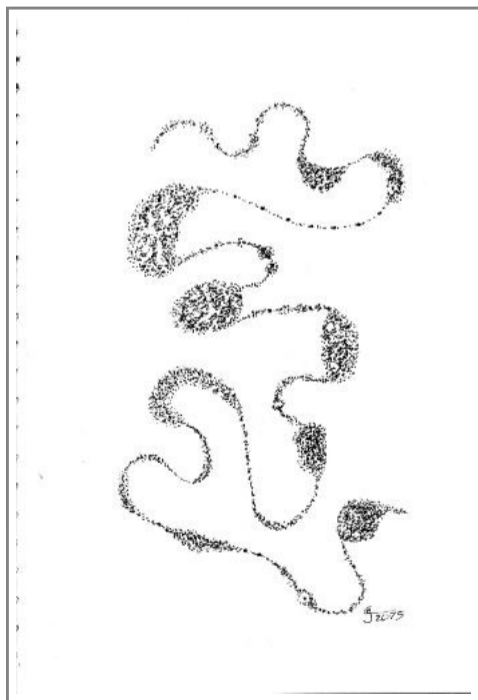
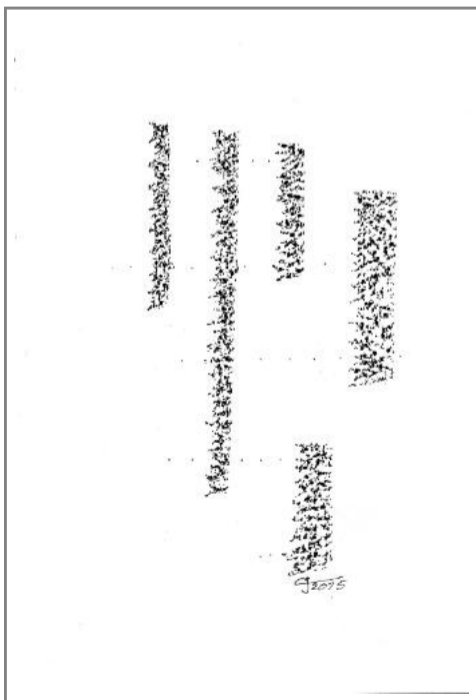
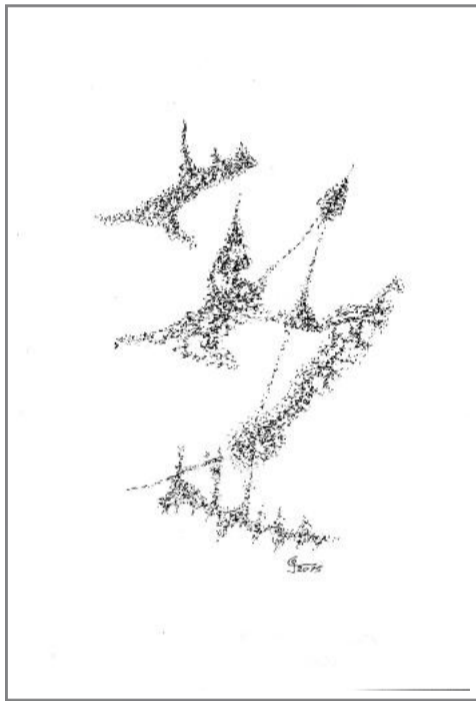
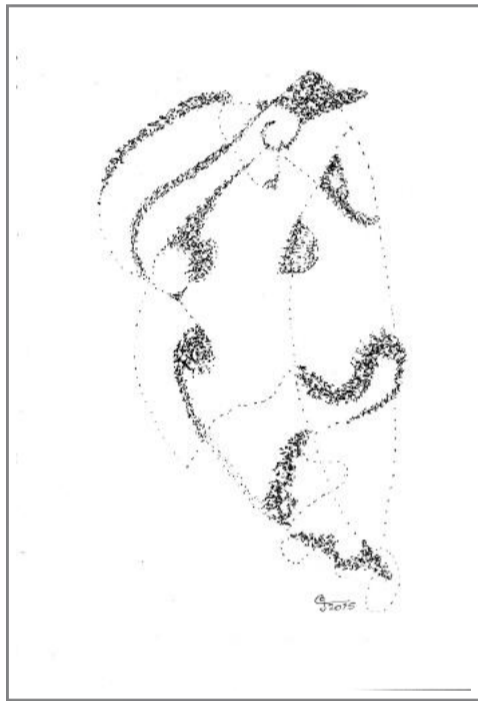
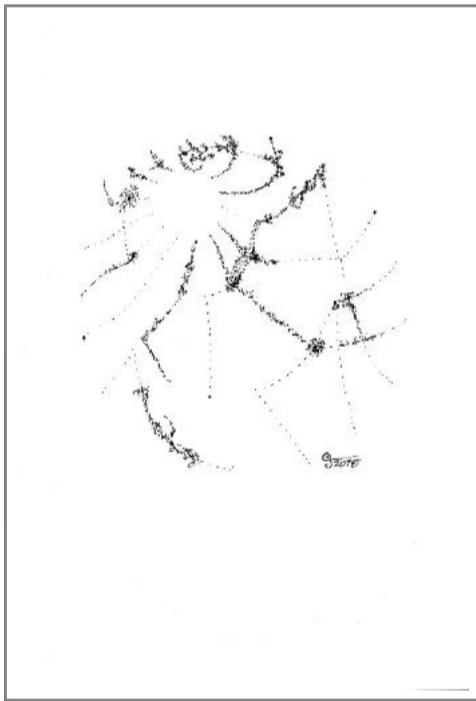
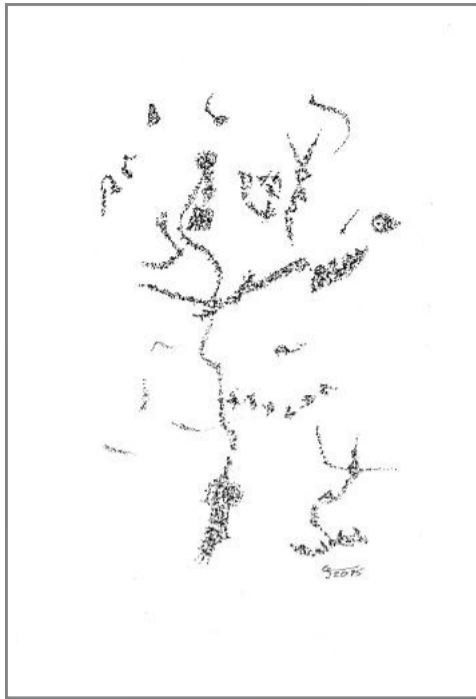
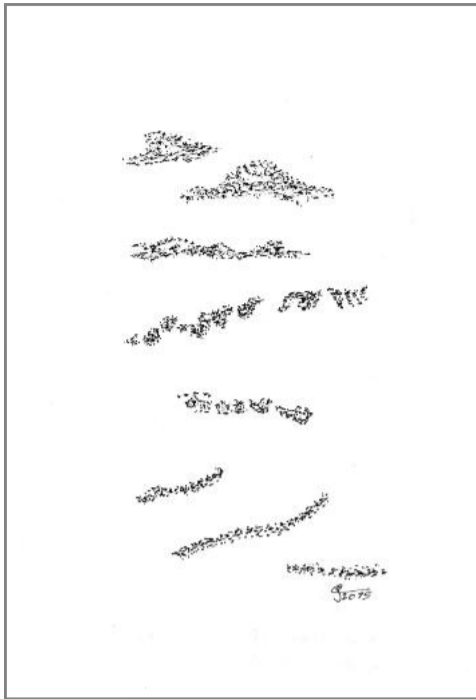
Treballa especialment les tècniques mixtes, collage, oli i acrílics i escultura. Conjuntament amb la Mercè López fem el Taller Creatiu Matinals de Flors i Violes.

IMATGES ENTRE LÍNIES

Imatges per a textos que exploten les formes i els sentits de les nostres experiències vitals

Amb infinitat de punts Catherine Gleeson construeix imatges entre línies, imatges que són camins que s'entrellacen, lletres i símbols, insectes que s'arrosseguen entre fils de vida entrelaçats, miratges i paisatges màgics, temps i moments, la vida naixent i el caos, joies, creus i anells, tresors de tresors trobats, formes de vida...

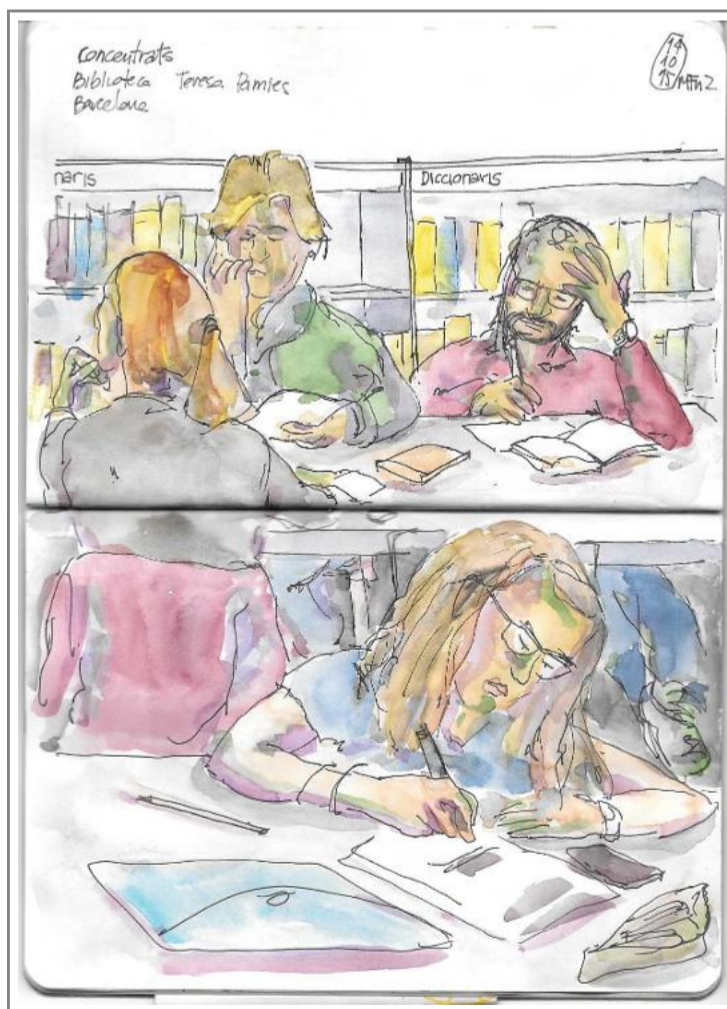
Montserrat Fando Mestre

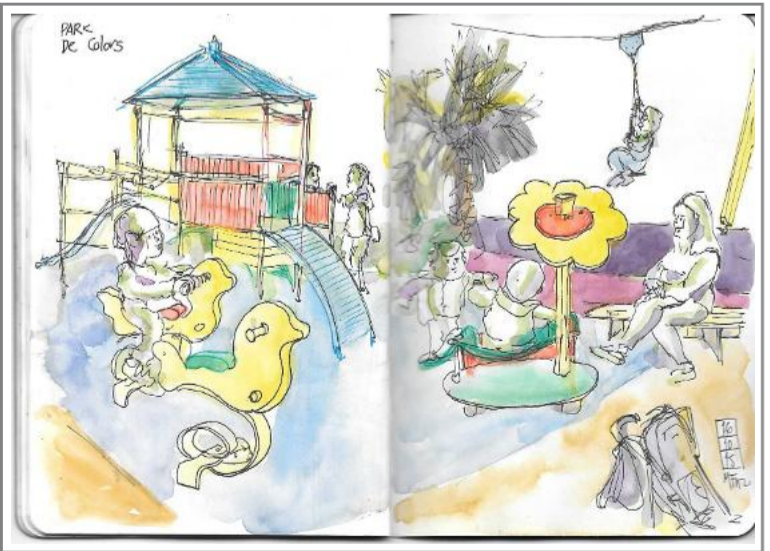
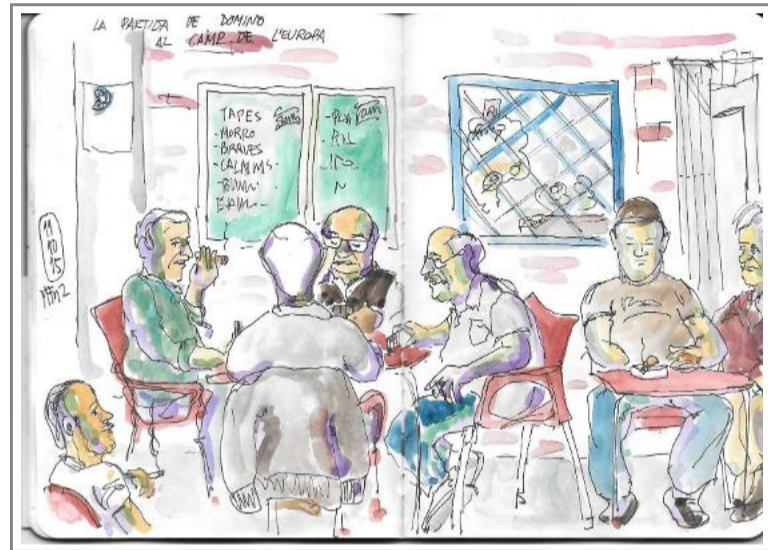
Artista. Urbansketcher. Pintora. Professora Dibuix. Catedràtica de Secundària de Dibuix. Llicenciada en Belles Arts i Arquitectura Tècnica. Postgrau en Espais Efimers. M'agrada portar sempre la llibreta i els estris de dibuix i captar els moments efimers, situacions i les persones que m'envolten i que em trobo. Escenes del dia a dia. Tot és dibuixable. Un repte.

ESCENES QUOTIDIANES

Moments efímers, situacions i esperes que formen part de la nostra quotidianitat.

Quan la Montserrat va anar a la perruqueria li van preguntar: “*Què et fem?*” “*El que trigui més estona*” va contestar, tot preparant el quadern i els estris de dibuix. I mentre s’esperava i la pentinaven, va fer alguns dels dibuixos d’aquest quadern. Magnífic! Un quadern il·lustrat amb escenes quotidianes, des de les parades del mercat a la sala de lectura de la biblioteca, des d’una sala d’espera a la terrassa del cafè. També escenes de carrer, amb els nens jugant al parc o els joves estudiants fent-la petar entre classe i classe. Una crònica gràfica de la realitat urbana de cada dia.

Clàudia Carabellido Noguera

Com m'agrada amagar-me darrere el paper, dins l'estoig amb llapis i pinzells, saltar entre pots de pintura i barrejar-me entre els colors... Com m'agrada fer de l'alegria una pintura i de l'estrès una sopa de gargots, del silenci un paisatge i dels sorolls un retrat.

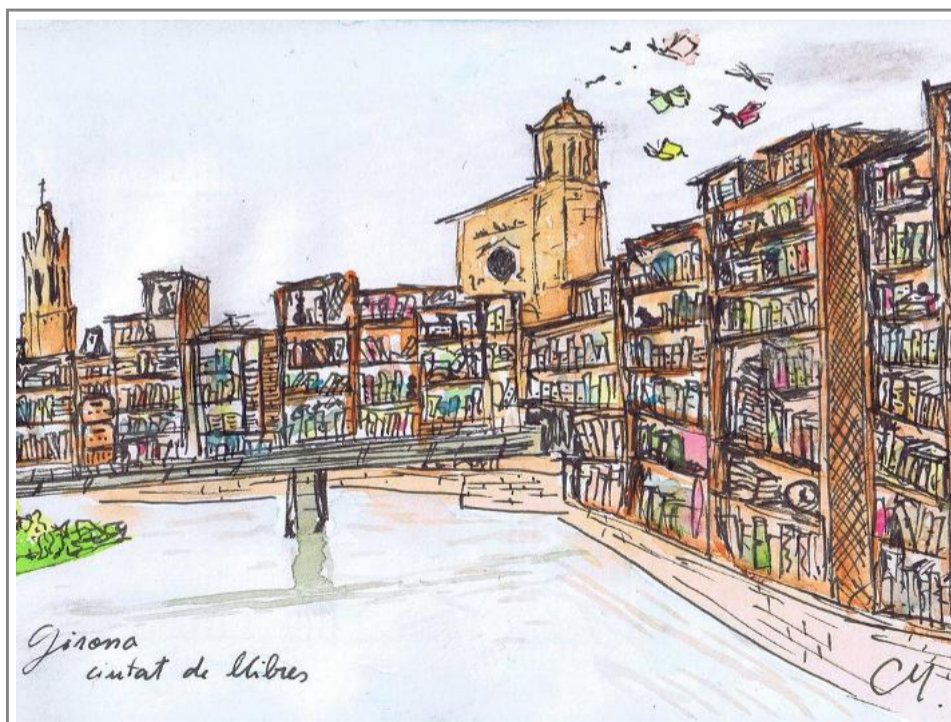
Marc Vilalta Doler

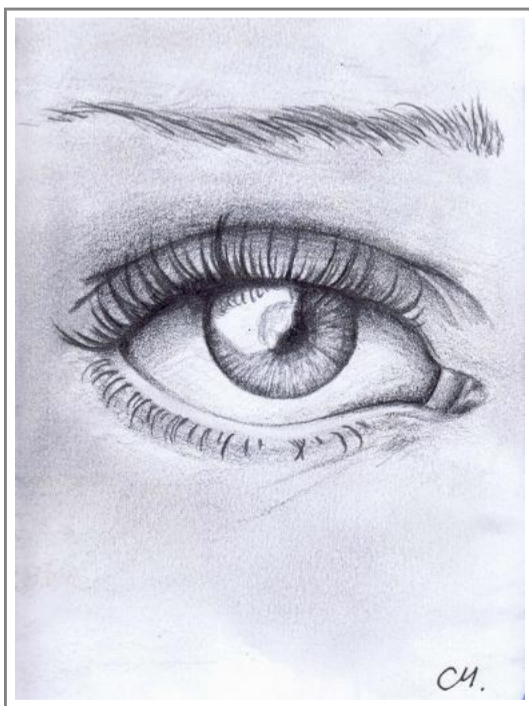
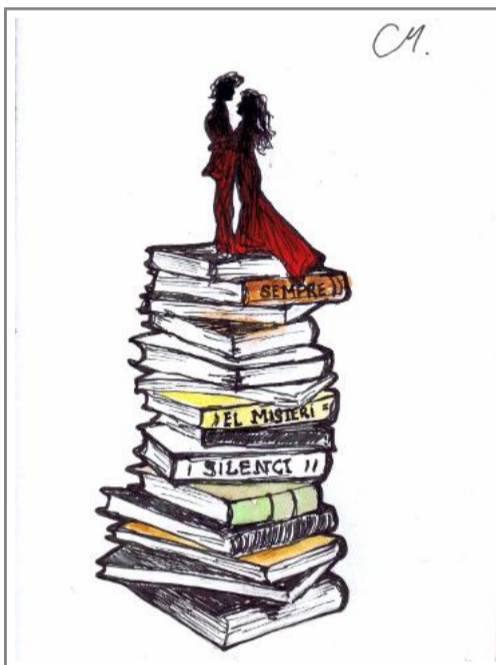
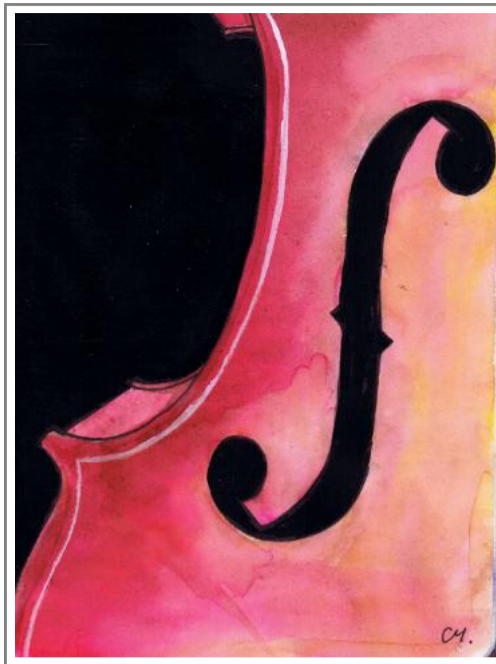
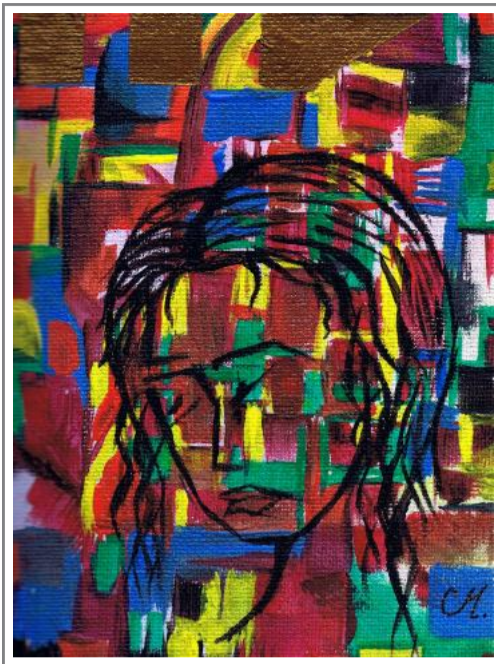
Apassionat per la música i la pintura

POESIA MUDA

Converteix les paraules en línies tortes, els punts en espirals de colors i els espais en taques...

Poesia muda: “Com m'agrada amagar-me darrere el paper, dins l'estoig amb llapis i pinzells, saltar entre pots de pintura i barrejar-me entre els colors... Com m'agrada fer de l'alegria una pintura i de l'estrès una sopa de gargots, del silenci un paisatge i dels sorolls un retrat.” Mentre la Clàudia escrivia aquestes paraules en Marc l'acompanyava al piano amb una sonata de Beethoven.

Mechu López

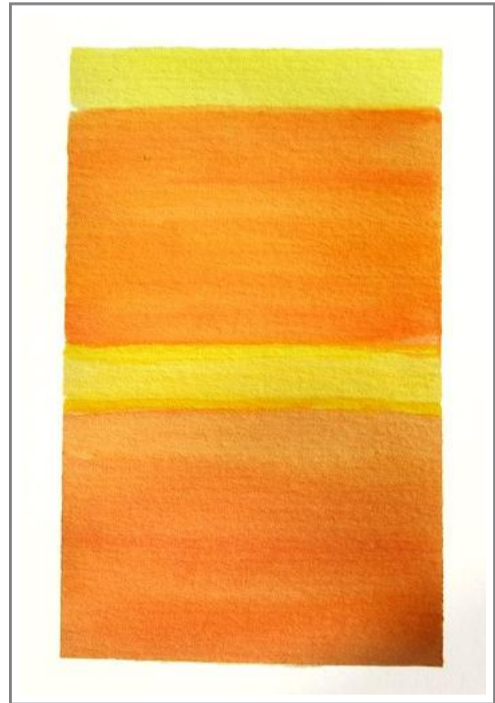
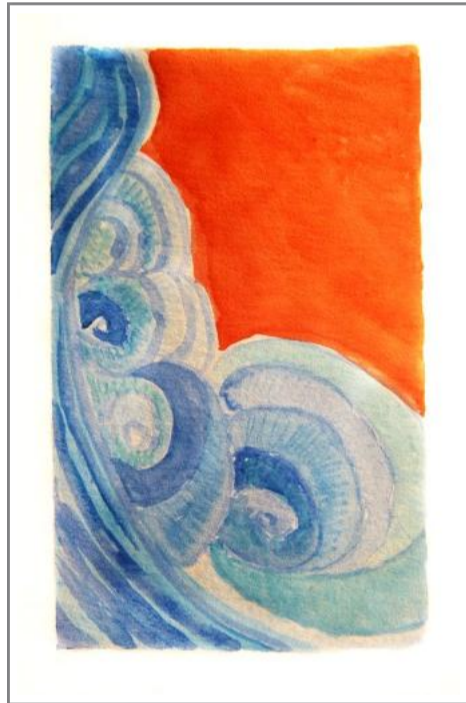
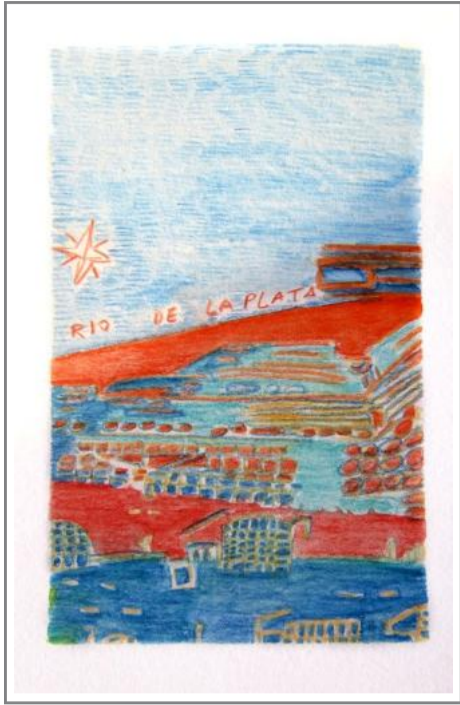
Artista multidisciplinar i mestra de dibuix amb formació en tècniques i processos artístics de pintura, dibuix, gravat i escultura. Actualment faig coses rares: invento escultures interactives, pinto mapes i faig classes de programació, robòtica i creativitat. Perquè per crear cal creure i per creure cal comprendre: L'art ens ha de moure i de commoure.

A PRIMERA VISTA

*Quan no tenia res, vaig desitjar.
Quan tot era absència, vaig esperar.
Quan vaig tenir fred, vaig tremolar.
Quan vaig tenir coratge, vaig cridar.
Quan l'ull va brillar, vaig entendre.
Quan em van créixer ales, vaig volar.*

“L'art ens ha de moure i de commoure” afirma Mechu López en el seu apunt biogràfic. Perquè això sigui possible, el lector ha de submergir-se lliurement en les imatges del llibre, deixar-se portar pels colors i les textures, per les formes simples o pels arabescs més enrevessats, sense prejudicis ni recels, amb la mirada neta i clara. Només així l'art ens arribarà a commoure.

Gemma Llopart

Els colors m'entusiasmen, per això pinto. Poder jugar, experimentar, plasmar-los tots, amb tota la seva llum, en un full, és màgic.

COLORES I PARAULES

*Juguem amb colors i pintem. Juguem amb paraules i escrivim.
Mirem i llegim. Ens porta a conèixer i a conèixer-nos*

A la Gemma Llopart li agrada jugar amb els colors. També amb els colors de la tardor, que es reinventen cada any en les fulles dels arbres i ara, en els fulls d'aquest quadern. Colors i paraules, textures, escriptures, empremtes de la natura, imatges inventades, colors per ser llegits, paraules per ser mirades. En el silenci d'una biblioteca, envoltats de llibres, els jocs cromàtics d'aquest quadern ens sorprenden, ens porten records adormits i ens desperten sensacions desconegudes. La màgia dels colors!

Núria Aguiló Sampelayo

Vaig néixer a Barcelona. Vaig estudiar a Barcelona i a Girona Magisteri i 3 anys de Belles Arts. Treballo de mestra a l'escola Castellum de Sant Julià de Ramis. Fa quatre anys que estic a l'escola d'art de Celrà fent pintura amb el gran mestre Joan Colomer. Participo a algunes trobades dels urbans sketchers de Girona. He fet dues exposicions a l'Armentera i a Bordils.

LA VIDA ÉS COM UN JOC D'ESCACS

“La imatge patriòtica de Catalunya la representa un equip de futbol.

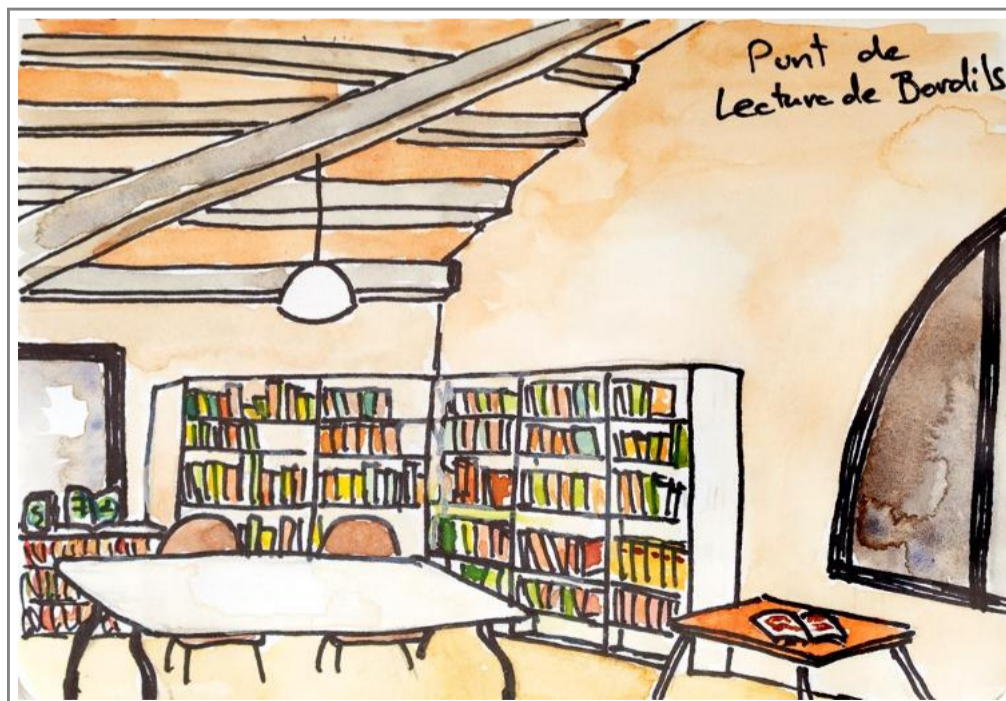
I quina voldries que fos?

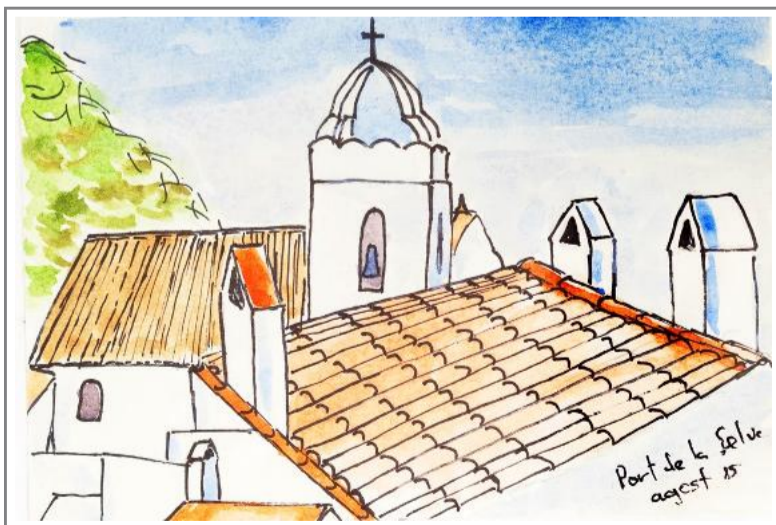
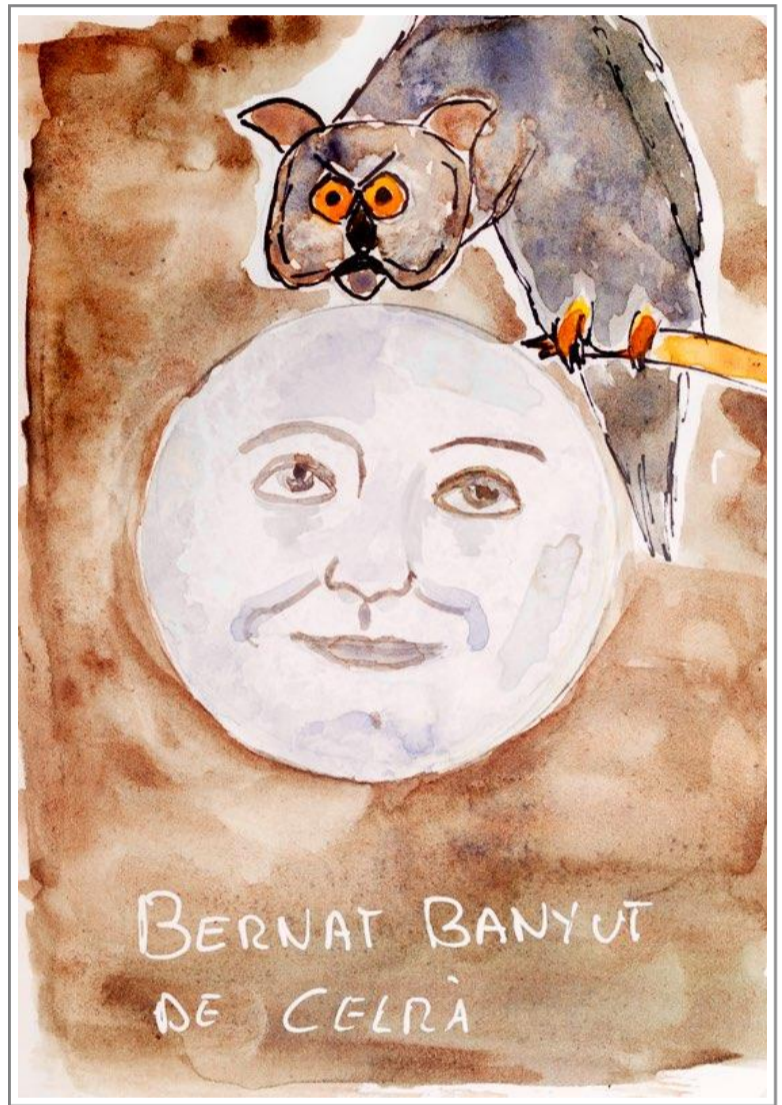
La de la convicció que podem ser lliures. Mira, aquest ha estat sempre el país dels impossibles. Sovint per imposició. Però massa sovint, també, per tonteria nostra. I t'ho dic jo que tinc noranta-set anys i centenars i centenars de decepcions”

Una paraula de més

Eloi Vila

La Núria comença el seu quadern amb un collage dedicat a la novel·la negra i el clou amb un dibuix de la biblioteca de l'escola Castellum de Sant Julià de Ramis. Un viatge del negre al blanc, amb parades a les biblioteques més properes i a alguns dels llibres més preuats per l'autora. Si bé d'entrada el quadern portava per títol “Lectures il·lustrades”, al final la Núria ha preferit rebatejar-lo com “La vida és un joc d'escacs”.

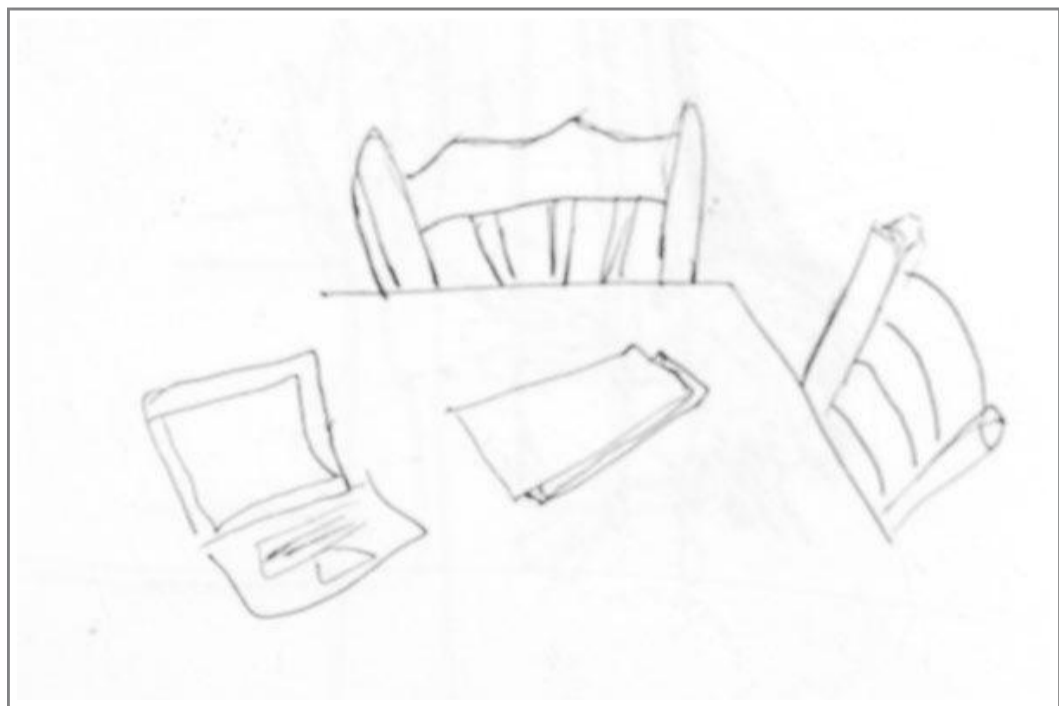

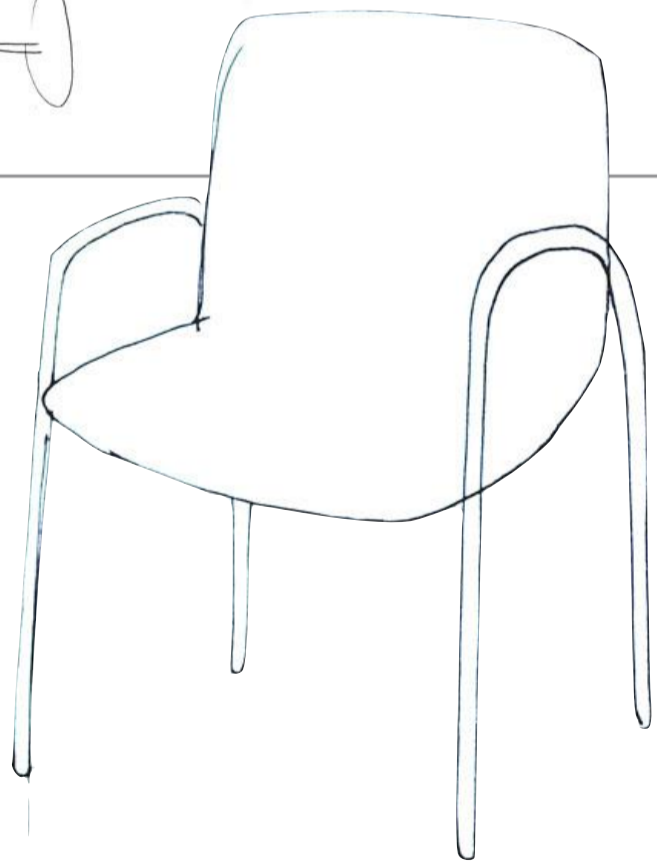
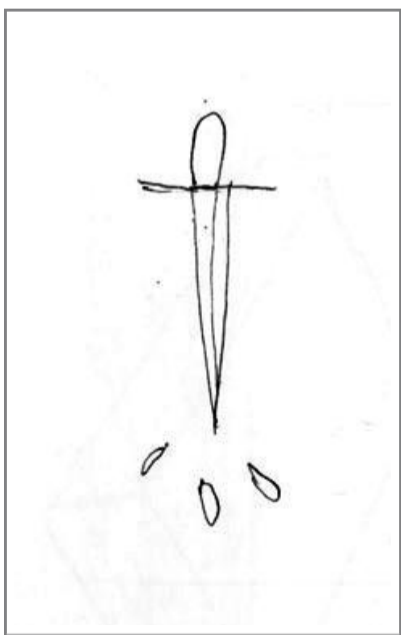
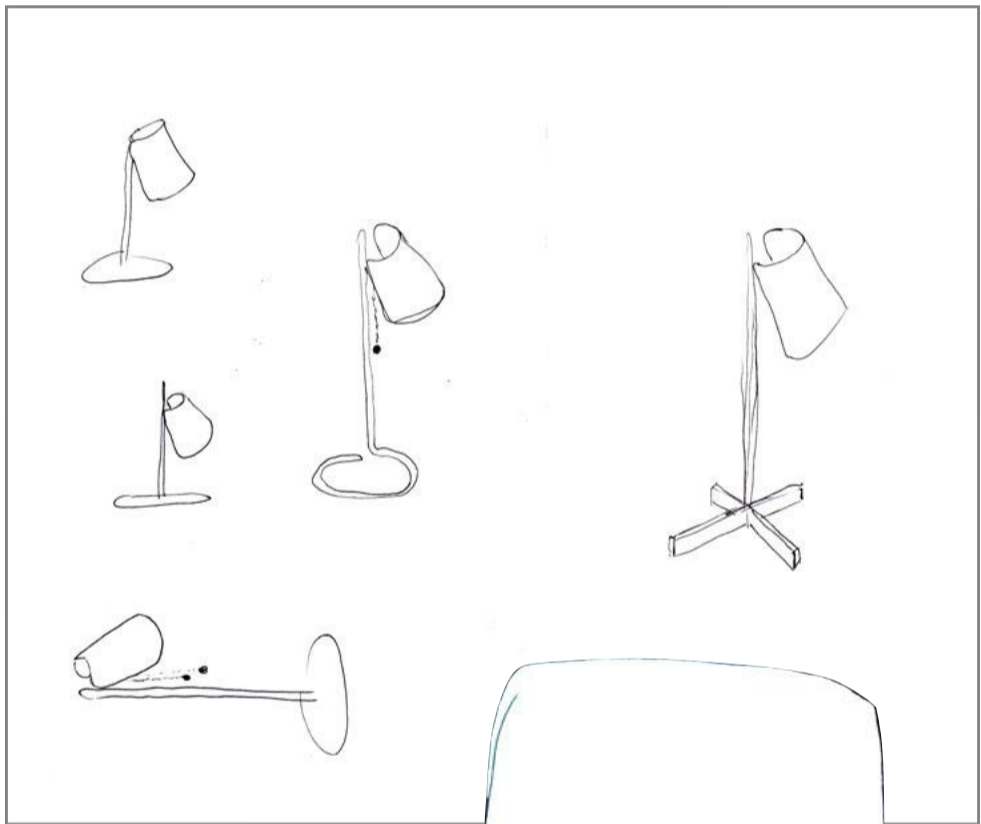
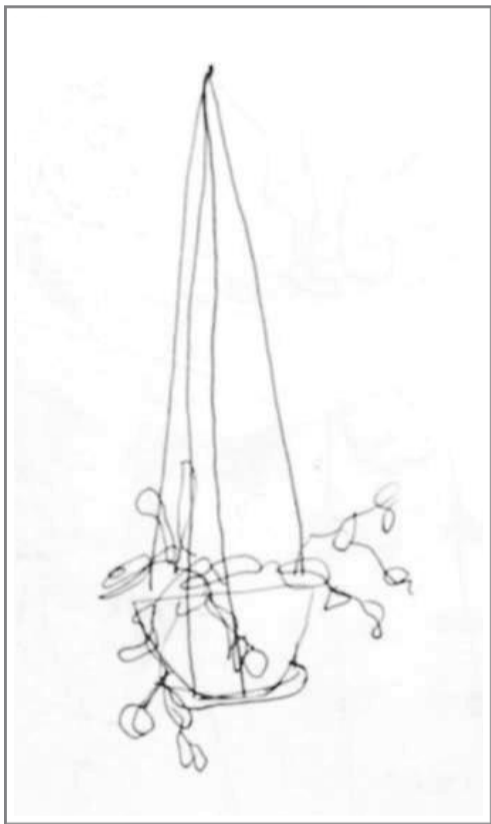
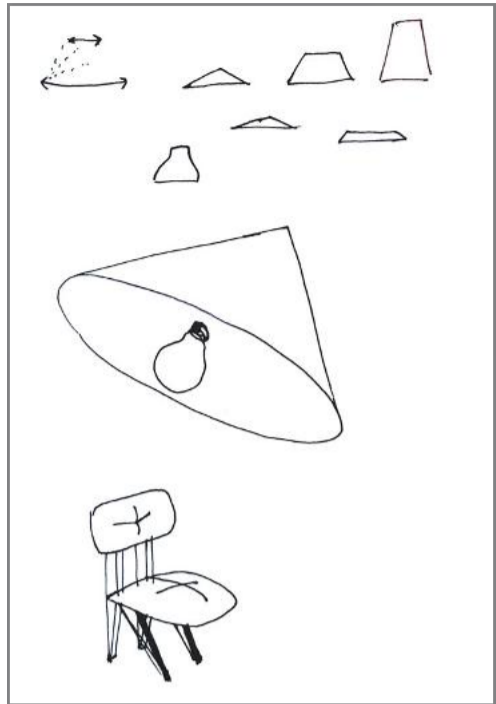
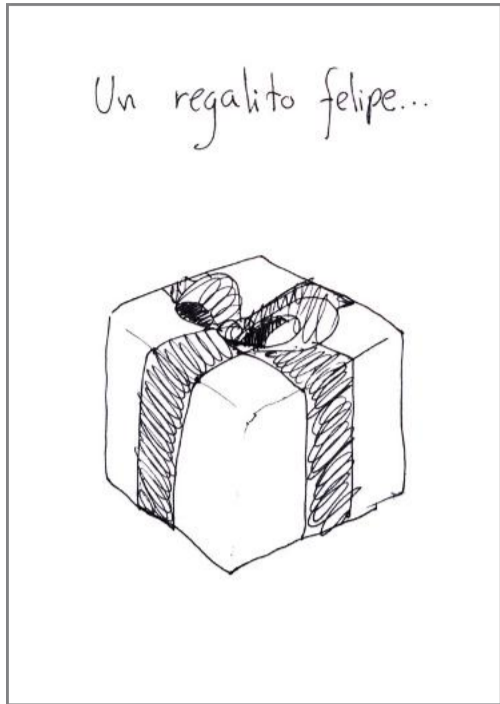
Felipe de Leonardo Fígols

ESTOY FUERTE

“*Estoy fuerte*”. Amb aquesta lacònica expressió es presenta en Felipe de Leonardo. És home de poques paraules, ens han dit.

Prefereix editar fanzines, dissenyar làmpades, mobles i objectes diversos, com les prestageries on estan exposats els quaderns del nostre projecte BiblioArt...

Fabià Sans Roset

He cursat il·lustració a ESDA Llotja després de deixar arquitectura a mitges. No em feia el pes.

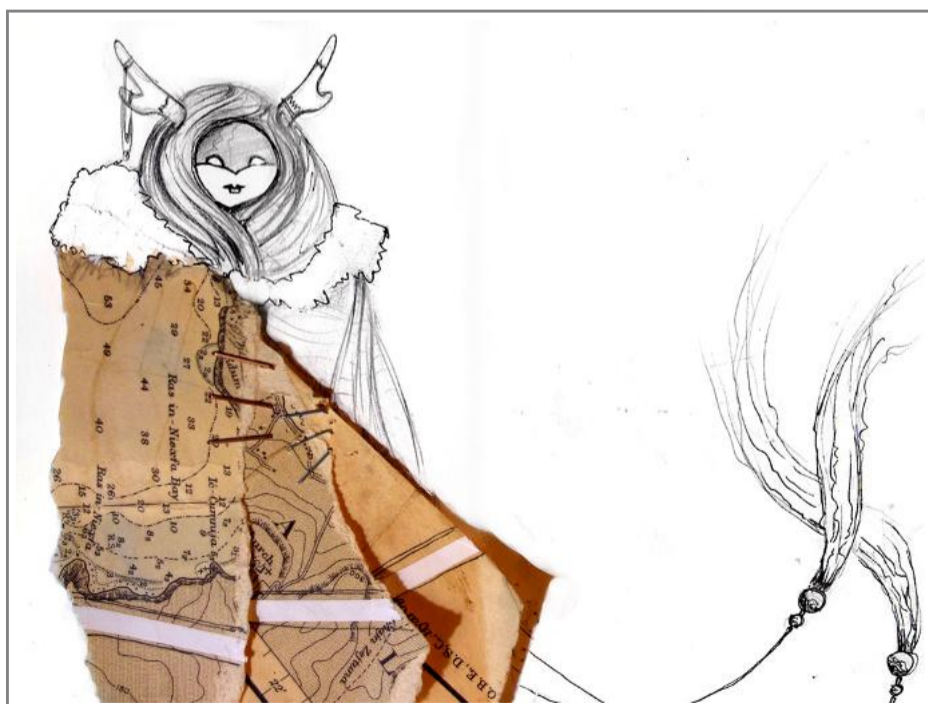
Actualment sóc il·lustrador freelance treballant en diferents projectes locals i internacionals que si que m'el fan, el pes.

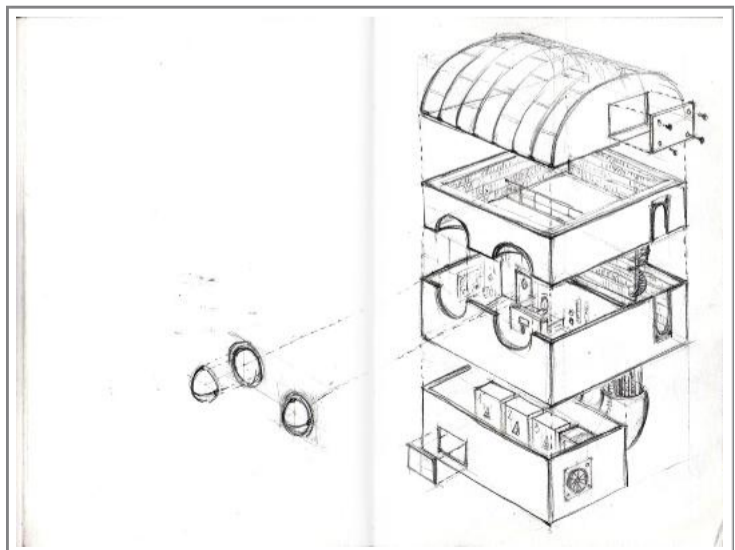
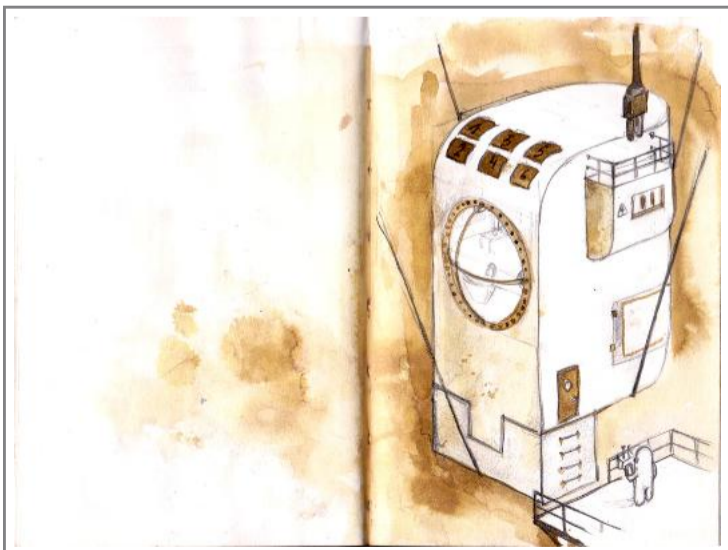
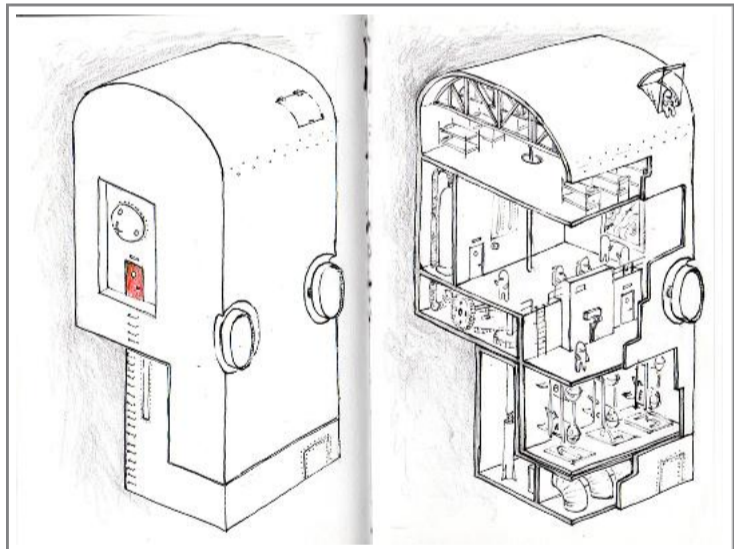
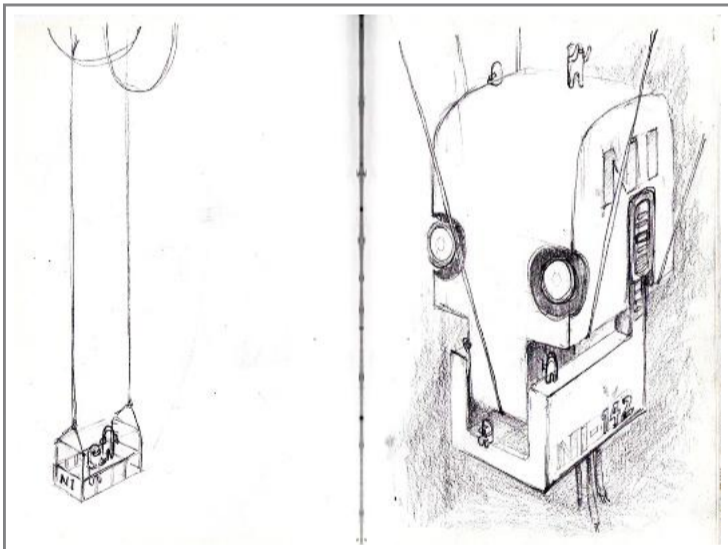
RETALLS DE LA MENT D'UN IL·LUSTRADOR INCIPIENT

*“No hi ha secret sobre el dibuix. Com més ho fas, millor esdevens.
Tot està en el quilometratge. Molta gent intenta buscar dreceres, però no n’hi ha.
Senzillament aguanta-ho i fes la feina. No hi ha un camí fàcil.”*

Feng Zhu

En el seu quadern, en Fabià Sans desgrana un autèntic quadern de bitàcola. Retalls de cartes de navegació li serveixen per vestir els seus personatges fantàstics, que semblen haver-se escapat d'un còmic de ciència-ficció o d'un videojoc interplanetari. Personatges estrafolaris que comparteixen pàgines amb inhòspits habitacles d'un futur imaginable o amb històrics escenaris d'un passat encara més inhòspit i feréstec. Tatatatxan!

Kevin Sabariego

Em dic Kevin i tinc 25 anys, em dedico al disseny gràfic i m'agraden les guitarres antigues, Curro Jiménez, dibuixar, els jugadors de futbol dels 90', les novel·les de Marcial Lafuente Estefanía, Robert Johnson, Hound Dog Taylor, Bukka White i la resta dels bluesmans dels anys 30, Bambino, el cine Kinki, les croquetes, cantar i alguna altra cosa.

PEPE RAJA VERDÚ

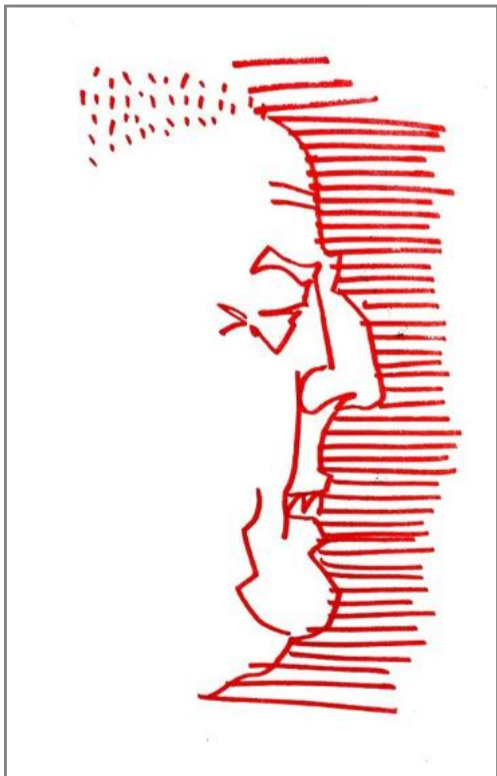
El Pepe era Murciano, del puerto de Mazarrón. Vino joven a Catalunya y conducía autobuses.

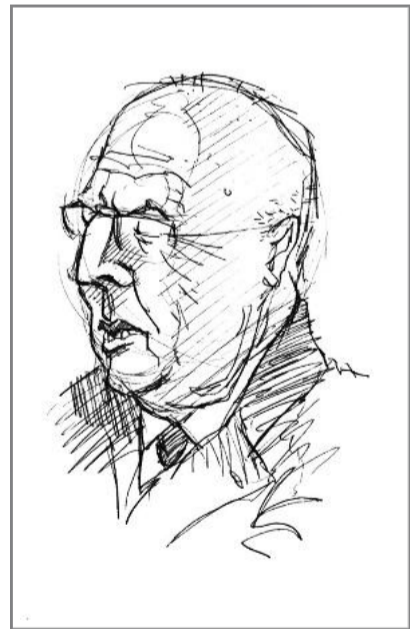
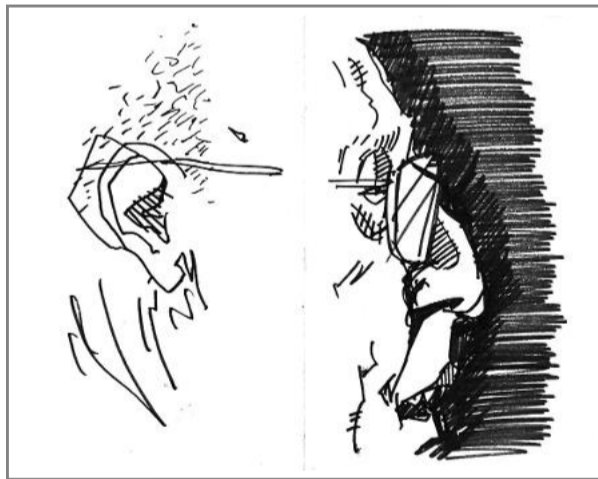
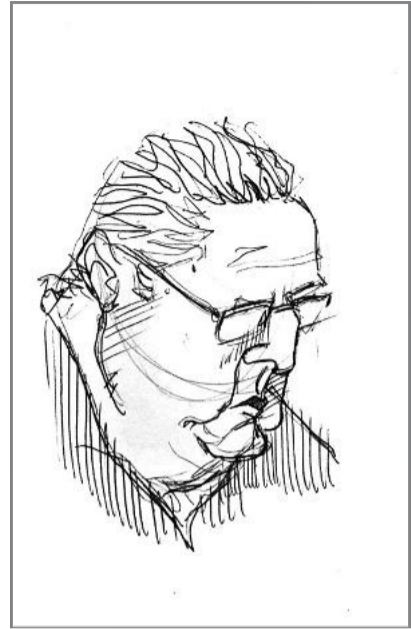
Leía novelas del oeste y comía en la encimera de la cocina.

Lo recuerdo en verano sin camiseta, con una medalla de oro colgando del cuello.

Tenía el ombligo hacia fuera y un Renault Megane verde.

En aquest quadern en Kevin Sabariego ret un homenatge entranyable i sincer al seu avi matern Pepe Raja Verdú, conductor d'autobusos. Segur que si el senyor Pepe pogués fullejar aquest quadern se sentiria orgullós del seu nét. Orgullós i una mica trasbalsat de tant protagonisme.

Núria Llosas

Vaig començar a estudiar disseny, i em passava les classes llegint tot el que arreplegava. Aleshores vaig fer estudis literaris, i omplia els apunts de dibuixos. Ara que em dedico a la jardineria, estic cada cop més convençuda que, de fet, llegir i dibuixar són una mateixa cosa... i no crec que deixi mai de practicar-la. Ah, i com Borges, jo també m'imagino el Paradís una mica com una biblioteca, sempre que s'hi deixin entrar gats.

ELS LLIBRES NO ES GUIXEN

"...yo, que me figuraba el Paraíso bajo la especie de una biblioteca..."

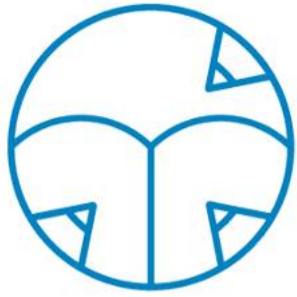
Jorge Luis Borges

Que la Núria Llosas és una lectora empedreïda, que ningú no ho dubti! I per a mostra, qualsevol pàgina delseu quadern, on estan reflectits tots els gèneres i els autors més diversos, presentats amb l'humor i la ironia propis d'una jardineria que dibuixa tant com llegeix.

"Ah, i com Borges, jo també m'imagino el Paradís una mica com una biblioteca, sempre que s'hi deixin entrar gats", afegeix la Núria, mentre posa un "M'agrada" a aquesta entrada.

Juanita Sierra

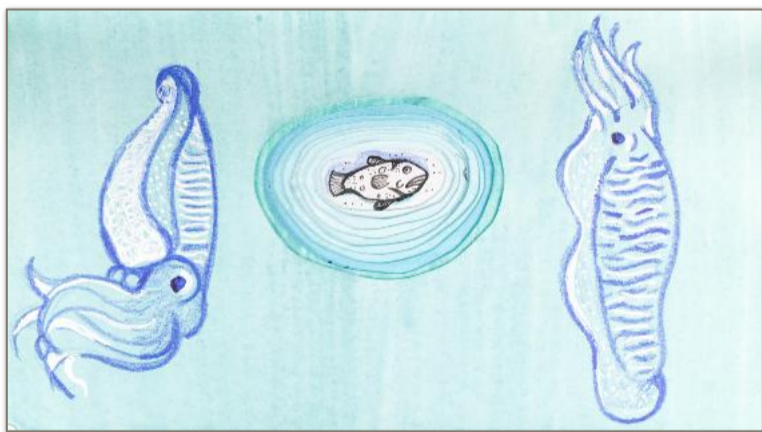
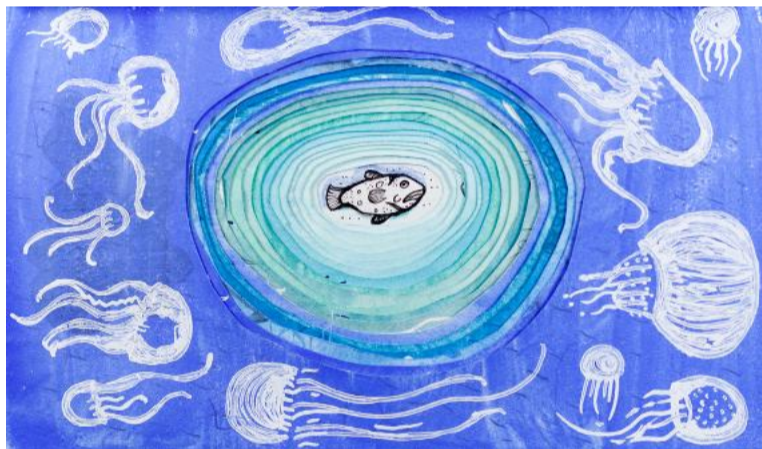
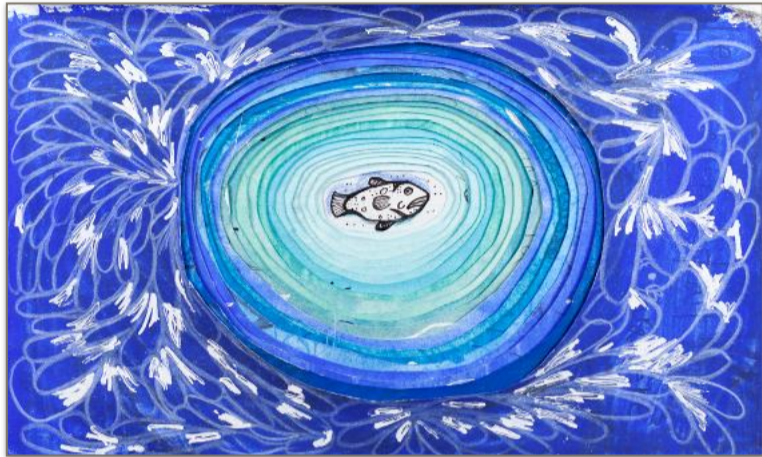
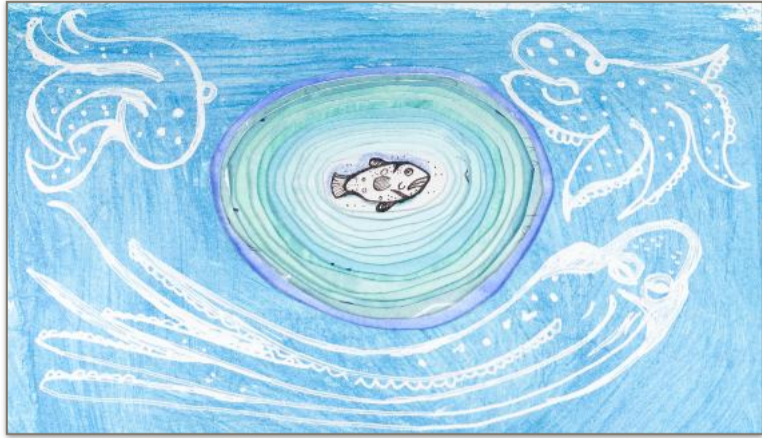
Lo que me gusta mas cuando dibujo es hacer líneas muy finas y también las sorpresas: Creer que un dibujo es porque sí, y resulta que mirado de otra manera tiene mucho que ver con otras cosas. En mi tiempo libre me gusta dibujar iaias.

FENÓMENOS MEDITERRÁNEOS

Quien no viaja. Quien no lee

El quadern de la Juanita és un espectacle mediterrani. També és un joc de descobriments. Amb un treball molt acurat i original, la Juanita ens fa endinsar en profunditats abismals per acabar en una taula parada. Ens porta a passejar per paisatges inventats que canvien full a full i ens submergeix en un mar d'onades blaves. Al final uns transformistes ocasionals ens acomiaden fins a la propera aventura.

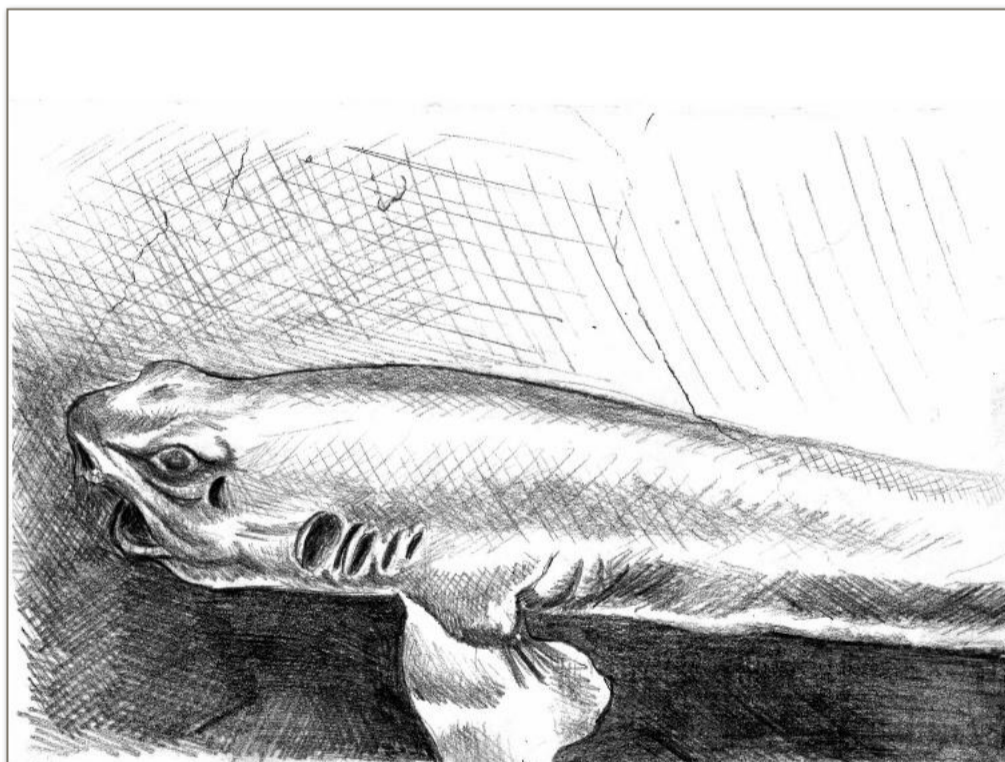
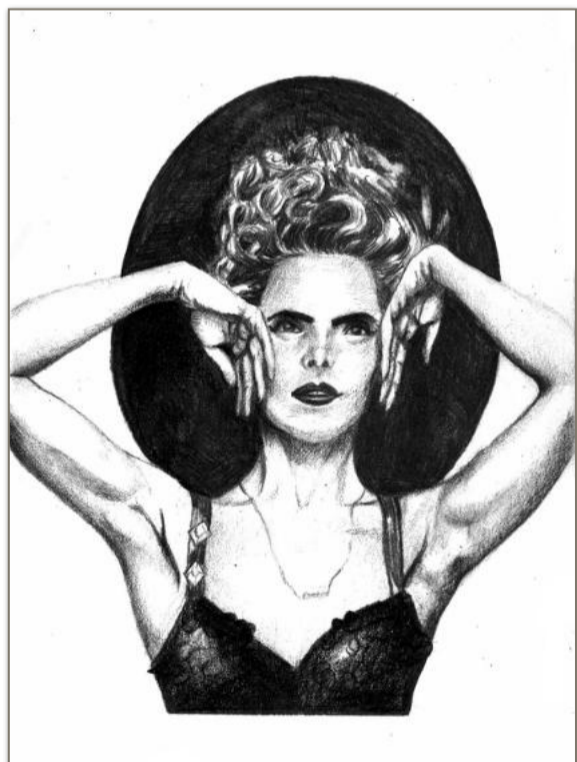
Núria Milà

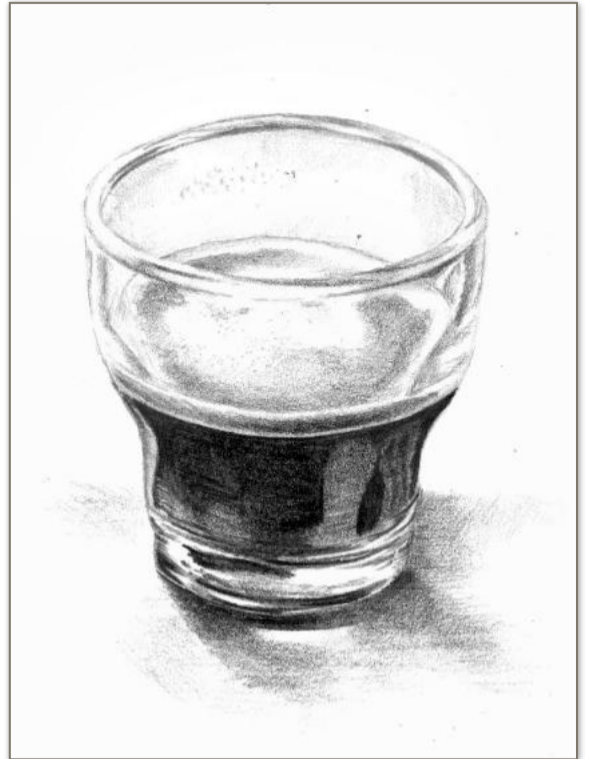
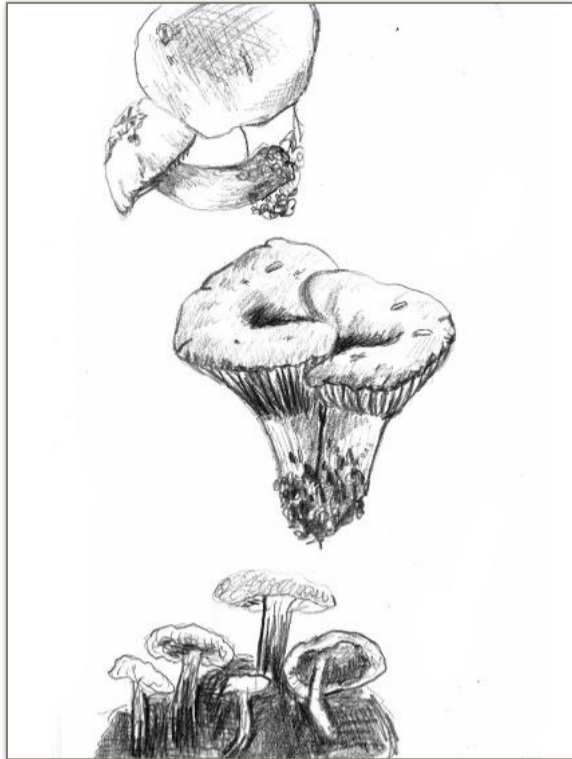
A vegades dibuixo, dibuixo i dibuixo fins a barrejar les formes amb els objectes. Dibuijo i persegueixo, tot fent-ho, la perfecció entre el moviment del llapis i la pressió al foli.

TOT NEGRE

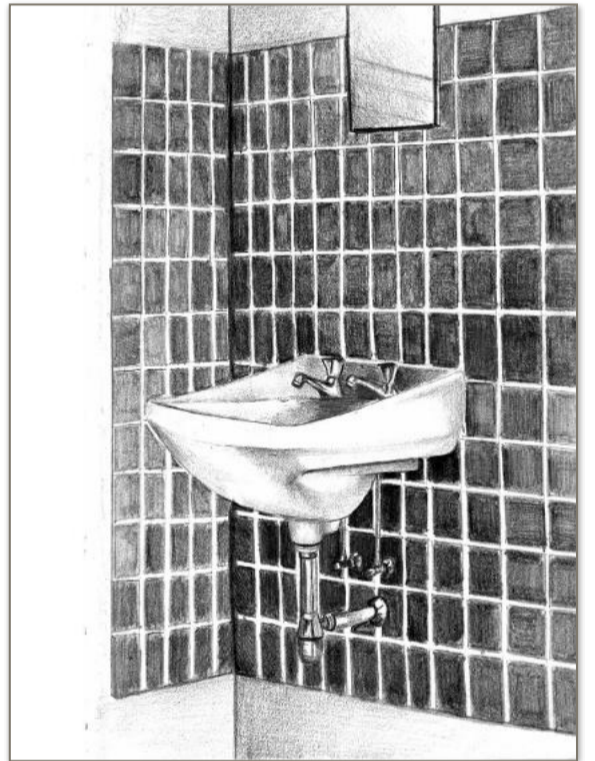
Miro més que dibuixo, a vegades només miro

Malgrat el títol, el quadern de la Núria Milà té molts fulls en blanc. I és que els seus *dibuixos hiperrealistes, d'elaboració lenta i precisa, demanen molt de temps. La Núria quan dibuixa “persegueix la perfecció entre el moviment del llapis i la pressió al foli”* i això es nota en la reduïda selecció de dibuixos que ens presenta: una tria breu però exquisida. Diuen que en el pot petit hi ha la bona confitura ...

ARASARI DE HUMBOLDT
Pteroglossus humboldti
Colombia, Peru, Brasil

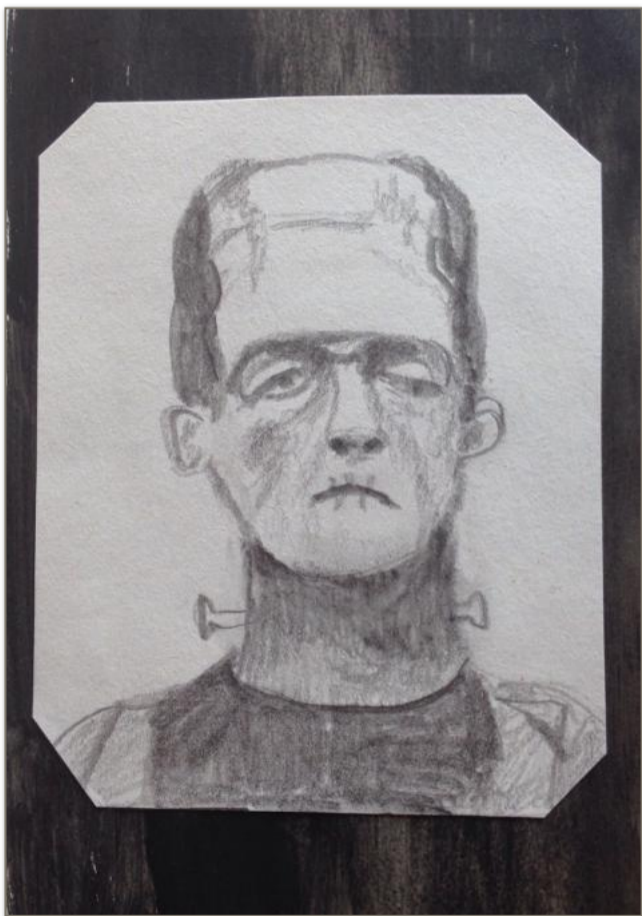
Rebeca Díaz Gallegos

Em dic Rebeca i m'encanta dibuixar i llegir, per això m'ha fet gràcia participar en aquest projecte. En aquest quadern he intentat deixar constància amb dibuixos de les obres que he llegit que més m'han impactat. Espero que us agradi!

BIBLIOTECA IL·LUSTRADA

Aquesta Biblioteca Il·lustrada és un compendi d'obres literàries, bellament il·lustrades amb dibuixos a llapis, collages i aquarel·les. Retrats dels autors o dels personatges, tant se val, acompanyen els textos breus extrets de les obres escollides.

Entre les noranta-cinc referències literàries del quadern, sabries trobar-hi aquesta frase, per exemple?: *“Les ciutats no les componen les pedres, sinó els seus habitants”*.

Fabio Castro Jiménez

No sé rezar. No sigo ninguna religión. Como todos vivo mi espiritualidad a mi manera. Y encuentro en el acto de dibujar, sobre todo en el de dibujar fuera de casa en cualquier sitio que se precie, una especie de mantra o meditación. Me resulta una manera de observar, de integrarme en el entorno y de evadirme del tiempo, concentrándome en el dibujo, creando un lenguaje entre la mirada, el pensamiento y la mano en el que los tres hablan.

No siempre llego a tal estado de despreocupación, pero me gusta buscarlo. Y me gusta dibujar por más motivos. Pero quizás este sea el que me resulta más gratificante, el que me hace conectar más con el presente.

NO SÉ

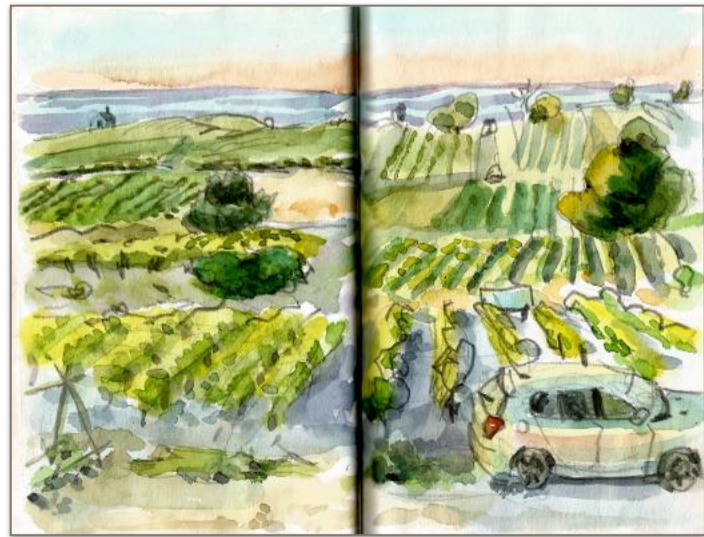
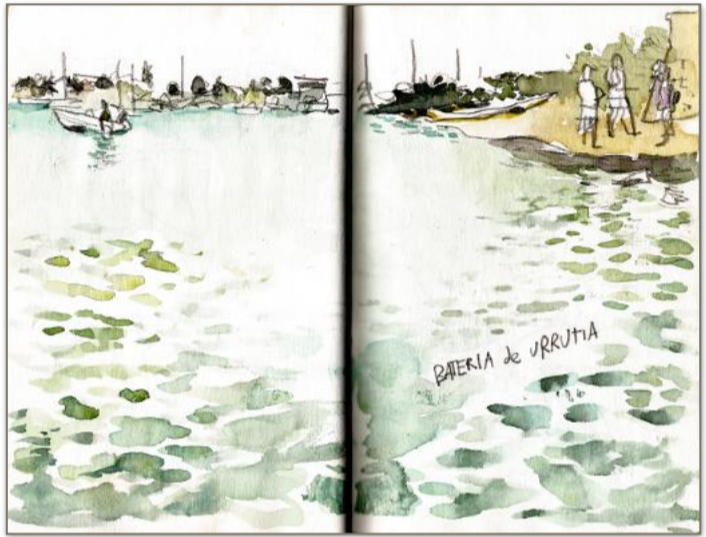
No supe cómo titular esta libreta. No sé qué dibujaré en ella, ni sé bien todo lo que haré este verano. Ni siquiera sé si la llevaré siempre conmigo, aunque esa sea mi intención.

Al final mi libreta se ha convertido en un diario y me hacía gracia explicar el proceso que he seguido. A diferencia de los cuadernos que hago, he llenado esta libreta con dibujos ligeros. Cuando podía hacía estudio de grises y cuando me apetecía los coloreaba. Tanto la casi nula planificación como el caos a la hora de crearlos se transforma en orden cuando ahora, viendo la colección entera, entiendo las fases que iba pasando. Entiendo las épocas de silencio en las que no dibujaba en ella. Y

entiendo los diferentes motivos que me impulsan a dibujar.

Mi manera de encarar la presión que inicialmente me hizo sentir tener que entregar la libreta fue responder con un “no sé”. Y fui llenándola de esta manera libre y ligera. Al final, ha sido un gran placer. He disfrutado mucho haciéndola. Y agradezco al proyecto el hecho de hacerme reflexionar así. Lo único que me sabe mal es no haber dibujado en una biblioteca, como se sugería. Pero lo mantengo como pendiente de hacer.

Minerva Aurora Ciruela

Des de l'estiu del 2013 sempre porto una llibreta de sketching a les meves sortides. O millor dit, una llibreta per mantenir la meva afició pel dibuix del natural. Quan estudiava Belles Arts alguns professors ho aconsellaven, aleshores li dèiem llibreta d'apunts. Vaig començar-ne una però vaig acabar abandonant-la al mateix temps que es diluïen els meus ideals artístics de joventut.

Cal dir que mai m'he considerat artista, ni he crescut en un entorn on això es valorés. Sóc filla del babyboom de finals dels 70, de pares emigrants a Barcelona d'origen camperol. Però sense adonar-me'n, fascinada per "l'art visual", sempre he vorejat els seus camins des de diferents disciplines: fotografia, restauració, enquadernació, daurat i policromia, talla en fusta, modelat, il·lustració, disseny gràfic i ...sketching?

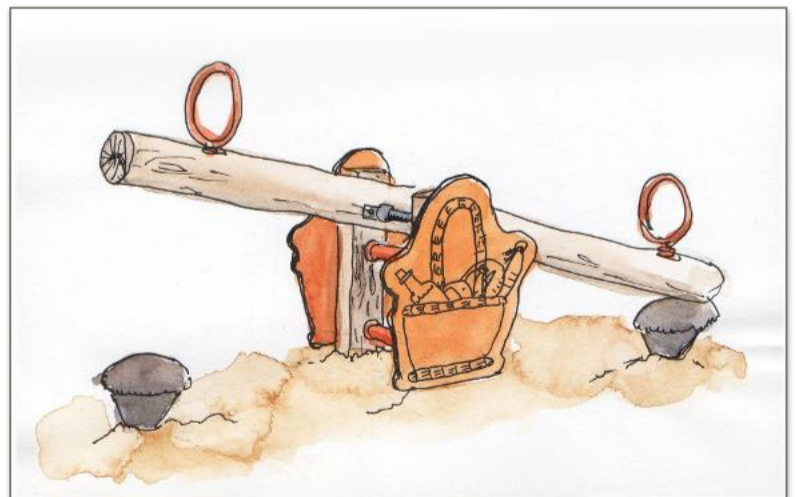
Avui dia intento, cal dir que sense gaire èxit, apropar als meus alumnes a aquesta passió. Potser en un futur aterraré a un Institut amb Batxillerat artístic, i aleshores podré aconsellar sense dubtes que comencin una llibreta d'apunts. De moment m'aplico el consell: endinsada en el món del disseny web (acabaré aviat els estudis de Gràfica interactiva) dibuixar me manté arrelada al món tangible!

RUTA LITERÀRIA

"El que llegeix molt i camina molt, veu molt i sap molt."

Miguel de Cervantes

Diu Minerva Aurora: *"Des de l'estiu del 2013 sempre porto una llibreta per mantenir la meva afició pel dibuix del natural."* Quan amb en Jaume Coll van decidir participar en el projecte, van triar dibuixar "del natural" les escultures amb connotacions literàries del país. Des de la lletra "A de cinema" de Joan Brossa, de Girona, fins a la Font de la Guineu del Parc de la Ciutadella, l'autora desplega tot un ventall de dibuixos i il·lustracions, on recreacions d'escultures i monuments dedicats a literats i a personatges literaris conviuen amb imatges de gronxadors i tobogans dels parcs infantils, talment com il·lustracions de contes per a infants.

Juana Maria Delgado (JUMA)

Sempre havia vist dibuixar al meu pare. Vaig heretar les seves pintures, cavallets i teles. També les del seu tiet, amb qui havia après a dibuixar de petit. Porto molts anys dibuixant caràcters xinesos, però aquest any he fet un parèntesi i des de que vaig conèixer els urbanskechers, m'he dedicat a dibuixar com mai.

LA MEVA CASA

“A la meva casa i al meu jardí la vida s’hi corre plàcida, quieta; jo hi visc a pler i aquest amor a la vida fa ser-me tan sensible a les emocions que joestic certa que a vegades sols sóc esperit”
Del llibre “La meva casa i el meu jardí” de Lola Anglada”

“La meva casa és casa teva, si és que hi ha cases d’algú” podria ser la cita d’aquest quadern, però la Juana Maria ha escollit unes paraules del llibre de Lola Anglada “La meva casa i el meu jardí”, que reflecteixen exactament el que és casa seva: la seva obra cabdal, on s’amunteguen vivències i anhels, records i il·lusions. Records i il·lusions que afloren entre les quatre parets de la casa i més enllà, en un entorn tan privilegiat com insòlit: poca gent pot dir que viu en una casa encimbellada dalt d’un volcà!

GIRONA URBAN SKETCHERS

Urban Sketchers és un col·lectiu d'artistes a tot el món que dibuixa les ciutats on viuen i els llocs on viatgen.

Dibuixem “in situ”, a cobert o a l'aire lliure, capturant directament el que observem. Els nostres dibuixos expliquen la història del nostre entorn, dels llocs on vivim i on viatgem. A l'hora de dibuixar documentem un lloc i un moment determinat. Som fidels a les escenes que presenciem. Celebrem la diversitat d'estils de dibuix i fem servir qualsevol tipus d'eina i suport. Ens ajudem mútuament i dibuixem en grup. Compartim els nostres dibuixos a internet. Mostrem al món, dibuix a dibuix.

Manel Molina, Carme Simon, Angels Prats, Xose Pais, Marta Gispert, Bernardo Olivas, Amadeu Rey, Pere Carmaniu, Roser Bullic, Toni Cases, Marisa Bisbe, Teresa Gimenez, Montse Gispert, M. Antonia Barros, Teresa Ortega, Josep Hostench, Alicia Maronna, Nuria Batllori, Amparo Carretero, Josep Ma. Masalleres, Montse Fando, David Pradas, Montserrat Mallorquí, Juana Maria Delgado, Toni Xifre.

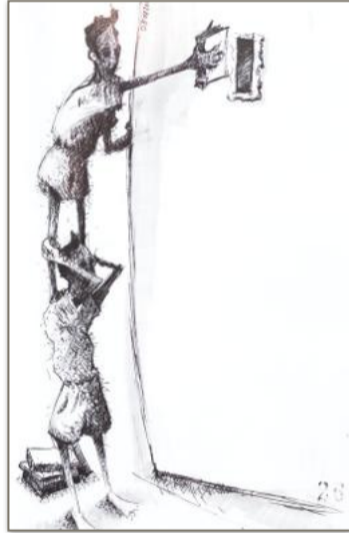
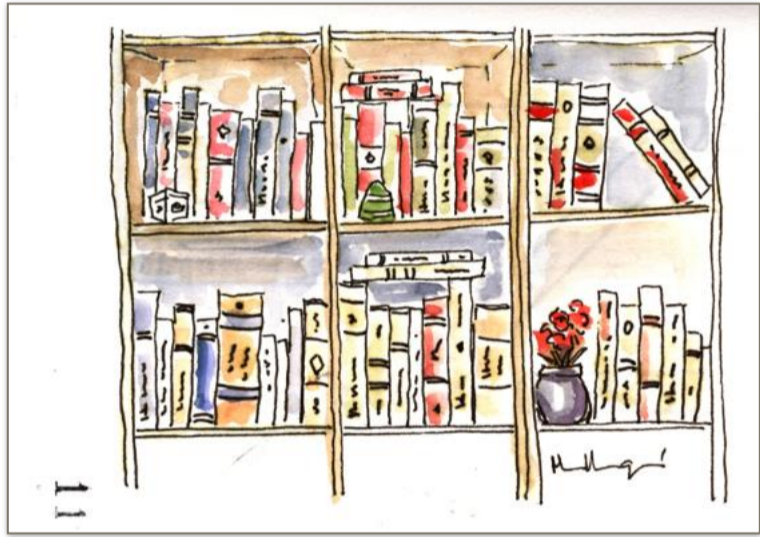
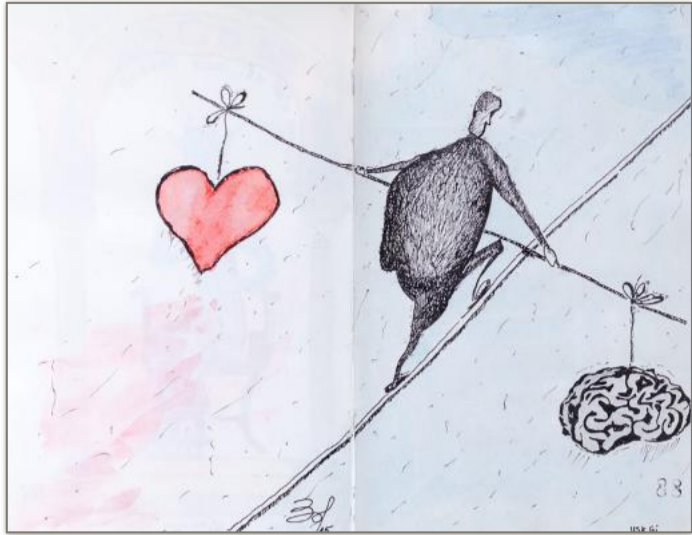
GIRONA URBAN SKETCHERS

*“És quan dibuixo que hi veig clar
Foll d'una dolça metzina,
Amb perles a cada mà
Visc al cor d'una petxina”*

Versió lliure del poema de J.V. Foix

Urban Sketchers és un col·lectiu d'artistes a tot el món que dibuixa les ciutats on viuen i els llocs on viatgen. Dibuixem “in situ”, a cobert o a l'aire lliure, capturant directament el que observem. Els nostres dibuixos expliquen la història del nostre entorn, dels llocs on vivim i on viatgem. A l'hora de dibuixar documentem un lloc i un moment determinat. Som fidels a les escenes que presenciem. Celebrem la diversitat d'estils de dibuix i fem servir qualsevol tipus d'eina i suport. Ens ajudem mútuament i dibuixem en grup. Compartim els nostres dibuixos a internet. Mostrem el món dibuix a dibuix.

Manel Molina, Carme Simon, Angels Prats, Xose Pais, Marta Gispert, Bernardo Olivas, Amadeu Rey, Pere Carmaniu, Roser Bullic, Toni Cases, Marisa Bisbe, Teresa Gimenez, Montse Gispert, M. Antonia Barros, Teresa Ortega, Josep Hostench, Alicia Maronna, Nuria Batllori, Amparo Carretero, Josep Ma. Masalleres, Montse Fando, David Pradas, Montserrat Mallorquí, Juana Maria Delgado, Toni Xifre.

Lluís Pradas

Esbossos d'aventures del Quixot, guixots i frases que es gronxen dels gargots, quixotades resumides en senzills i ràpids traços de llapis i bolígraf que ens apropen a l'univers proper i desconegut de l'insigne "hidalgo".

QUIXOTADES

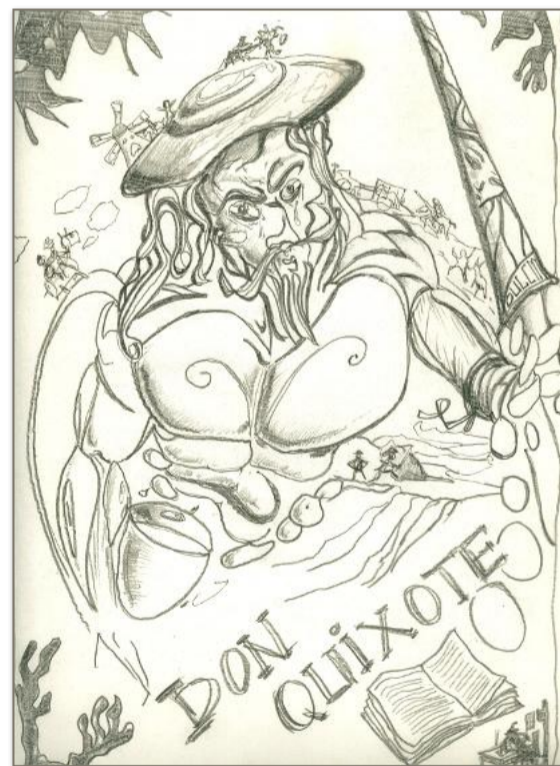
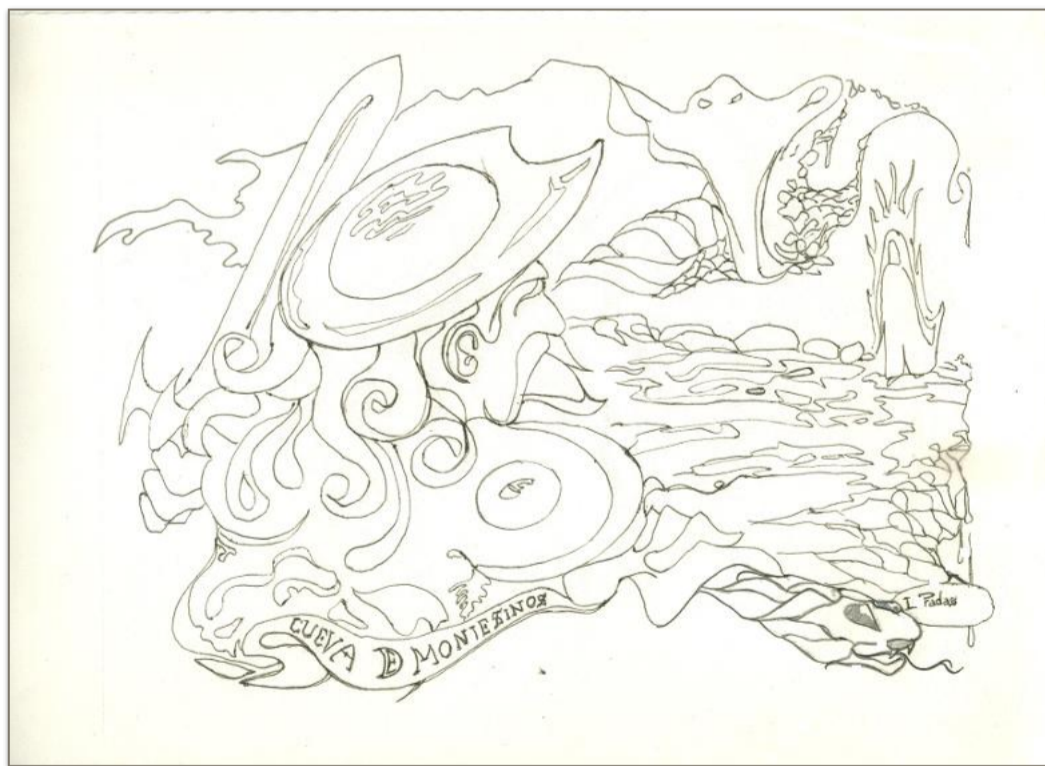
"Jo, com el Quixot, m'invento passions per exercitar-me"

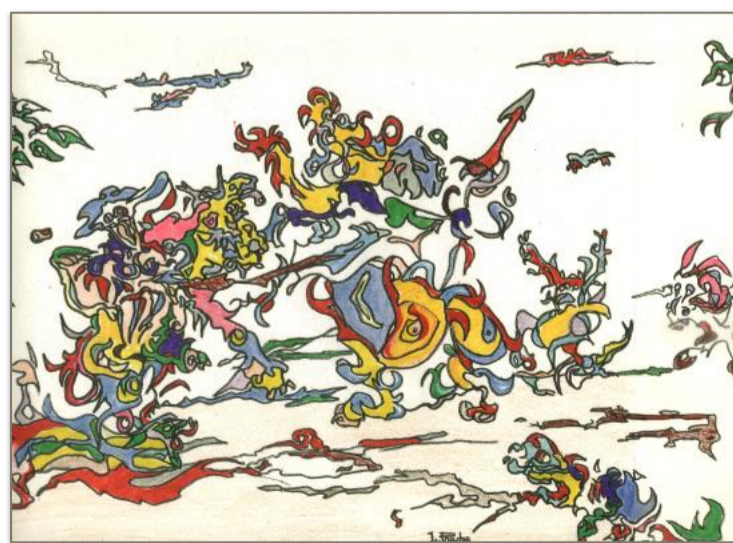
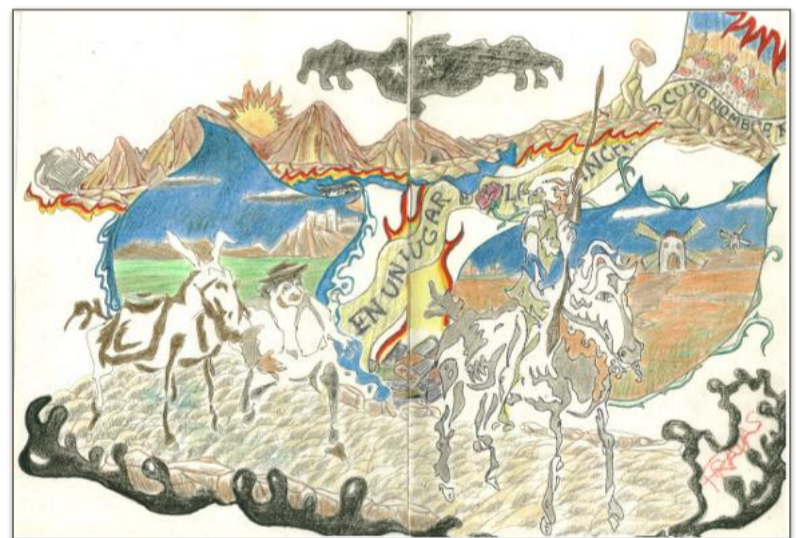
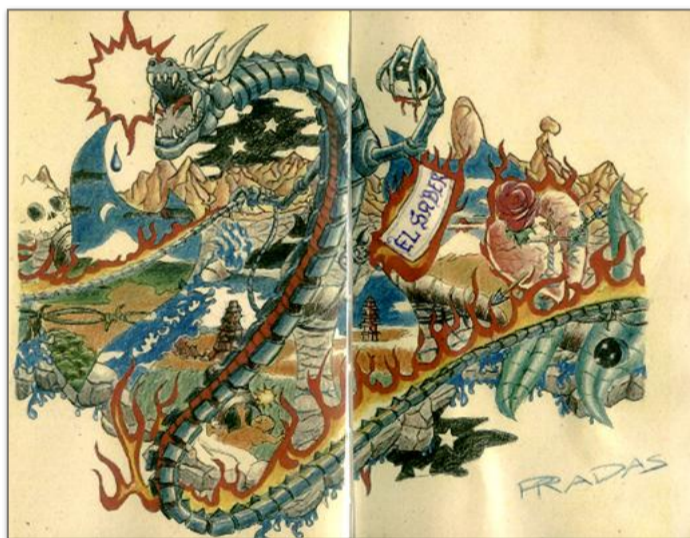
Voltaire

"En un lugar de la Mancha". Amb aquesta frase tan coneguda com esperada, en Lluís comença el seu quadern sobre la vida i l'obra de l'hidalgo Quijote.

Una interpretació lliure d'alguns dels passatges més coneguts de l'obra de Cervantes, amb il·lustracions molt personals i expressives, que van des d'un realisme barroc a un surrealisme que sovint ratlla l'abstracció.

Una recomanació: agafa "El Quijote" de la biblioteca i rellegeix-lo en companyia d'aquest quadern.

Jaume Coll

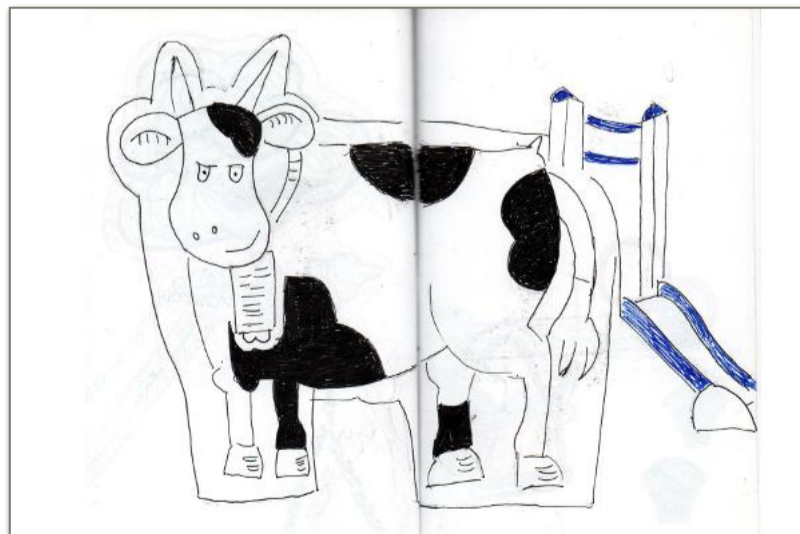
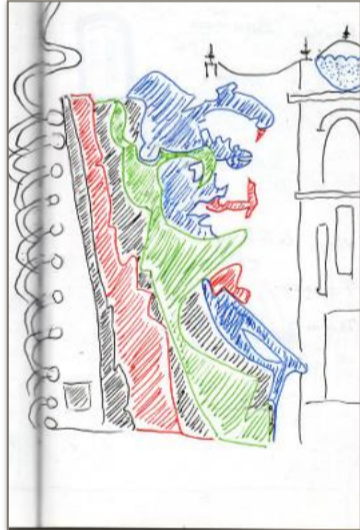
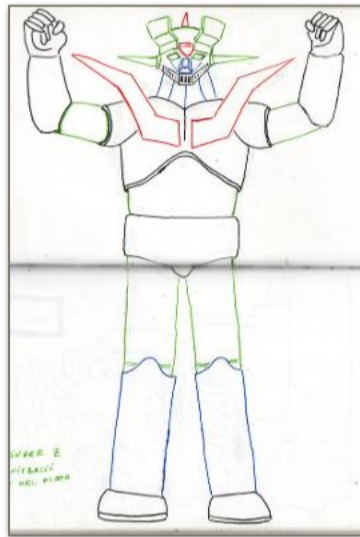
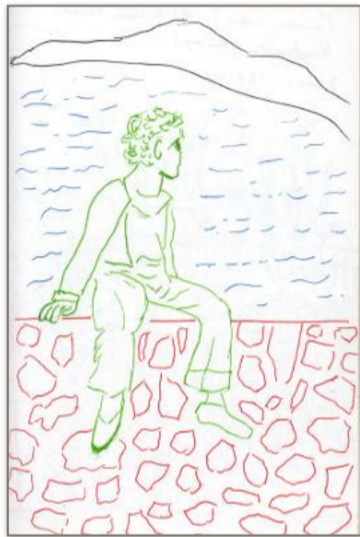
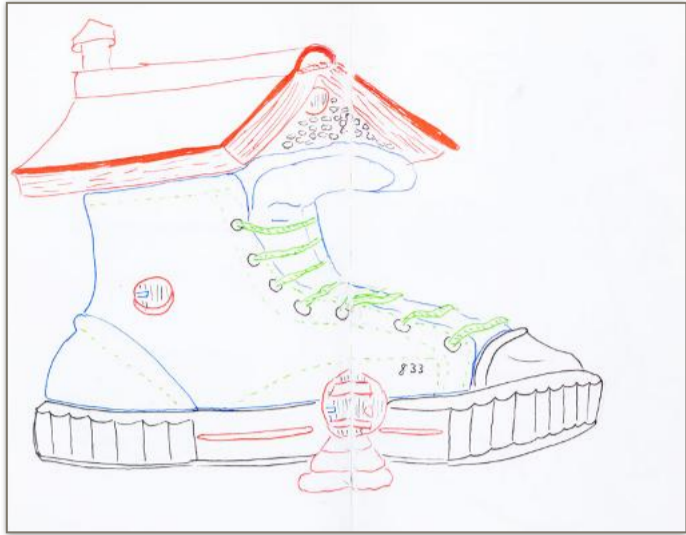
No domino la geografia, segons la guía de los lugares imaginarios vaix néixer el mil·leni passat a la ciudad de los prodigios, nom al qual no faig honor. Un poeta d'aquesta gran ciutat em va revelar que jo era un mamífero i que de gran deixaria de pujar als caballitos, però per sort això encara no ha passat. Amb aquesta por constant vaig fugir i gran part de la meva biologia l'he viscut en terra de molins on intento entendre els misteris de l'alquímia. També vaig viure a prop d'un petit llogarret amb nom d'extraterrestre, però estic empadronat a una ciutat on hi ha una desaparebuda estàtua d'Alonso Quijano o Quijada, ara el nom és el de menys, encaixada en un espai triangular que donava nom a una desapareguda sala de ball. Professionalment he treballat de cambrer, de granger, de transportista, de manobra i de professor de ciències ocultes a la Universitat de Miskatonic. Vaig col·laborar en una publicació amb ISBN 84923250 i darrerament he fet conferències, tallers i exposicions amb una paraula que no sortia a internet, en aquest darrer món imaginari tinc un carallibre amb 3459 amics. Desgraciadament per qüestions de salut sovint he de visitar els algebristes perquè en recol·loquin un semigrup d'ossos anticommutatius en el meu cos real K . Al país de Verbàlia vaig participar en un concurs, no vaig guanyar però vaig resoldre l'enigma i de premi em van regalar un llibre que ja tenia amb les lletres de la tapa despermutades, posteriorment amb els anys vaig tenir la sort de conèixer un autèntic permutador de paraules. El meu estil artístic preferit és el neonaïfisme, fa pocs anys que vaig descobrir el dibuix des deleshores no compro postals ni faig fotografies i els meus dibuixos dels llocs que he visitat són els meus records. La meua parella és una deessa, tenim una mascota que es diu Pou, ella la cuida i jo jugo amb ella.

LLEGIR ÉS CULTURA

“Me asomé a la balcona y contemplé la ciela poblada por los estrellas”

Jesus Lizano

L'estil artístic preferit d'en Jaume Coll és el neonaïfisme. Fa pocs anys que va descobrir el dibuix i des de llavors els dibuixos dels llocs que ha visitat són els seus records. Per al projecte Biblio-Art en Jaume ha recorregut el país en companyia de Minerva Aurora, dibuixant escultures i monuments d'arrel literària, amb una predilecció evident pels jocs infantils dels nostres parcs urbans, un fet que s'adiu molt amb l'art naïf, l'estil preferit de l'autor, que es caracteritza precisament per la ingenuïtat i l'espontaneïtat.

Joan Escrivà Serra

Sóc arquitecte i enginyer industrial. (1968-1967). Professor de projectes a l'ETSAB i ETSEIB. Introducitor del PopArt a Catalunya l'any 1964 (grup "Machines").

Activitat pluridisciplinària (disseny, construcció, urbanisme, etc.)

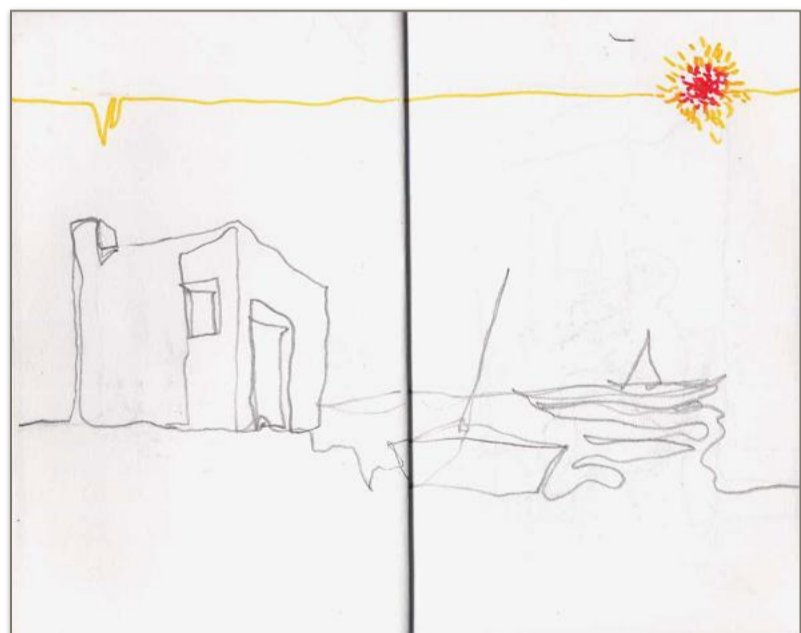
DIBUIXOS 2015

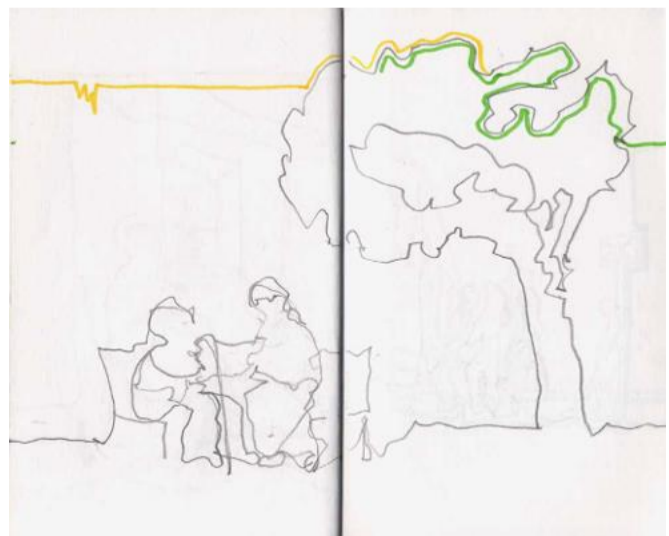
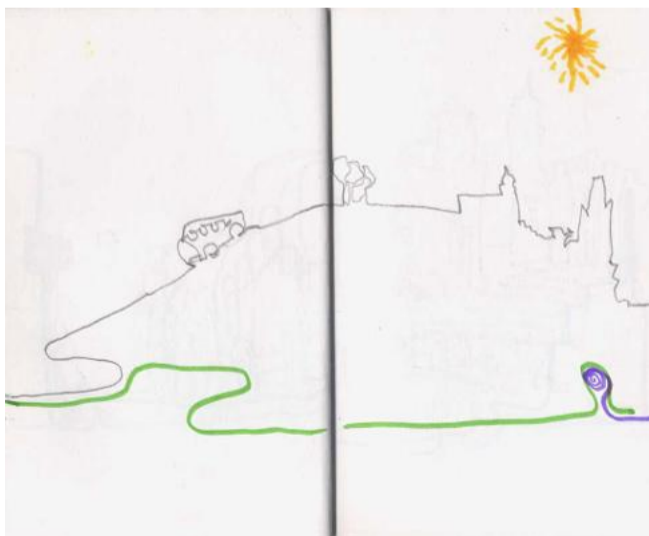
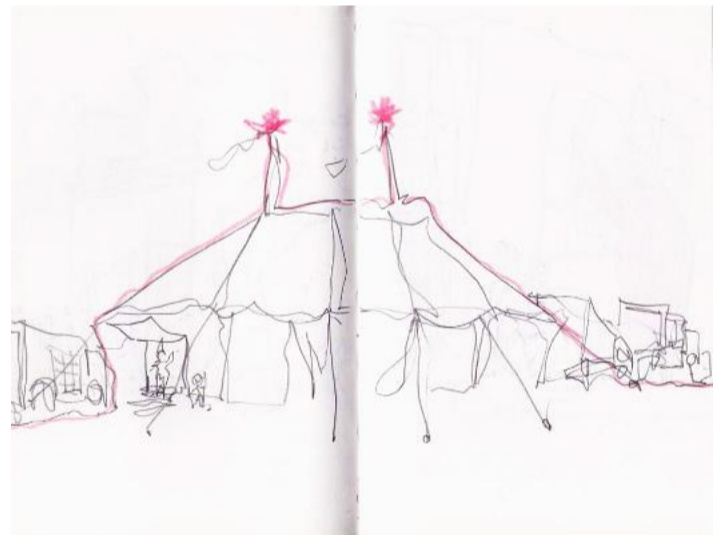
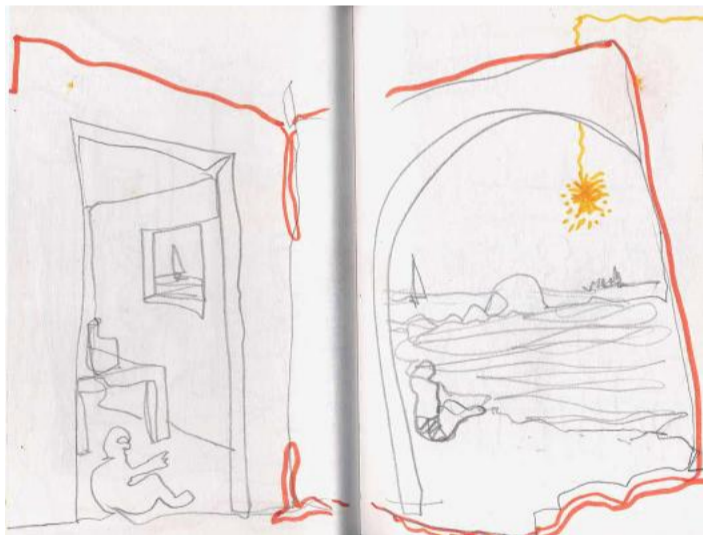
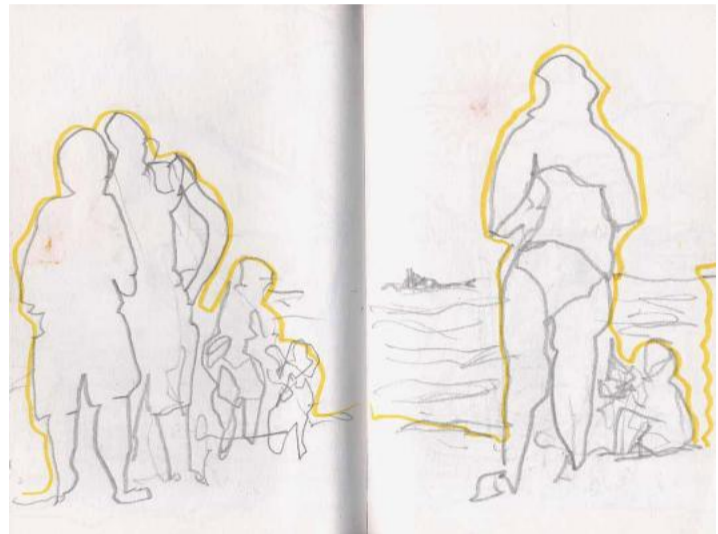
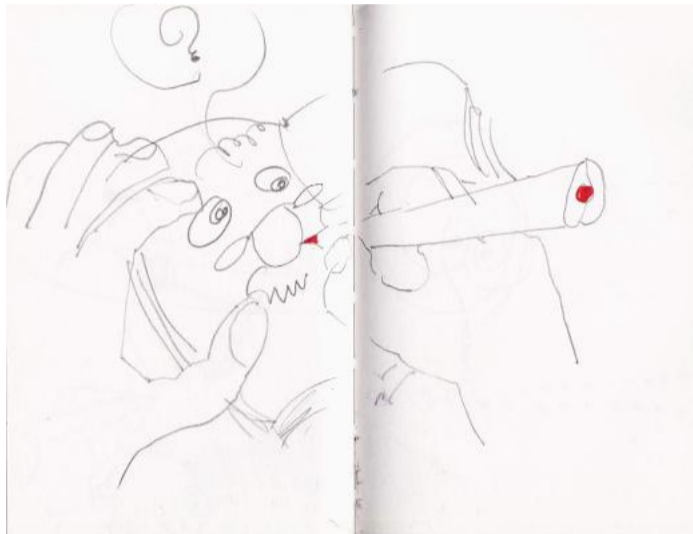
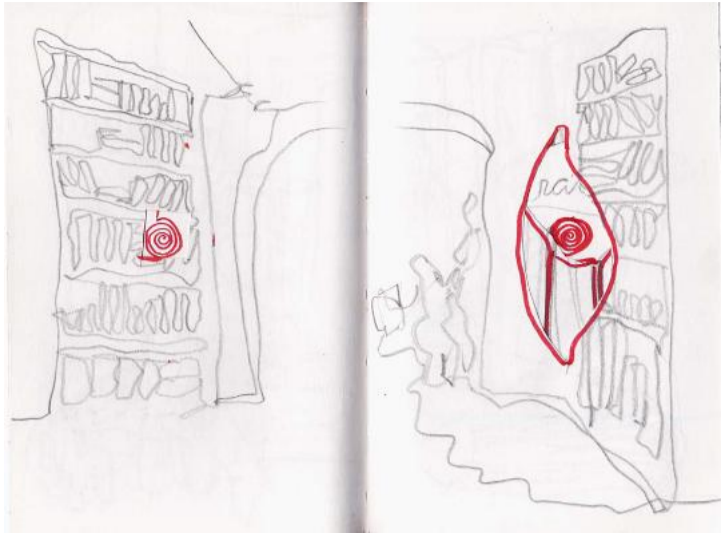
Anar-hi anant

Aquest quadern no és un quadern qualsevol, és una aventura, un divertiment. Hi surten castellers enmig de gats, de rates foradores, de pallassos que no fan riure, de castells, balenes i tràgiques embarcacions.

"Pobre home, dibuixa que dibuixaràs, tot li passa per ull" diuen les texturitzadores del quadern, no sabem si referint-se a l'autor o a un hipotètic protagonista del relat.

Qui ho sap, potser el protagonista és en Joan, ves què et dic!

Roberto Pla Aragonés

Siempre me ha gustado dibujar. Aún estaba en el Parvulario, cuando mi madre me regaló el primer cuaderno para dibujar, para que no pintase en las libretas de clase. He dibujado para divertirme, para concentrarme, para distraerme, para estudiar o en vez de estudiar. Aún hoy dibujo en las reuniones de trabajo, en mi casa con mi nieto o allí donde encuentro un momento.

Como otras aficiones, el hecho de poder compartir a través de la red tus dibujos, tus experiencias, técnicas y conocimientos aumenta el placer que de por sí proporciona la experiencia creativa, al convertir un actividad tan íntima y personal, en social.

EL SENTIDO DE LA VIDA, EL UNIVERSO Y TODO LO DEMÁS

“Si alguna vez se descubre exactamente qué es el Universo y por qué está aquí, desaparecerá instantáneamente y será reemplazado por algo incluso más extraño e inexplicable.”

Douglas Adams

Roberto Pla és segurament l'autor del projecte que més s'ha centrat a dibuixar biblioteques, llibres i lectors. Des de la Biblioteca Carles Rahola de Girona fins a la Biblioteca del Museo Naval de Madrid, passant per la del Castell de Peralada, o tantes altres, l'autor recrea escenes de lectors concentrats en el silenci d'edificis emblemàtics, però també ens obsequia amb escenes de lectors en llocs tan poc silenciosos com les estacions del tren, o viatjant en el metro, o fins i tot passejant pel carrer. I després hi ha els retrats d'autors escollits i les portades de llibres i alguns bodegons literaris, i...

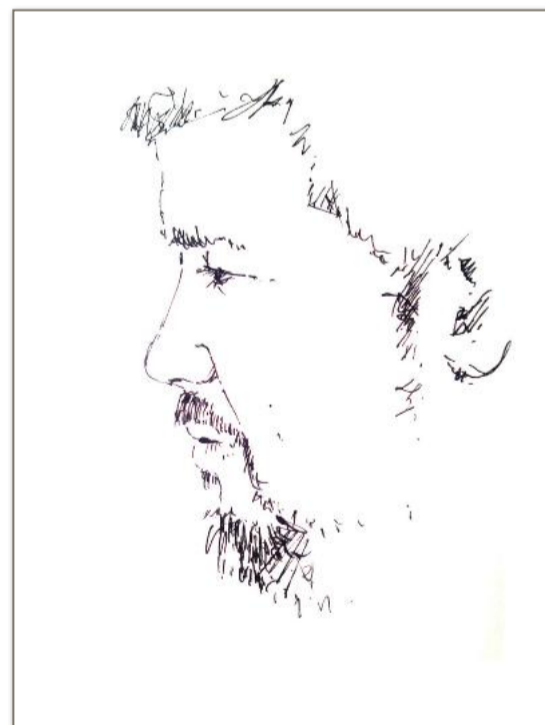
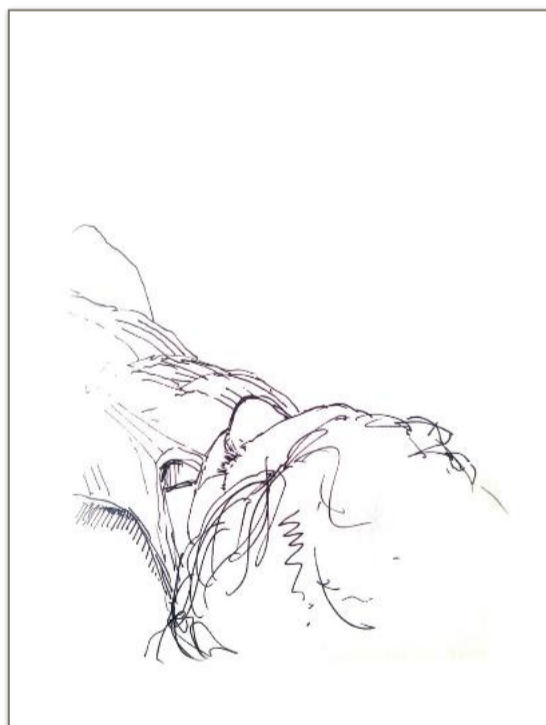
David Pradas Ruiz

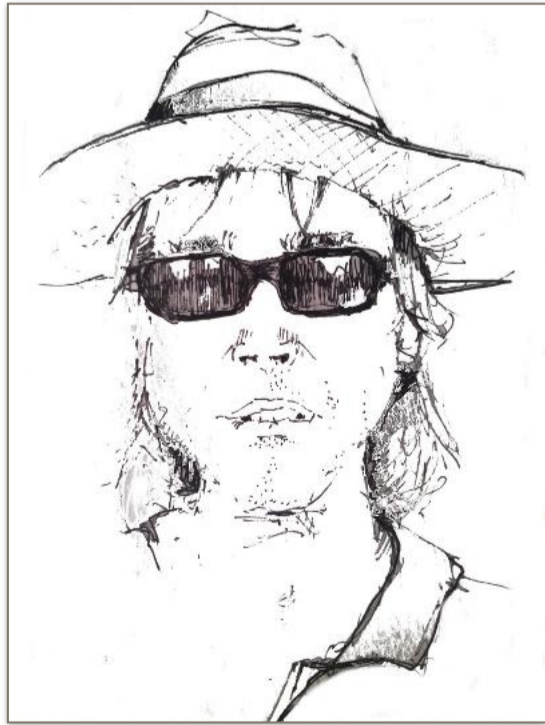
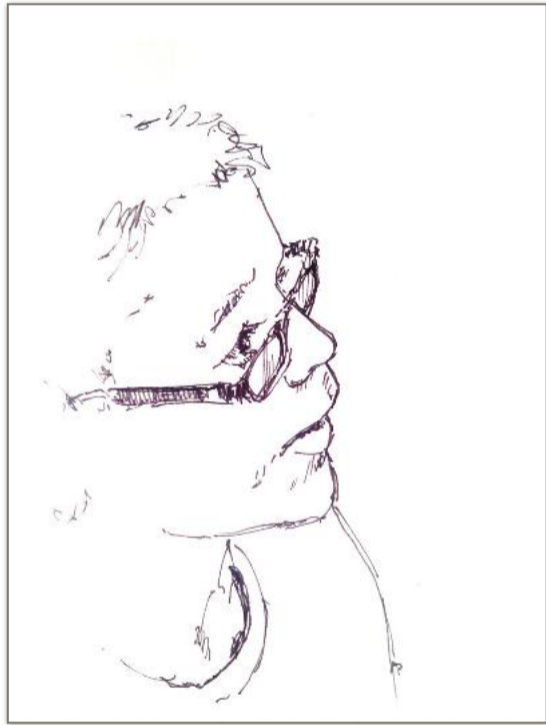
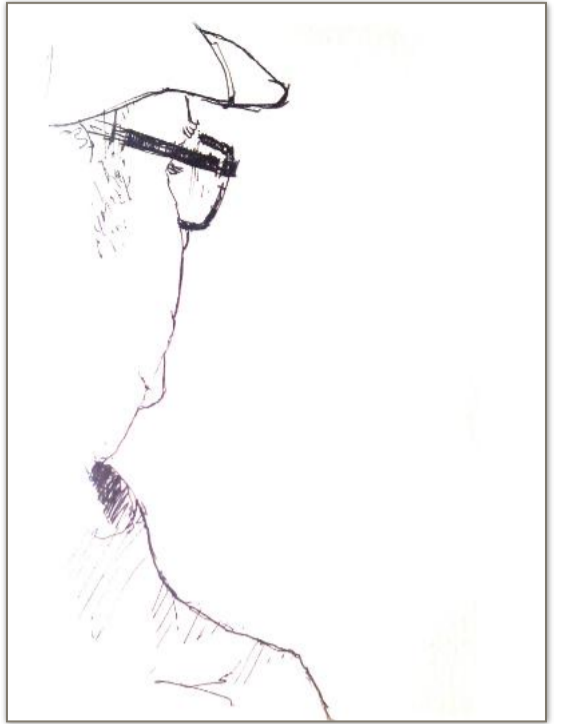
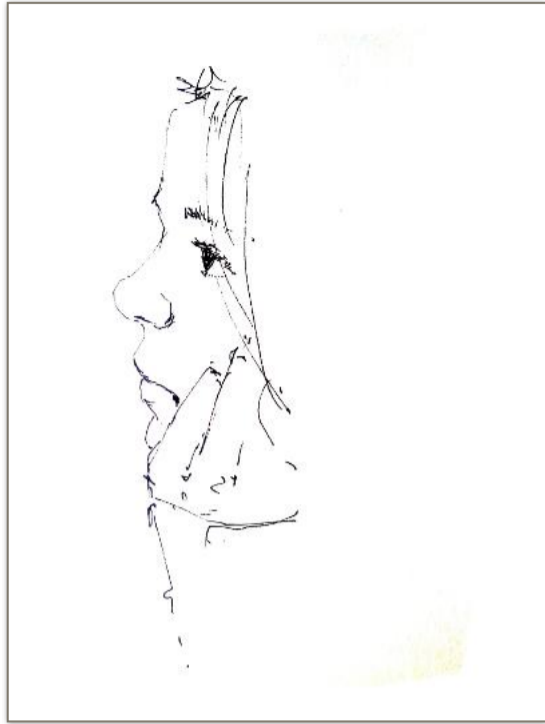
Dibuixo des de petit, però fins després de fer la carrera d'arquitecte tècnic no vaig començar a fer-ho més sovint, gràcies al meu professor Vicens Huedo i a conèixer els Urban Sketchers.

RETRATS D'ESTRANQUIS

Deia Beaudelaire que “el retrat, un gènere aparentment tan modest, requereix una immensa intel·ligència (...) Quan veig un bon retrat, intueixo el gran esforç de l'artista per veure, primer, el que hi ha davant seu i, després, per endevinar el que està amagat (...) Un bon retrat sempre em sembla com una biografia dramatitzada, o més aviat com el drama natural inherent a cada ésser humà”.

No serem pas nosaltres qui esmenem aquestes paraules, i molt menys després de veure els fantàstics retrats d'estranyis d'en David.

Monserrat Mallorquí

Tot i que vaig començar a dibuixar molt tard, he de dir-vos que m'apassiona dibuixar la meva ciutat, Girona i qualsevol ciutat que trepitgi.

PETITES MIRADES A UNA CIUTAT

*“La vida és un repte, afronta'l
La vida és amor, comparteix-lo
La vida és un somni, fes-lo realitat
La vida és un joc, juga-la”*

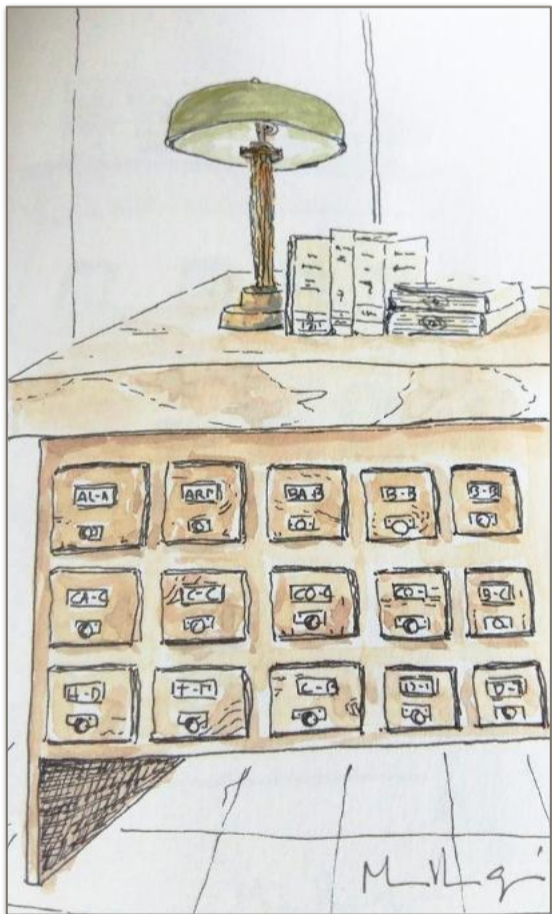
Shatya Sai Baba

I jo hi afegeixo: La vida és art, dibuixa-la!

Aquest és un quadern sobre la ciutat de Girona, “i de qualsevol ciutat que trepitgi” afegeix l'auto-
ra. Amb unes línies delicades i uns subtils tocs d'aiguada, la Montserrat ens presenta mil i un de-
talls de Girona. Són petites referències urbanes que a la majoria sovint ens passen per alt i que ara
ella ens desvetlla i ens fa evidents.

“Goita, això és del carrer de Santa Clara!” “I aquest aparador és de la gelateria de l'Argenteria!”
“!La cúpula de Correus!” Fins i tot les Medes surten al llibre! I també uns apunts de la flamant
Biblioteca Carles Rahola, per celebrar el centenari!

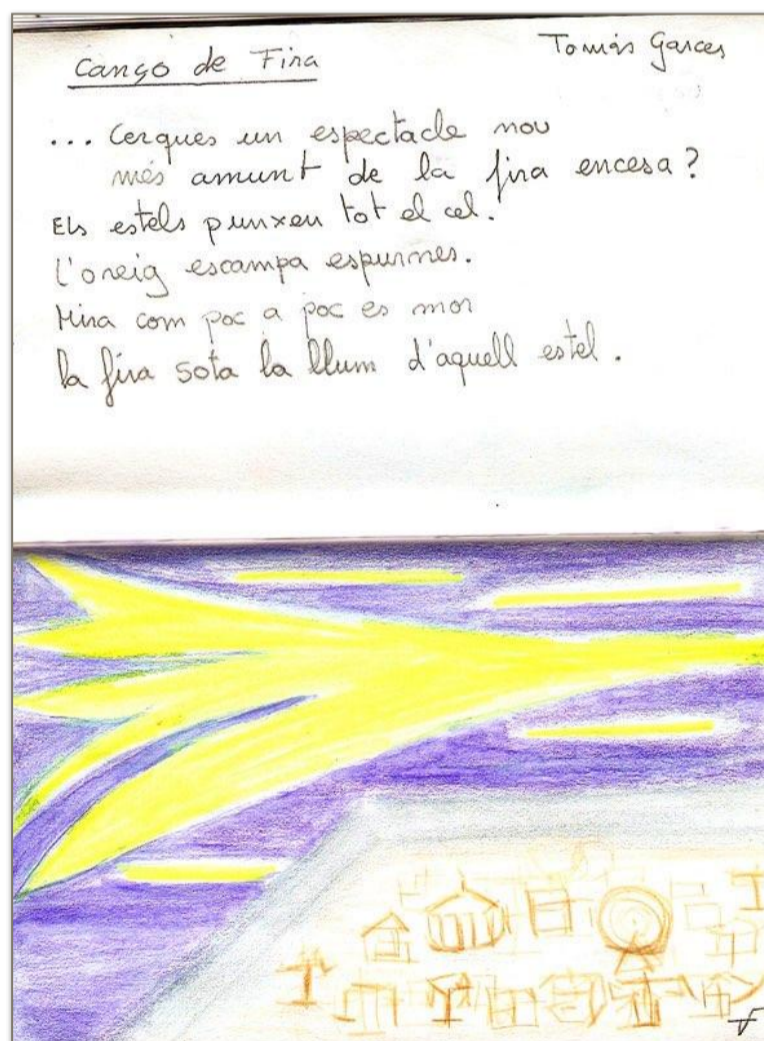

Titon Frauca

Sóc cantant de música clàssica i quan interpreto una cançó intento crear a dins meu una imatge. Aquest quadern m'ha donat la oportunitat de fer-ho possible. Savia que seria difícil, però a poc a poc es va trobant el camí. Ah! és la primera vegada que dibuixo

POEMES FETS MÚSICA

“La majoria de les cançons escrites s’han inspirat en la poesia. Aquest quadern està inspirat en fragments de poemes fets cançó.” Ho diu la Titon Frauca, que no és dibuixant, és cantant. Llàstima que aquestes cançons no es puguin escoltar. Que no es poden escoltar? Només cal llegir els versos en veu alta, parar l’orella i escoltar la música dels seus dibuixos.

Cortina de fullatge F. Hompou
 Encara veig al lluny els llums de
 ma ciutat
 I el nostre petit nuu amagat entre'l
 nauatge ...

Cuba dentro de un pino R. Alberti
 cuando mi madre llevaba
 un sombrero de paja
 Por sombrero

Los arroyos Apolón Mestres
 ... De tots els ricons aarden arroyos
 escalen el fus i el masot enganxen
 el fil comensat feines agafen,
 en un dia Jesús tot el floc filaven.

Monta i Farigola J. Carner
 Una vella, vella com un peigami,
 al nas les ulleres, a la ma el mitjó,
 s'ent a la finestra guaita l'horitzó...

les Animes Apolón Mestres
 Al toc d'oració
 Al toc de les ànimes
 Per sota el pinar
 les ànimes passen
 Passen com un floc
 de boina esclainada.

Olas gigantes - Gustavo Adolfo Becquer
 ... llevad me por Piedad a donde el vertigo
 con la razón me anaqueen la memoria...
 ¡Por piedad! ... ¡Por piedad!
 ¡Tengo miedo de quedarme con mi dolor
 a solas

Se equivocó la paloma Rafael Alberti
 Se equivocaba,
 Por ir al norte fue al sur.
 Croyo que el trigo era agua
 Se equivocaba...

Rosa del cami Frederic Hompou
 En dels desmai durant la nit
 a sobre del bosc ha caigut
 una estrella.
 De bon matí jo trobare
 una rosa
 sobre el meu cami.

Ferran Blancafort

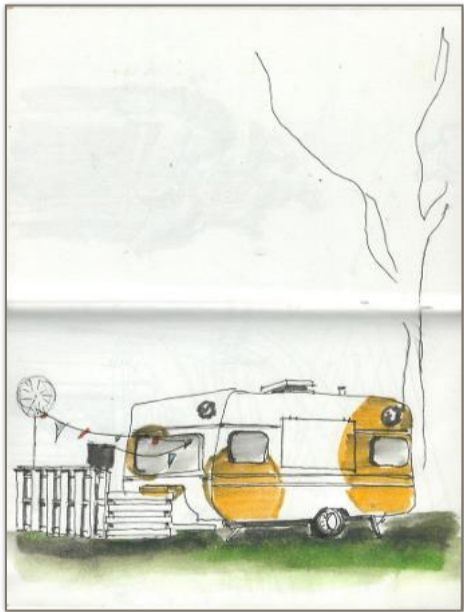
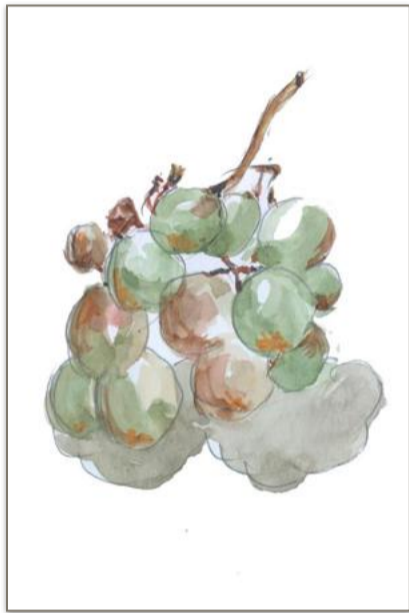
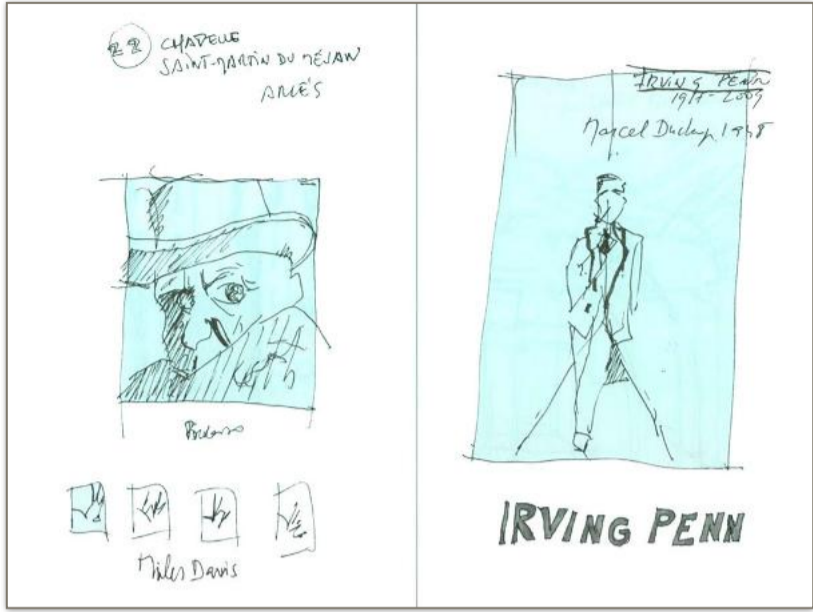
M'interessa el dibuix com a llenguatge visual que expressa i comunica. Un mecanisme per fer present en la ment d'algú alguna cosa. Aficionat a les arts, treballa d'arquitecte i professor de disseny.

DIARI D'APUNTS

Tothom dibuixa fins que és conscient que els altres el poden jutjar

La professió d'arquitecte és evident en els dibuixos d'en Ferran. Amb un traç segur i ferm, però alhora delicat i subtil, en té prou amb les línies essencials per fer present allò que el dibuixant veu i ens vol fer veure. Paisatges urbans, marines, muntanyes, retrats de persones i també d'animals, apunts incipients, detalls arquitectònics, bodegons... tot té cabuda al seu diari d'apunts.

Natàlia Isern Planas

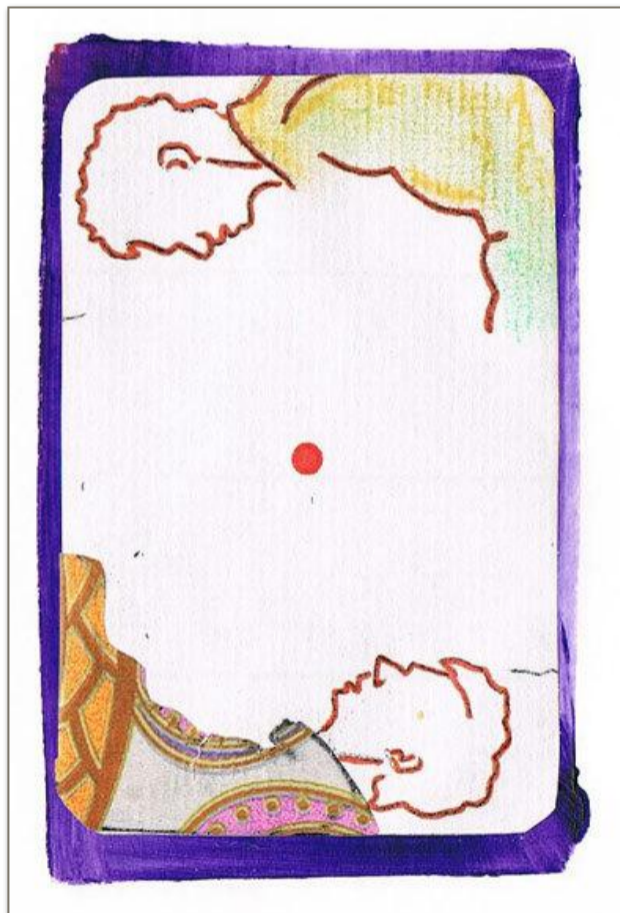
En aquest projecte experimento amb conceptes, paper i aquarel·la

LA BIBLIOTECA

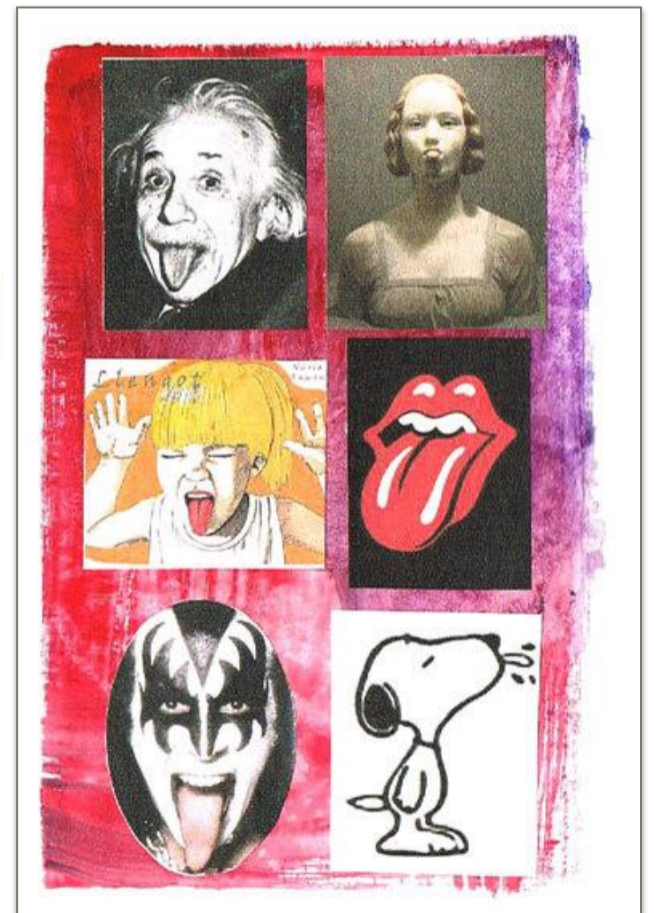
Què hi ha en una biblioteca?

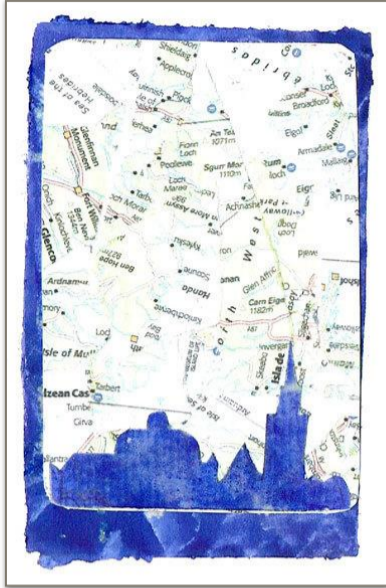
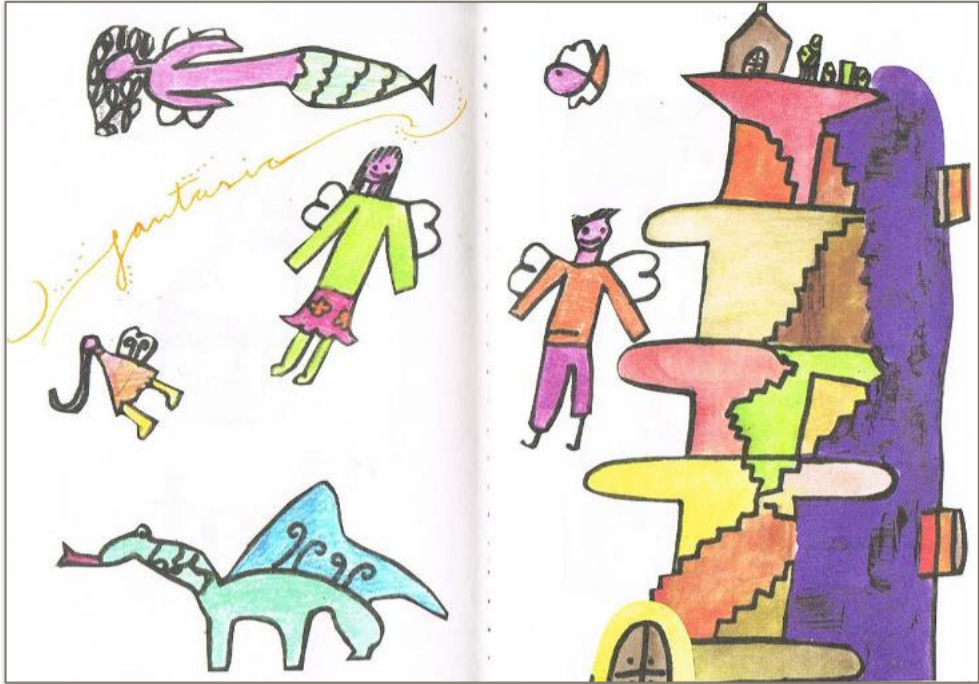
La Natàlia es pregunta: què hi ha en una biblioteca?.I ella mateixa ens respon des del seu quadern: pensament, oblit, horitzons, fantasia, lectura, altres punts de vista, la nostra llengua... i les altres, música, màgia, cultura, diversitat, futur... i ara també, hi afegim nosaltres, uns llibres d'artista on tots aquests conceptes hi queden ben reflectits: el projecte BiblioArt.

altres
punts
de
vista

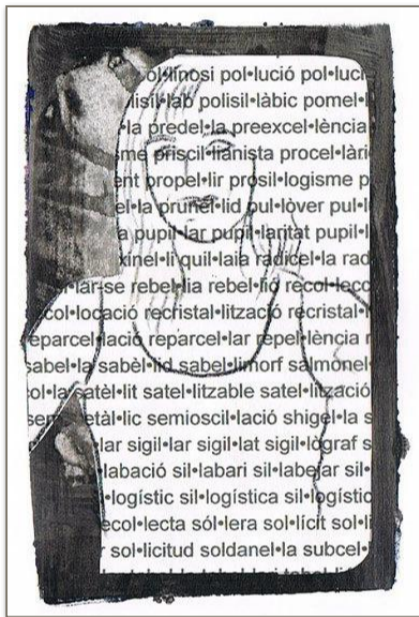

i
altres
llengües

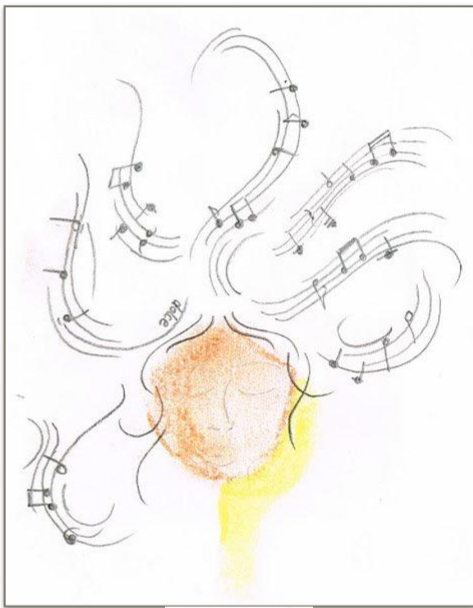

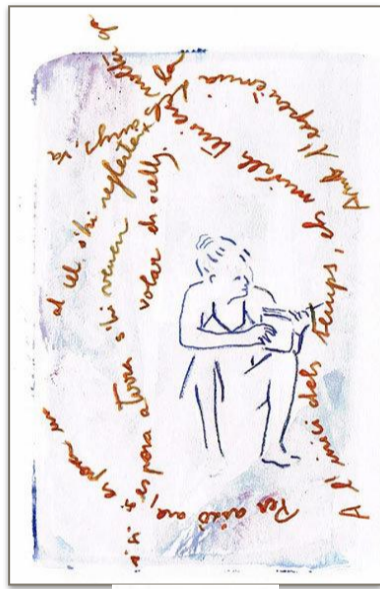
horitzons

la teva llengua

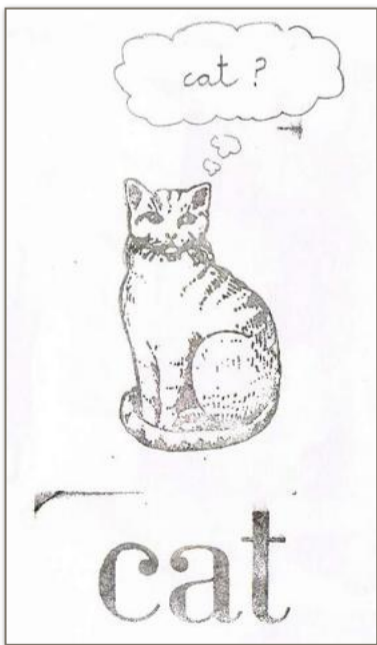
música

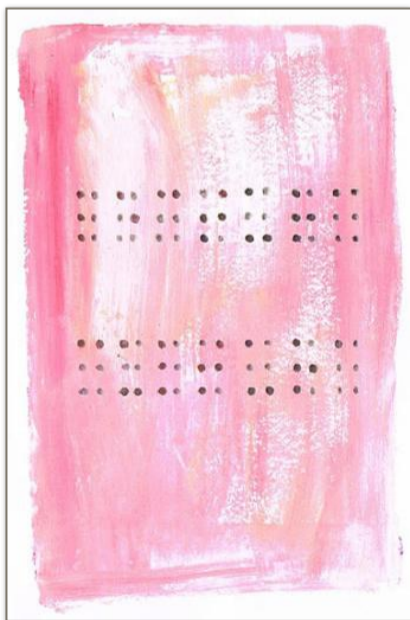
lectura

oblit

pensament

també

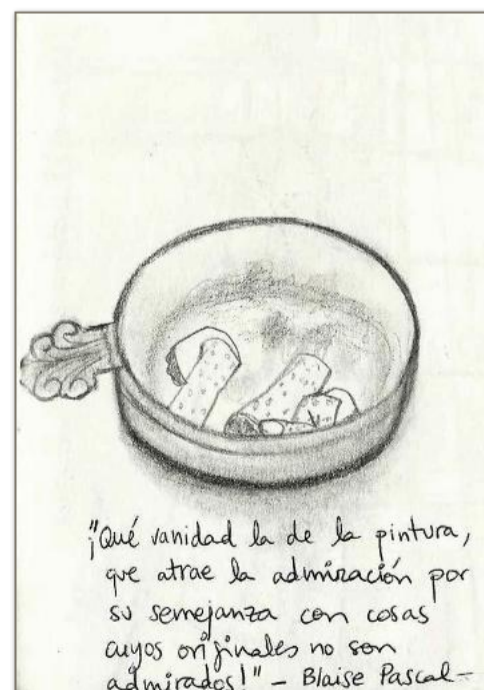
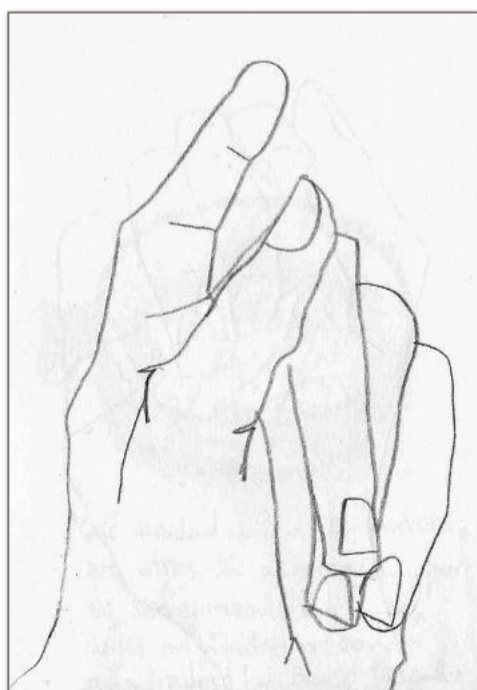
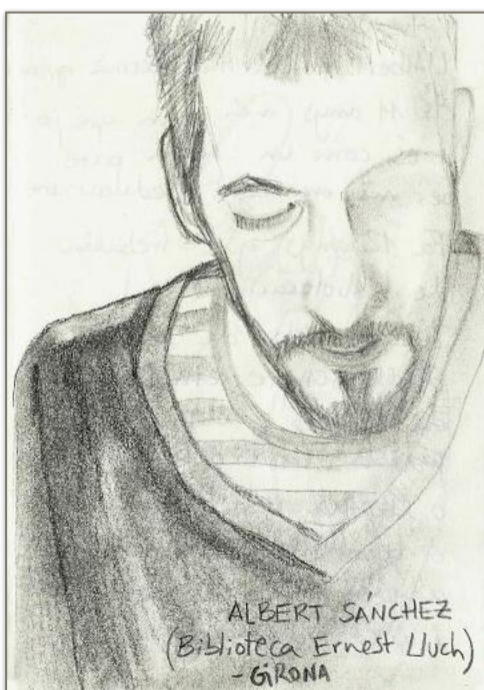

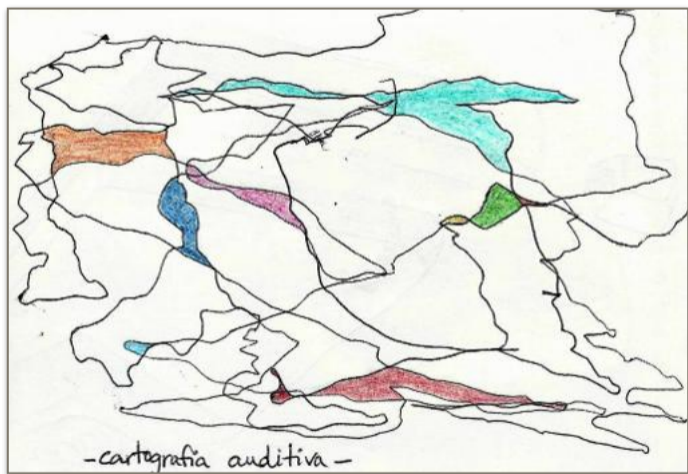
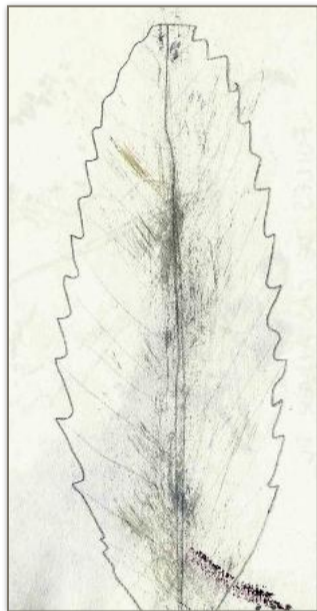
Elisabeth Sánchez Garzón

El meu ofici és el de restauradora d'art, que poc té a veure amb la creativitat, sinò amb l'anàlisi i l'estudi d'obres per a poder corregir les seves problemàtiques de forma minuciosa. Per contra, la meua forma d'expressar-me en el dibuix és tosca i enèrgica, amb un toc d'art brut. Tots, d'alguna forma, tendim a buscar l'equilibri.

552H

“Por muy lentamente que os parezca que pasan las horas, os parecerán cortas si pensáis que nunca más han de volver a pasar”
Aldous Huxley

Joan Rimblas Safont-Trias

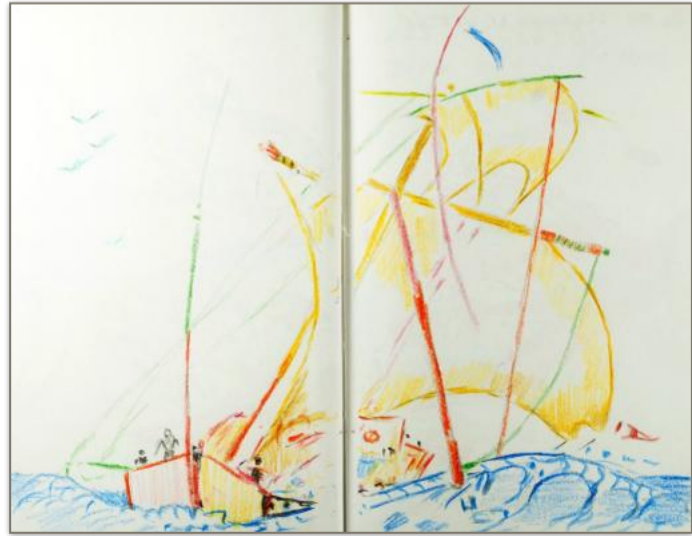
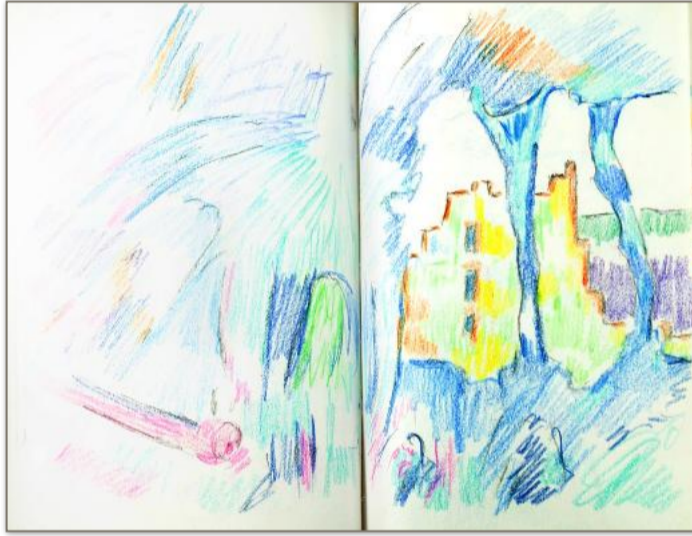
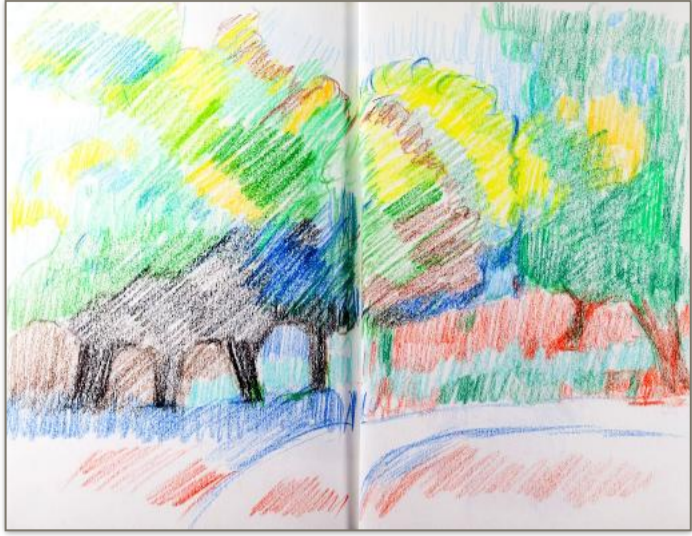
Tinc 70 anys , pinto i dibuxo des de petit, sempre de forma autodidacta. Fa cinc anys em vaig jubilar i vaig fer cursets amb en Ramon Pujolboira i en Josep Ministral. He fet exposicions amb companys de pintura i altres aficionats. També sóc estudiós de la Història de l'art i he fet xerrades del tema amb amics i coneguts

IMPRESSIONS: ELS MEUS PRIMERS LLIBRES I ELS DARRERS

Una imatge val per mil paraules, mil paraules en un llibre valen 1000 imatges.

Amb un maneig magistral dels llapis de colors, en Joan desplega un amplí ventall d'imatges per il·lustrar des de les novel·les d'aventures que llegia de jove, fins a les lectures que ha llegit més recentment, tot passant per les obres que l'han acompanyat al llarg de tota una vida, si més no en el record. Colors, imatges, impressions com diu ell, que ens fan reviure històries entranyables i que ens desperten, una vegada més, les ganes de llegir... i de dibuixar.

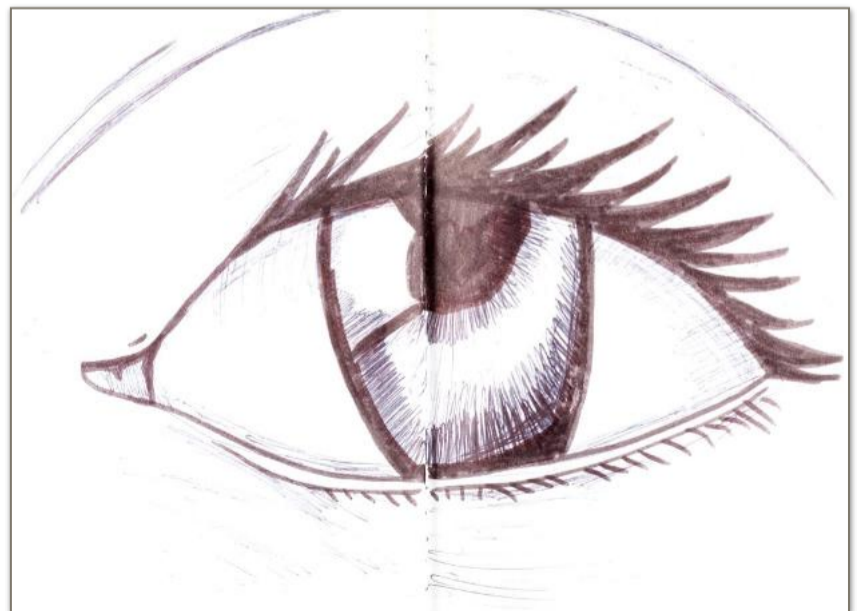
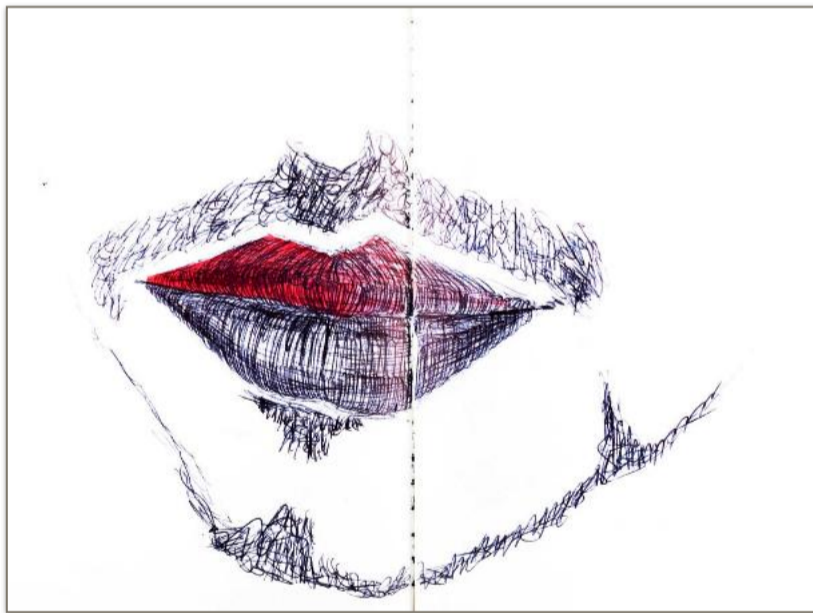

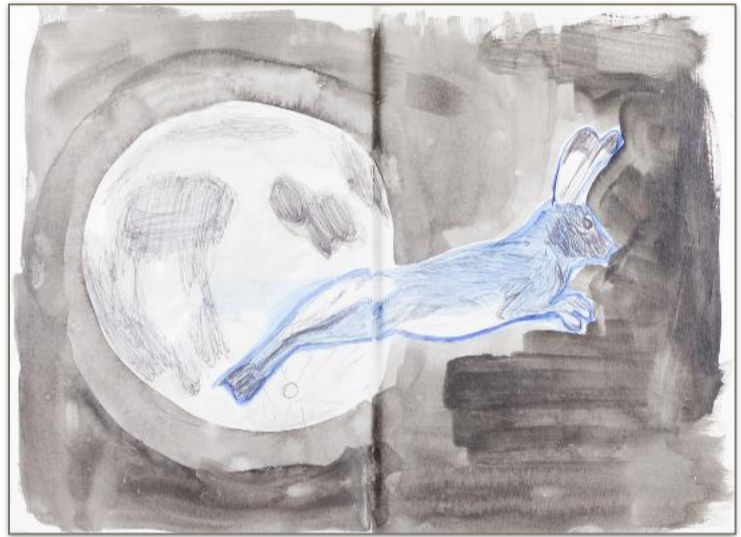
Carla València

QUAN NOMÉS PENSO NOMÉS SÓC

M'agrada viure en la ignorància creient en la realitat d'un món perfecte creat per mi

La Carla afirma que “Quan no penso només sóc“, i ens obsequia amb un reguitzell d’imatges inquietants que ens fan pensar perquè no deixem de ser: una boca tancada, un ull obert, un conill que sembla fugir del dibuix, imatges de gent desesperada que ens recorden el cèlebre quadre d’Edward Munch o “El cap de la Montserrat cridant” de Julio González... Són, tal vegada, les imatges d’una realitat ideal que la Carla recrea per fugir de la ingorància d’un món perfecte?

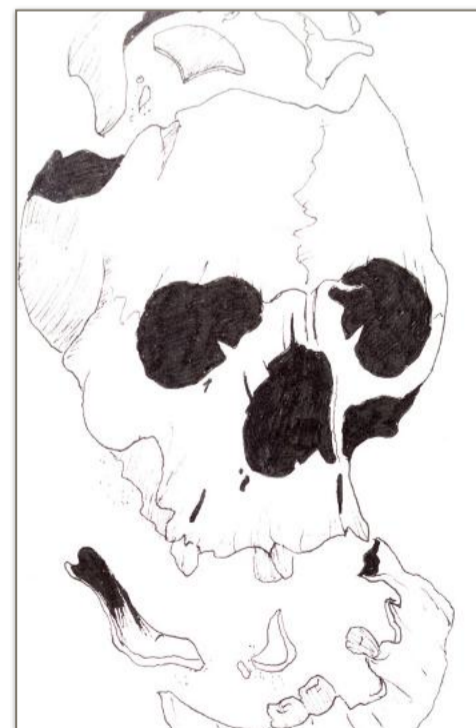
Moni Mbarki

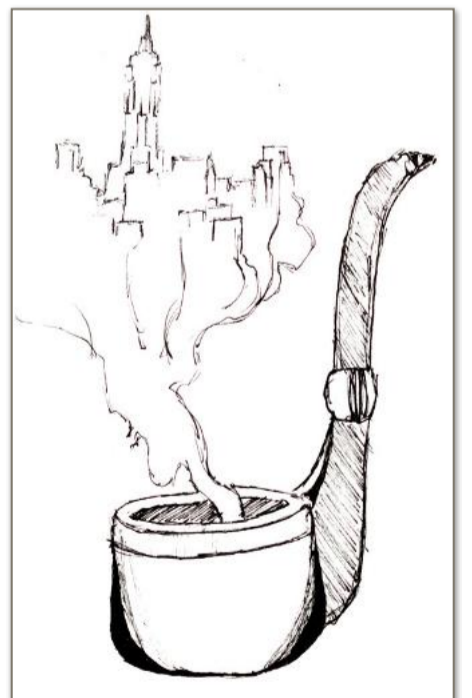
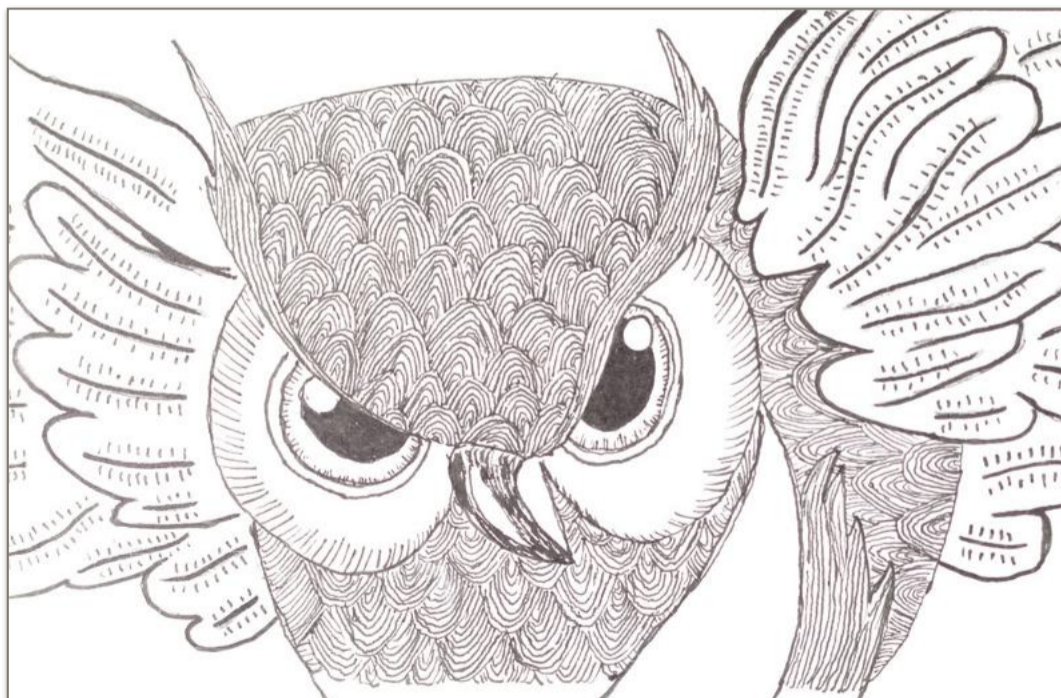
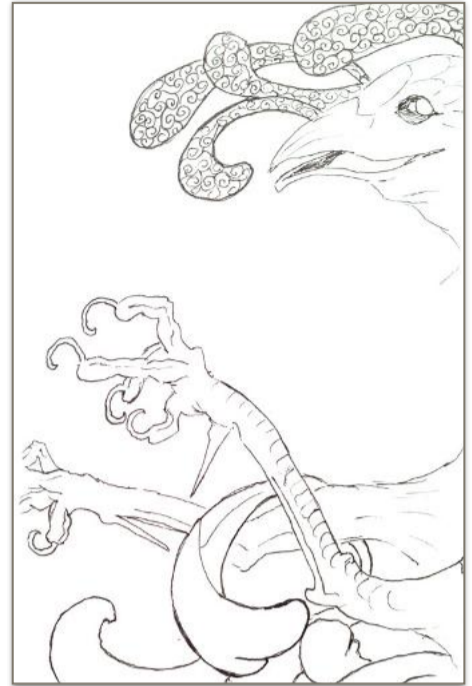
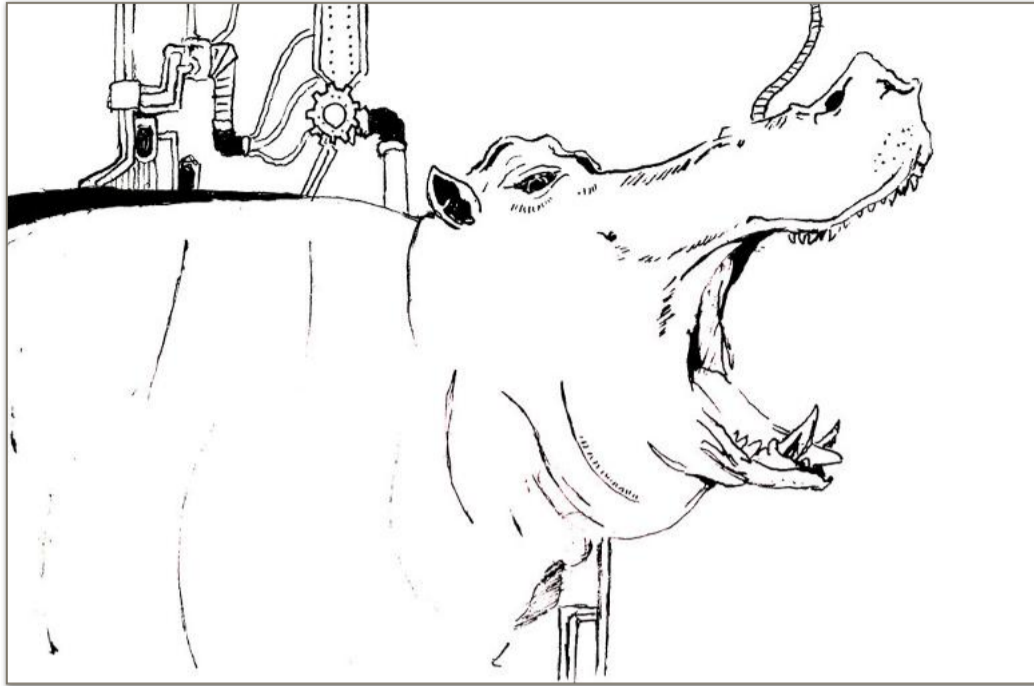
El més important per a mi és el dibuix perquè fa que m'oblidi de tot

BLANCO Y NEGRO

Un dibuix en blanc i negre pot brillar més que un d'acolorit.

En Moni, que és el participant més jove del projecte, diu que per a ell el dibuix és el més important perquè fa que s'oblidi de tot. Tanmateix el fet de dibuixar implica recordar: formes, colors, instants... Veient els seus dibuixos te n'adones que en Moni agafa de la realitat allò que més l'interessa per interpretar-ho segons la seva imaginació. Però no oblida res, no. Ho recorda tot i ho trasllada al paper amb voluntat transformadora i transgressora, com a testimoni de la seva creativitat.

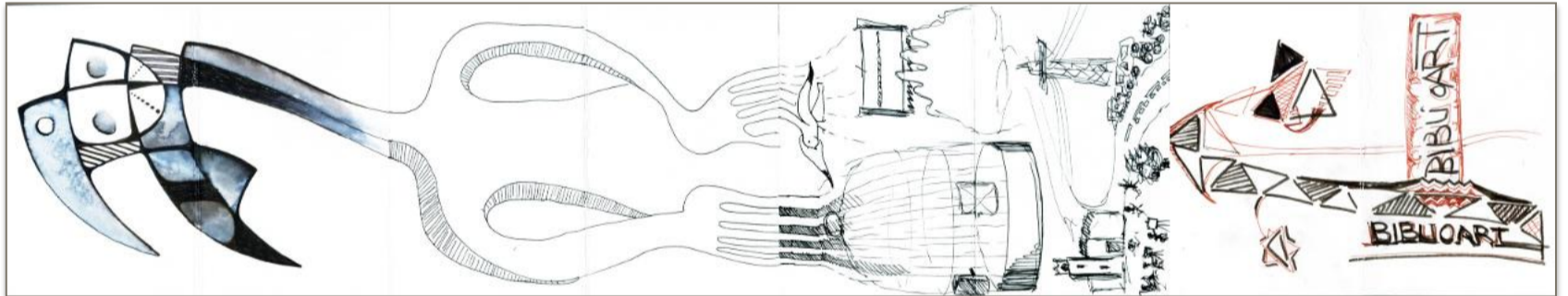
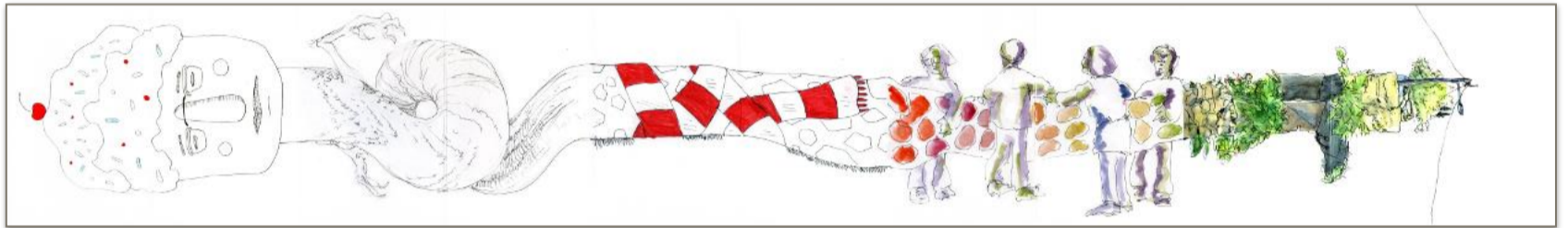

CADAVRE-ESQUIS

A la trobada del 17 d'octubre de 2015 a Cartellà, entre d'altres coses ens vam dedicar a crear aquests “cadavres exquis”.

Els autors del primer són, de baix a dalt: Fabio Castro, Montserrat Fando, Núria Llosas, Fabià Sans i Anna Bohigas.

El segon és obra de... Manel Bielsa, Laura Bohigas i Miquel Bohigas.

LES QUATRE ESTACIONS

Joaquim Casellas/Berta Llenas

A la trobada a Cartellà del 17 d'octubre, ens va visitar el pintor Joaquim Casellas, natural de Girona, però resident a Nova Orleans.

El senyor Casellas ens va obsequiar amb quatre dibuixos –Les Quatre Estacions– que la néta del seu germà, Berta Llenas Casellas va pintar amb molt d'encert.

Heus aquí la biografia de Joaquim Casellas extreta de la “Biographical Encyclopedia of American Painters & Engravers of the U.S.”

- 1927. Pintor nascut a Girona. Ciutadà americà des de 1954.
- Estudis a França i Espanya. Deixeble de Joan Orihuel.
- Membre d'Ocean Springs Art Association, MS.
- Primer premi Ocean Springs Art Association, MS 1970-71.
- Obres a: Museu de Girona, Fort Walton Museum, FL.
- Exposicions: Casell Gallery, Nova Orleans, LA 2001, Artis Showroom, Nova Orleans, LA.
- Tècnica: Pastel.
- Viu a Nova Orleans, LA 2001.

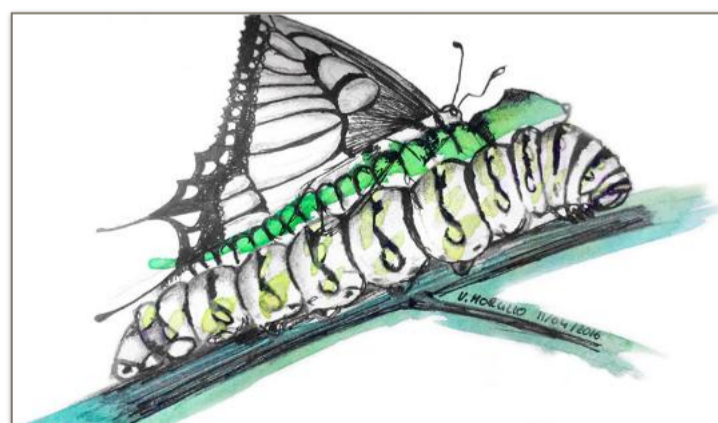
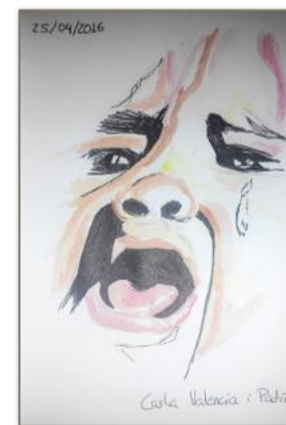
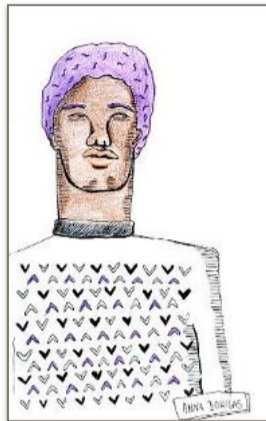
DESPLEGABLES DE CARTELLÀ

Bloc acordió elaborat conjuntament per Josep Hostench, Alicia Maronna i M. Antònia Barros, dels Urban Sketchers de Girona.

QUADERN GROC / QUADERN BLAU

Vam començar aquests quaderns el mes d'abril de 2016, amb la intenció que anessin passant de mà en mà per a tots els participants en el projecte. Malauradament el projecte quedà estroncat al cap de poques setmanes de començar.

SUBHASTA PER A LA MARATÓ DE TV3-2015

Amb motiu de la celebració de la Marató de TV3 de l'any 2015, dedicada a la investigació sobre la diabetis i la obesitat, el diumenge 13 de desembre, a l'espai La Pineda de Sant Gregori, l'Ateneu de la Vall de Llèmena organitzà un concert de jazz a càrrec de la Jove Big Band de Girona.

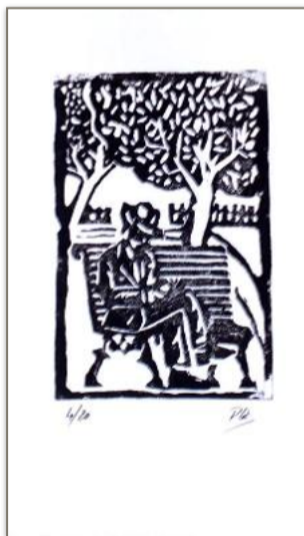
En el decurs del concert va tenir lloc la subhasta d'obres cedides pels participants en el Projecte BiblioArt.

Relació d'artistes que han cedit obres per a la subhasta:

Roberto Plà, Berta Llenas, Anna Bohigas, Montserrat Mallorquí, Toni Xifre, Camós Marcè, Miquel Bohigas, Juma, Lluïsa Giménez Duch, Concepció Morera, Joan Rimblas, Agnès Padró, Miquel S. Jassans, Pere Carmaniu, ...

Roberto Plà

Pere Carmaniu

Juma

Berta Llenas

Antoni Castaño

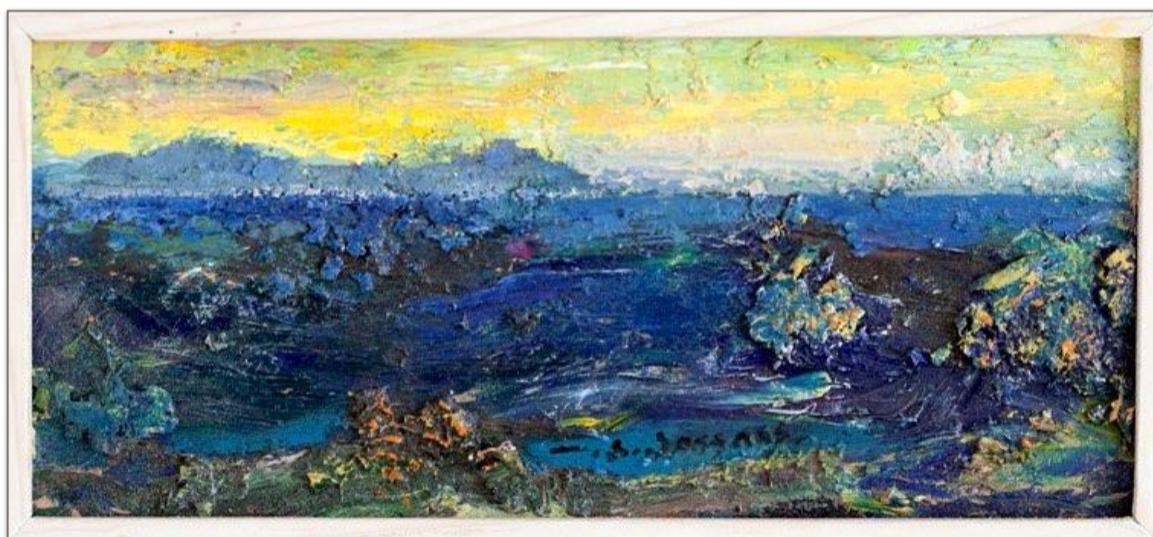

Anna Bohigas

Montserrat Mallorquí

Joan Escribà

Miquel S. Jassans

Agnés Padró

Toni Xifre

Camós Marcè

Lluïsa Giménez Duch

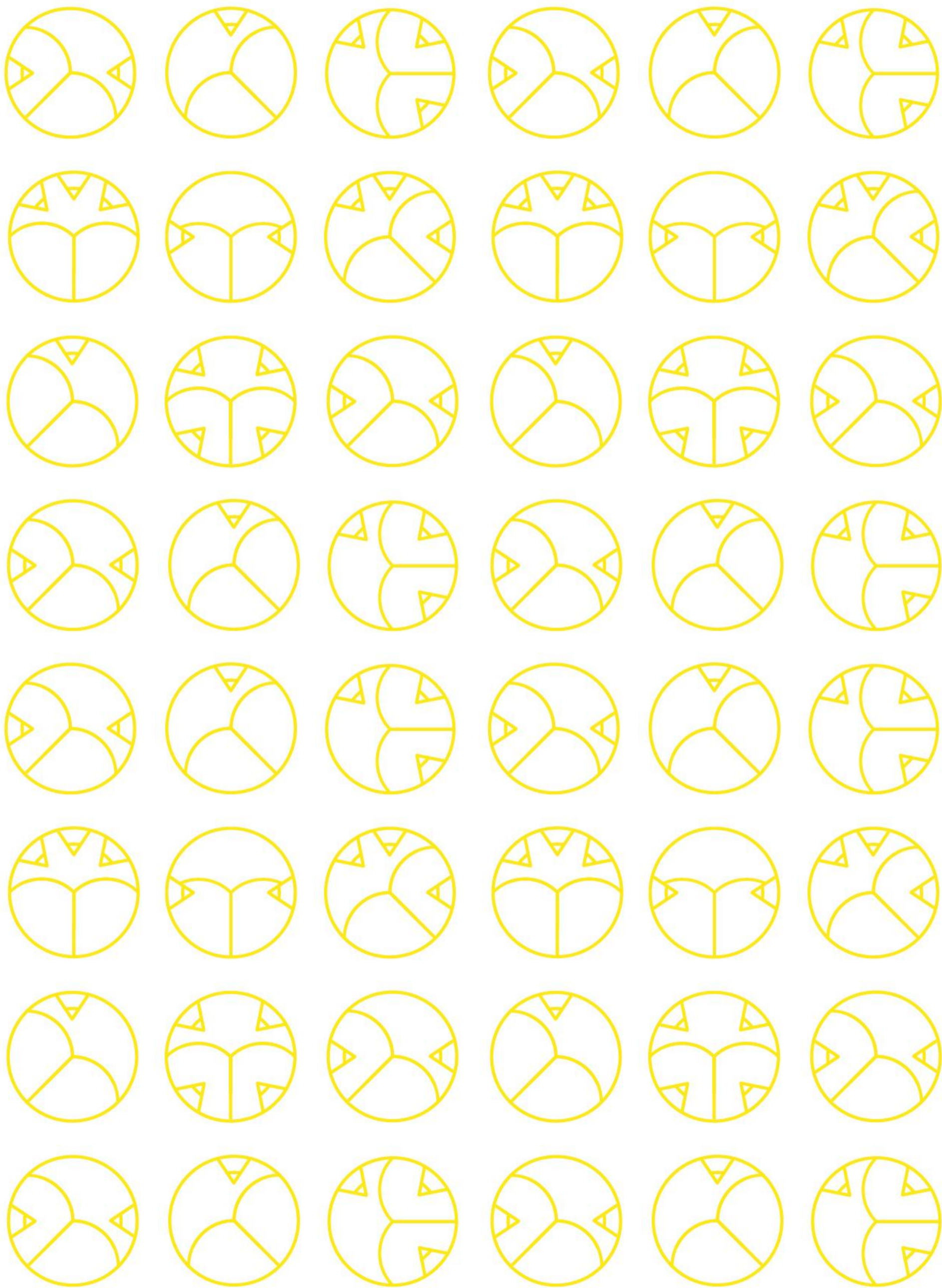
Joan Rimblas

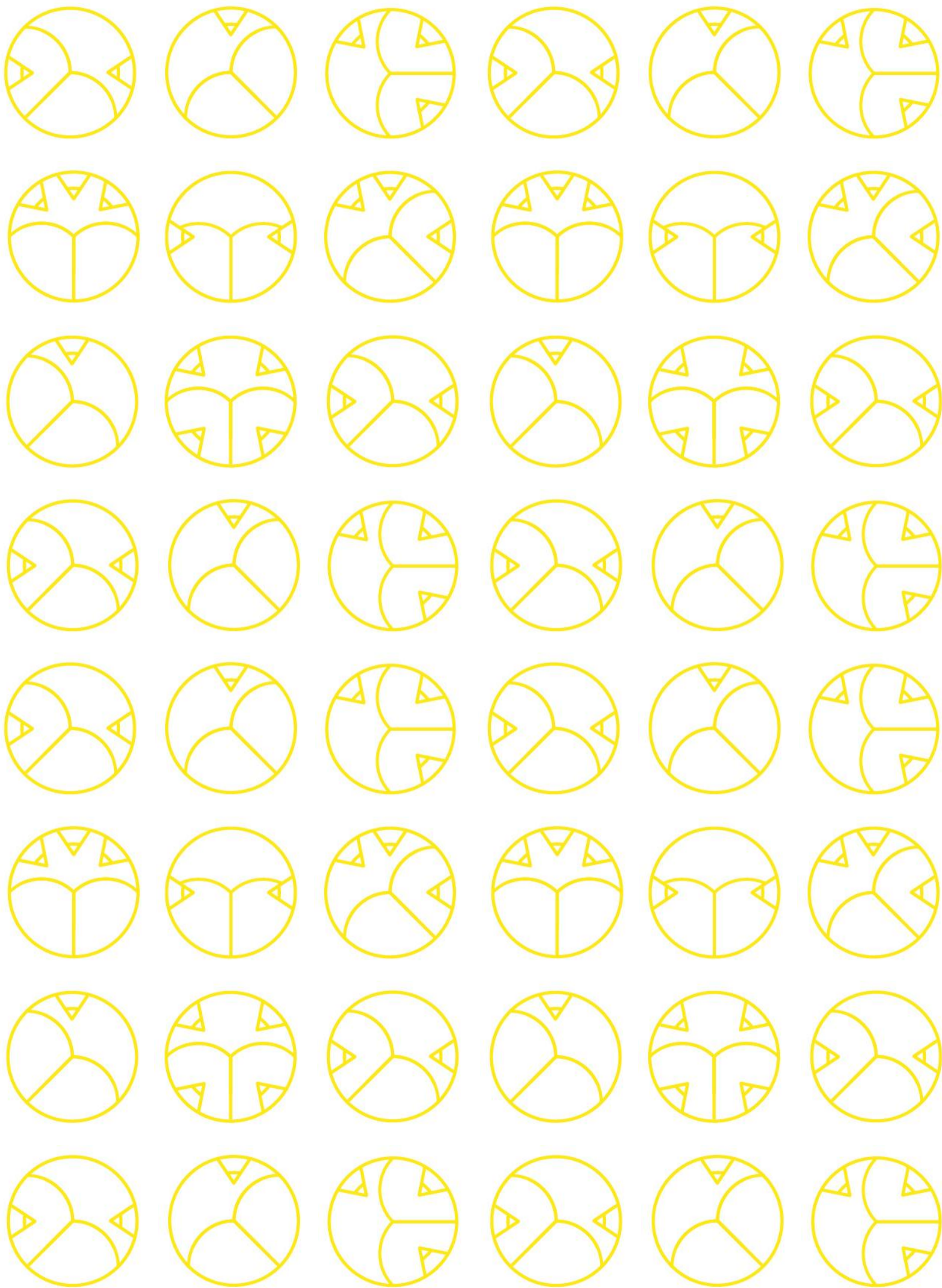

Concepció Morera

Miquel Bohigas

Biblio Art

flickr

Codi QR d'accés a les fotos
i als dibuixos del Projecte Biblioart